

கஸ்கி

KALKI

7.9.1969 40 காசு

தாயிடமிருந்து மகளுக்கு வரும்

உட்வர்ட்ஸ் அறிவுரை

உங்கள் குழந்தையை ஆரோக்கியமுடன்
குதுகலமாக வைத்திருக்க உறுதுணி

உட்வர்ட்ஸ்

கிரைப் வாட்டர்

தலைமுறை தலைமுறையாக புத்திராபித் தாய்மார்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்குக் கொடுத்து வருவது உட்வர்ட்ஸ் கிரைப் வாட்டர். குடல் வலி, புளிப்பு, உபபூசம், பல்முனைப்புக் கொவாறுகள் ஆகியவற்றுக்கு உடனடி நிவாரணம் தருவது உட்வர்ட்ஸ்.

காத்திக் கொவ்விச்
கண்டிப்புகளை.
உய்ப்போதும் ஒரு புட்டி
உங்கள் கைவசமிருக்கட்டும்

உட்வர்ட்ஸ் கிரைப் வாட்டர்
தாது ஆண்டுக்கு மேலாக
புத்திராபித் தாய்மார்களால்
உபயோகிக்கப் பட்டு வருகிறது

உங்கள் வதனம் மலரிதழ் மென்மையும் இளமையின் பொலிவும் பெற பாண்டஸ் வானிஷிங் க்ரீம்

உங்கள் சருமத்தில் இயற்கையாக இருக்கிறது நரந்தன்மை, அனாதப பாதுகாக்கிறது பாண்டஸ் வானிஷிங் க்ரீமினால் விசேஷ 'ஒதுபெய்கட்ட' பாண்டஸ் வானிஷிங் க்ரீம் மென்மையும், பிருதுத்தன்மையும் இளமையும் அபரிக்கின்றது. தூசு, சீதையுள்ள மாறுதல் ஆகியவற்றில் இருந்து உங்கள் சருமத்தை பாதுகாக்கின்றது. வெண்பனி போன்ற வேளை பாண்டஸ் வானிஷிங் க்ரீமை தனியாகவும் உபயோகிக்கலாம்; நுகப்படிபடுக்கும் படிமானமாகவும் உபயோகிக்கலாம். அப்போது ஒப்பனைகள் மணிக்கணக்கில் கையாமை கவச்சியாக விளங்கும்.

சீஸ்ப்ரோ பாண்டஸ் இன்காஸ்போரேட்டட்
(வளவறுக்கப்பட பொறுப்புடன்
வு.எம். ஏ.வில் இன்காஸ்போரேட்டட்)

**பாண்டஸ் வானிஷிங் க்ரீம் -
பவுடர் பூச்சிற்ருத் தலைசிறந்த ஓர் படிமானம்**

9-1133A 100] 2

ஜஸ்தோஷமும் ஸிப்ஸூஷும்
எனக்கு வந்தால் கட்டாது

என்சிறுத் திருமதி ஆன்மேனா
பெர்னாண்டஸ், ரெனோவட், தர்மம்

அனுஸின் எனக்கு விரைவிலே நிவாரண
மளிக்கப் போதுமான சக்தி வாய்ந்தது.

அனுஸின் குழந்தைகளுக்குக்
கூட நம்பகமானது.

அனுஸின் சக்தி மிகிறது. ஏனெனில்
உலகெங்கும் டாக்டர்கள் அதிகமாகச்
சிபாரிசு செய்யும் வலி நிவாரணி அளிக்
அதிகமாக அடங்கியுள்ளது. அது கம்பம்
கூடாது. ஏனெனில், ஒரு டாக்டரின்
கருத்துக் குறிப்பைப் போலவே
கருத்துவ முறையில் அது சரியிதம்
செய்யப்பட்டது. எனவே இந்தியா
விடையே உச்ச விற்பனையுள்ள
வலி நிவாரணியாக விளங்குகிறது
அனுஸின். நியாயம், ஜஸ்தோஷம்,
பெரு, உடல் வலி, பல்வகி
கற்றல் நகர வலிகளுக்குத்
சாபிடுக்கம் அனுஸின்.

அனுஸின்

சக்தி வாய்ந்த
நம்பகமான
வலிநிவாரணி

Prep. U.S.A. Gaffney Mennen & Co. Ltd.

காத்திருந்தால்-காலந்தவறி விடும்!
முந்துங்கள், சேருங்கள்!

பார்லோ
க்ளோகோ
வண்ணப்போட்டி
12 வயது விரையுள்ள குழந்தைகளுக்கு

5000
பரிசுகள்

4 முதல் பரிசுகள்: தர ரூ. 1,500
10 இரண்டாம் பரிசுகள்: தர ரூ. 1,000
100 ஒன்றாம் பரிசுகள்: தர ரூ. 200
500 கூடுதல் பரிசுகள்

ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் பரிசுகள் கிடைக்கும்
கொண்டிருக்கிறீர்கள்—அவ்வாறு வாங்கிப் பரிசு
கள், பார்லோ விநியோகஸ்தர் மூலமுட்படுத்தி நுகர்ப
பெற்று அதனை மத்தியத்திலுள்ள நீட்டி அடை பார்லோ
கருவிகளில் இருந்து உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.
இதைத் தவிர, பார்லோ கருவிகளில்
இருந்து வாங்கி, பார்லோ கருவிகளில்
பரிசுகள் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

பார்லோ
ஒவ்வொரு
30 பாக்கெட்
- 1959

வங்கள் குழந்தையின் வளர்ச்சிவேகத்திலே பரிபூரணமான திருப்தி காண்கிறீர்களா?

**கவியச்சமான
பாப்பர்கள் தரும்
இந்த அறிக்கையைப்
யா்புங்கள்**

* எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும்
லீவர்ஸ் குழந்தை உணவு
தரப்பட்டது... நம்மவர் குழந்தைகளை
இரோப்பிய, அமெரிக்கக் குழந்தை-
களுக்கு சடான வளர்ச்சியை
நிரூபித்தன... 5-6 மாதங்களிலே
எடை இரு மடங்குக்கு
மேலாகிறது, ஒரு வயதிற்கும்
ஒம் மடங்கை மிஞ்சிவிட்டது.

பாரத நாட்டுக் குழந்தைகளுக்-
கென்றே ஆக்கப்பெற்றது லீவர்ஸ்
குழந்தை உணவு.

* அறிக்கையின் ஒரு பகுதியே இது.
முழு அறிக்கையின்
இலவசப் பிரதிக்கு
எழுதுங்கள் : லீவ்ஸ், டீப்ட்ஸ்,
இந்துமாதன் லீவர் கமிட்டி...
பேரூர், பாகம் 993, பம்பாய்-1.

**லீவர்ஸ்
குழந்தை உணவு**

தலைசிறந்த பாப்பாளி
கருதி நிரூபணம்
பெற்ற பாஷாணவு

செனிய, சுவணி 22 - 1969 செப்டம்பர், 7

தொழில் அறிபர்களுக்கு வேண்டுகோள்	7
ராஜாஜியில் கருத்துக்கள்	8
கலையுலகில் பெருநெட்டம்	9
சென்னையில் 'திருவையாறு'	11
திருத்தத் திருத்திய னை	13
பொன்னியில் செல்வன்	17
தாமராவணம்	36
"1350ம் நூற்றாண்டில் மூலம் நகுதியிலும்"	30
அம்பலிக்கு அப்பா... ..	34
பக்கத்து வீட்டுர் பிரதான	36
மேஷங்கள்	38
திரை விளையாட்டு	46
எழிமாராது மலிந்தி	58
தெளி	63
சர்க்கார் உடைகையவாள் 'சாயா' உடைகள்	72
சம்பென்ஸ் கல்வாணம்!	78
முதல் சந்திப்பு	80

"கல்கி"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே; சம்பவங்களும் கற்பனையே.

எல்லோரும் விரும்புவது

அசோகா

சுகந்த பாக்கு

பாஸ்கிக்குக் காவல் பூஜையாம்!

மார்ச் 29 ★ இடம் 8

தொழில் அதிபர்களுக்கு வேண்டுகோள்!

சில ஆண்டுகளுக்கு முன் திரு. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியை அவரது தாய்ப்புரம் வீட்டில் கண்டேன். அப்பொழுது அவர் என்னிடம் பின்வருமாறு சொன்னார்: "இந்தத் தொழில் அதிபர்களுடன் நீங்கள் எப்படிச் சேர்த்து இருக்க முடியிறது? அவர்களை நான் முற்றிலும் நன்கு அறிவேன். முப்பது வருடப் பழக்கத்தில் உங்கள் மனநிலையை நான் நன்கு அறிந்து கொண்டிருக்கிறேன். இந்த மனிதர்களின் குணத்திலும் உங்கள் தன்மைக்கும் பொருத்தம் இருக்க முடியாது." அவர் கூறியது உண்மையே. பிரச்சனின் ஒரே அம்சத்தை எடுத்துக் கொண்டால் கேள்விக்குப் பதில் சொல்வது கவியம். ஆனால் பல அம்சங்களைச் சேர்த்துக் கவனிக்கையில் பதில் கூறுவது கவியம் அல்ல.

அரசாங்கமே கோட்பாட்டின் மூலம் தேசத்தில் பொருள் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருந்தால், என் அரசியல் மனப்பான்மை இப்போது இருப்பதை விட மாறுபட்டு இருந்திருக்கும். தொழில் அமைப்புக்களைச் சர்க்கார் நிர்வகிப்பது நல்லது என்ற நம்பிக்கை இருந்தால் அரசாங்கமே கோட்பாட்டை நான் அணுகும் விதமே வேருக இருக்கும். ஆனால் அந்தக் கோட்பாடு தேசத்தின் ஆய்நிலையைப் பற்றிப்படுத்துவதுடன், விரைவில் உற்பத்தி உயர்வு காண்பதற்கும் இடையூறுக இருக்கும் என்பது என் திட நம்பிக்கை.

சமூக நல இடக்குகளை அடைய வேண்டுமாயின் அதன் முதல் தேவை உற்பத்திப் பெருக்குதான். இது பன்னிச் சிறுவர்களுக்கும் தெரியும். ஆனால் காக்விர்ஸ் மேலிடத்திலுள்ள அரசாங்கமையாதிகளுக்கும், அரை குறை கம்ப்யூனிஸ்டுகளுக்கும் இன்னும் இது தெரியவில்லை. எதைச் செய்தாவது குறிப்பிடுவதை விடாமல் வேண்டும் என்ற நோக்கமுடையவர்களைப் பற்றி இங்கே தாம் கவனிக்க வேண்டியுள்ளது.

காபம் கிடைக்கும் என்றிருந்தால்தான் முதலீடு செய்வதற்கு ஊக்கம் தருகிறது. பொருட்களின் சேகரம், நல்ல நிர்வாகம் ஆகியவை தனிப்பட்டவர்களின் பிரத்தியேகமான முயற்சியின் மூலம் சிறப்பு அடைகின்றன. இவை இவ்வாறே தேசத்தின் பொருள் உற்பத்தியை நம்மால் அதிகப்படுத்த முடிந்தால், முதலீடு செய்கிறவர்களும், தொழிலதிபர்களும் எக்கதி ஆறாவது சரி என்று கூறுகி, கவலைப்படாமல் இருத்து விடுவோம். அவர்களது அக்கிரமச் செயல்களை நான் அறிவேன். ஆனால் கட்டிடக்கும், கம்ப்யூனிஸ்டுகளுக்கும் தெரிந்தும் தெரியாமலும் அவர்கள் எஞ்சும் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களை ஒதுக்கி அவர்களுக்காக வாதிடுவதையும் நிறுத்துவதற்கு இவையே போதும். ஆனால் முறையானும், பரவலான முறையில் நிறைமையாக நடைபெறுகின்ற நிர்வாகமும் தேசத்தின் செயல் உற்பத்தி பெருகுவதற்கு அவசியம் என்று பொருளாதார விதிமுறை கூறுகிறது. எனவே தனியார் முயற்சிக்கு ஊக்கம் அளிக்குமாறு கேட்கத்தான் வேண்டி யிருக்கிறது. ஏன் போகங்களின் கேடுகளைத் தவிர்ப்பதற்கு வில்லங்கமில்லாத போட்டி இருக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்த வேண்டி யிருக்கிறது. கொள்கைகளுக்கும் கோட்பாடுகளுக்கும் மாகத் தொழில் அதிபர்கள் நேரடியாகப் போரிடுவதில்லை. அதனிடம், தங்கள் பணவர்களுக்கு எஞ்சும் அளிப்பதில் அதிகம் நாட்டம் உடையவராக இருக்கின்றனர். இது எனக்கு அருவருப்பைத் தருகிறது. எனினும் அவர்களுக்காக வாதிடுவது போல் தென்படும் தீர்ப்பந்தம் எனக்கு ஏற்பட்டு உள்ளது.

தேசத்தில் எவ்வாற மட்டங்களிலும் அநர் கிடைவு ஏற்பட்டுள்ளது. கடவுளைத் தவிர வேறு எவரையும் நம்பிப் பலனில்லை. மக்களின் மனத்தை மாற்றி, பவின்னத்தை வலிமையாகவும், குறுகிய அகத்தையைத் துணிவுடன் கூடிய வினைய

காலையிற் பார்த்தல் உடைய தலைவரின் தோற்றமிகக் குண்டவன் ஒருவருடைய மூடியும்.

மஞ்சம் கொடுப்பதாய் பகைவனின் தாய்க் தனிவதெனின. அது மேலும் வளரவே செல்வதது. அரசியல் அமைப்பின் வரம்புக்கு உட்பட்டு, பாரிசுமென்டியல் மூலம் பகைவனுடன் நேரிடையாகப் போரில் ஈடுபட வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய கதிரியும் நியாஸும் தான் தேவை. நலவதிரியும், கதிரியும் பவனாற்றுப் போய், எட்டி நின்று பாளையோராட்டத்துக்குப் போதிய உதவி இடைக்காலம் போதும், காக்கிரன் அநிச வேகத்தில் தவறுகின்ற இறுத்துக் கொண்டு தான் போதும். அதிகார பீடத்தில் அமர்ந்திருப்பவர்கள் கம்புலிவதிலும் ஈடுபாடு அடைவர். கோஷனிட் அமைப்பின் அரசுடைமைக் கோட்பாடு அத்தியாவசியமான அம்சம் என்று மதிக்கப் பெறும்.

அடுத்தாற்போல் நிழலிடுப்பதைத் தடுக்க முடியாது. 'உட்கிச் சார்பிய்யாமம், நடுநிலைமை வகிக்கின்ற அதிகாரிகளைக் கொண்ட அமைப்பு உடாது. அதற்குப் பதிலாக ஒரு புது கைக அதிகார வர்க்கம் ஏற்பட வேண்டும்' என்று தீவிரவாதிகள் கேட்டார்.

அத்துப் புதுவகையினர், அரசுடைமைக் கோட்பாட்டினர், இடதுசாரியினர், கம்புலிவதிலும் அங்குது வேறு எத்துப் பெறாதுமே அமைக்கப் படலாம். இதற்கு இசைவு உதவிட்டால் அதுவே இந்தியாவின் கம்புலிவதின் வேறறி-ஆகியிருக்கும்.

மேற்பாலம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. கவனத்துக்காக மஞ்சம் கொடுப்பதைத் தொழில் அறிவர்கள் திறத்தினிட்டு அரசுடைமைக் கோட்பாட்டை எதிர்ப்போருடன் வேனிப்படைவாறவே சேர வேண்டும். காக்கிரன் சொக்கிவந்த சோஷலிவத்துக்கு அரசுடைமைக் கோட்பாடுதான் கம்புலிவதே இருந்து வருகிறது. அரசுடைமைக் கோட்பாட்டைக் காத்திடுகின்ற கைகத்தார், எனவே சோஷலிவதிகள் உருவாக்கிய சோஷலிவச் செயல்முறையையும் எதிர்த்தார். தொழில் அறிவர்களின் சோத்துத் தவன் பாதிக்கப்படுமே என்பதற்காக காத்திடுகின்ற எதிர்த்தார் என்று கருதுவது தவறு. சோஷலிவத்தின் மீது மக்கள் அடிமை நிலைக்குத் தாழ்த்தப்பட்டு விடுவர்; தேசத்தின் போருள் உற்பத்தி பாதுகா அடைவும் என்னும் காரணத்துக்காகவே எதிர்த்தார்.

(சுதாந்தி 'கம்புலிவதின்' எழுதியது.)

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

சர்வாதிகார ஏகாதிபத்திய நிலையில் பிரதமர் எடுக்க வேண்டிய அடுத்த நடவடிக்கை காங்கிரஸின் தலைவர்களைக் கைப்பற்றுவது ஆகும். "துக்கியம்" என்னும் கோஷத்தைக் கிளப்பிக் கொண்டு ஸ்ரீ நிஜலிங்கப்பாணசைப் பதவிப்பிவிடுத்து நீக்குவதே இந்த நடவடிக்கை. பவலித் தொழில்களால் அளவுக்குக் கவனிக்குள்ளாகி விடுக்கும் நிஜலிங்கப்பா இந்தக் குஷனிடையாம், அங்கு பெருமளவில் சிதறு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கலாம்.

"துக்கியம்" என்ற கோஷம் பல பாவக கிளப்பி பூமி மெலுகியிருக்கும். இதுவரை பிரதமரைக் கண்டித்த பத்திரிகைகளில் வெளியாகித் தன்மையின் "துக்கியம்" உண்டாவதற்காக எடுக்கப்படும் விசேஷமான முடிவு இது என்று முடிக்கலாம்.

★

தொழில் துறைக்குத் தேவைப்படும் கச்சாய் பொருள்களின் இறக்குமதிவை இந்திய சர்க்கார் மேற்கொள்வது வருத்தத்தக்கது. சர்க்கார் யாத்தகக் காள்ப்பரேஷன் செயல்படும் விதத்தைப் பார்த்தால், புது இறக்கல் அரசாங்கத்தின் கைலி வருவதை வருவதற்குப் பத்திரிகை. உற்பத்தியாளர்கள் இறக்குமதி செய்தியோடு இருந்ததை விட, காள்ப்பரேஷன் பொறுப்பேற்றபின் பல பண்டங்களின் விலை இரட்டிக்காயும் முயல்படக்காலும் உயர்ந்தது எனின. இதில் அரசியல் செய்வாக்கு துஷ்பிரயோகமாகக் கருமென்று குறிப்பிடும் இந்தியன் என்சியர்ஸ், "தனிவார் விவாபாரத்தின் ஏகபோக்கியம் நிலையாவது எனில், சர்க்கார் துறையின் ஏகபோக்கியம் அதனிலும் மிகவும் நிலையாலும். தனிவார் ஏகபோக்கியத்தால் பாதிக்கப்படுவோர் சர்க்கார்

வாதிடம் பரிசாரம் தேட முடியும். சர்க்கார் ஏகபோக்கியத்தால் பாதிக்கப்படுவோருக்கோ பரிசாரத்துக்கு இடமே இல்லை" என்விருத்தது.

தொழில் துறைத் தேவைகளை இறக்குமதி செய்வதே தொழில் துறையின் அறிவு அளவியம். உலிய இடத்திலிருந்து, உலிய விலைக்கு, உலிய பொருள்கள் தருகியப்பின் சர்க்கார் நிஜவனத்துக்குத் திறமை போதாது.

ஆளும் கட்சிக்குத் தொழிலறிவர்களின் பிதனை அறிவாரத்தை உயர்த்தவே இந்த ஏற்பாடு எனில், கைகையின் அத்திவாசிக் இது ஒரு சக்தி காத்த நடவடிக்கையாகவே அமைக்கும்.

★

தனது கொள்கைகள் ஏழைகளின் மேல் பாட்டையே நோக்கமாகக் கொண்டவை என்று பிரதமர் கருவது அபத்தம். பால்குடன் அரசுடைமை ஆவதை எதிர்ப்போர் சீர்பெடான ஆட்சியின் அக்கறை உடைவார்களின் என்று அவர் கருவதும் பொருள்வதது.

அரசியல் அதிகார மேட்டையில்க்கையாலும் தேர்தல் தந்திரங்களின் மூலம் இந்தியாவாக்கு ஒருகாலும் பறிமோட்டம் கிடக்காது. தொழிலாளர்க்குப் பொருளாதார வந்திரத் தன்மை வேண்டும் என்று கருவோர் கைகைக்காரர்கள் என்று சொல்வி, அப்பாவிக்களையே மேட்டாக்கி ஏமாற்றி விடுவார்கள். பிரதம மந்திரியின் அரசுடைமைக் கோட்பாடுகளை எதிர்ப்பவர்களுக்கு ஒரு சேர ஒரு அக்கறைதான் உண்டு. அதுதான் கோடிக்கணக்கான இந்தத் தேச மக்களின் நலம் காப்பு. மக்களது கத்திரிமான காழ்க்கையை அரசுடைமைக் கோட்பாடு அங்குத்துகிறது. அங்காழ்க்கை வழியைக் கைப்பாற்றுவதிலும் அவர்களுக்கு அக்கறை உண்டு.

உணவுக்கு உருவமாக, ஊக்கத்துக்கு இனையமாக, விடாமுயற்சிக்கு வடிவமாக விளங்கி வந்த எம். என். வாஸன் அவர்கள் மறைந்து விட்டார். அந்நேரமானிய நிலை சிவந்த மேலும் மேலும் ஊர்ந்து இ.சு. மாபெரும் திறவனாகவும் தலைவராக - ஆனந்த சிகடம், ஜெயின் அறிபராக-அவர் பரிணமித்தது. ராஜாஜி குறிப்பிட்டதுபோல், "வெற்றி பெறும் முயற்சியும், செலுத்தாதி வரும் ஓர் உதாரணமாகும்."

பத்திரிகை உலகமும் நிறை உலகமும் அடைந்துள்ள பெரியது இது. தமிழ் நாட்டில் சந்திரன் சகாப்தத்துக்கு முழு வயலில் அழகொலையு முத்தப் பத்திரிகை விட்டன. உடனடிபுறம் வெளி நாடுகளிலும் உட. நமது திரைப்படக் கலைக்கும் புதுச் செட்புத் துறைவு ஜெயினி. இவை வளவுறுக்கு நினைவுச் செவ்வாக விளங்குகிறது. நினைவிலும்கூட மூலமுக்கும் உருவமாக விளங்கி வரும்.

பெரிய அளவில் திட்டமிட்டி, ஆதரவாகவோ அல்லது பதனும் உடல் கொடும் ஆவணம் எடுபடுத்தி, வெற்றியில் காண்பதில் வாழ்வ அளிகள் ஓர் ஆதரவு புதுவராக விளங்கினார். பன்னாண்டுகளுக்கு முன்பே ஆதரவு மூலம், பத்திரிகை மூலம் எம்மு இலக்கியப் பரிசுகள் வைத்தவர் அவர். சத்திரபெகா, அவ்வளவார் படங்களுக்கு மட்டும் கணக்கில் செலவிட்ட தொட்டுவந்திரை விளம்பரப்படுத்திய விதத்திலும் மக்கள் வீடக்க மூத்தவர் அவர். உயர் துரித நிதிக்கு ரூ. 25,000. காத்திரி நினைவு நிதிக்கு உட்கம் மூலம் - எவ்விதமடி வாரி வழங்கினார். உலகத் தமிழ் விழாவின்போது நடைபெற்ற பிரம்மாண்டமான உற்சவத் துக்கு உயிர்தாழ்வாக விளங்கியவரும் அவர்.

ஆதிவிடுந்தி உயர்ந்தவர்க்கு சாதிபாடு கொண்டிருந்த அவர் சுதந்திர பாரதத்தில் பதமழுவனரானதும், ராஜா சகா அங்கத் திரைகா இறுதி நாட்களில் இடம் பெற்றிருந்ததும் போருத்திரை. தமிழ் நாட்டில் தேவ பக்தி, இலக்கியப் பற்று, இளையதிரு, கலைகளில் இவை வளவுவந்தற் விதம் - ஜெயின் வாய் அவர் புத்தியால் பணி குறிப் பிடத்தக்கது. தமது சகல புத்தியைவந்திவ நுபுணம் பார்ப்பி வந்த புத்தியை உடல் இன்று வாழ்விட்டது.

அவரின் பத்திரிகைப் பரம்பரை அவர்க ளிடம் தனித்ததொரு மொத்தம் உண்ட. பெரளிரின் 'வெளி' அவர்களுள் உயரியும் அவர்களுள் ஆதிசாஸ்திரம் எம். வி. சிவா பூர்வமாகச் சிவாஜி பன்னாண்டுகளாக, 'வெளி' பத்திரிகை செவ்வியமாக வெளவ் டுமடிப்போது, இந்தப் பழைய பத்திரிகைகள் இத்தகாதத் தாய் பட்டினம் மூலம் உட்கர எம் உயர்ச்சிபெயர் குறிப்பிட்ட வாய் அவர்கள், "தமிழ் விடம் உயர்வாழ்த்தி உயர்வு கொண்டது மூலம் வெளவாப்படு திரை" மூலம் உயர்வு இன்று வெளவின் புகழிவது. துதிவிட வாய் இன்று உயர்வு பத்திரிகைப் புகழிவது. தமது அவ்வளவ் விடம் உயர்வு மூலத்தின் புகழ் கொய்யுவிவ்வாய் விடம் து. விடத் துருவா ஆனவியின், துதிவ் வாய் உயர்வு அவரது அருளால் புதுவந்தியம் புதுவந்தி கும், மாப்பிடுகைக்கும் புது வெளவாத்தி அதுதரபங்கி அன்கிவிதும்.

கலை உலகின்

பெரு நஷ்டம்

இன்னிசைக்கு எண்பது

இன்றைய சாதித்தியகர்த்தர்களில் முத லிடம் பெறுபவர் வார் என்பதில் ஓரண்டா வது அபிப்பிராயத்துக்கு இடமே இல்லை. இசைச் சிறப்பு, மொழிச் சிறப்பு, உணர்ச்சிச் சிறப்பு ஆன்றும் ஒருங்கே பொறித்த இன் தமிழ்ப் பாடல்கள் ஐந்தாண்டுகே மேல் அளித் துள்ள பிரம்மஜி பாரதாசம் சிலன் அவர் களை இவ்வு கர்நாடக சங்கீத சாதித்திய கர்த

தர்களில் மூடிமணிவாகத் திகழ்கிறார். சங்கீதத் திரி மூர்த்தியாகும், கலாநிதிரு தானும், கோபாலகிருஷ்ண பாரதியும் மற்றும் இசை மகனியர்களும் வருத்தத் தத்த மாண்புமிகு மரபுக்குப் பூரண வழித்தொடர்புடைய விஸ்துபவர் ஸ்ரீ சிவன் அவர்கள்.

அதுபதான் திருக்கு மேலாகத் 'தமிழாடு இசை பாடல் மறந்தறியாத' சில நேரச் செல்வராகத் தமிழக மேங்கிலும் பரூண் புரிந்து வந்திருக்கிறார் ஸ்ரீ சிவன். திருவள்ளூர் சந்தைநாள் உற்சவத்தில் ஏழு செத்தலங் களை வயல் வந்து இருபத் தெட்டு மணி நேரத்தில் பதினொழு மைக்கள் நடந்து

புதுவி புதியதென்பது சாதாரண விஷயமா? இந்த அசாதாரணமான காரியத்தை நூற் பத்தெட்டாண்டுகள் ஆற்றிய இசையடிவார் ஸ்ரீ சிவன், நானு பொதுவிசைச் சிறப்பின் காரணமாகவே 'மேலாகும் ராஜமலர்' என்ற இயற்பெயர் மறைத்து 'பாபநாசம் சிவன்' என்று புதுப் பெயர் கொள்ள வர்.

கலைமகளின் சுடாட்சத்தைப் போல் திரு மாவின் சுடாட்சம் அவருக்குக் கிட்டவில்லை தான். எனினும் தம் சம்பாத்தியத்தோடு, புதிதாகத் திரட்டியப் போலகம் சிவன் வயத்துக்கும் திருக்குளத்துக்கும் 75 ஆயிரம்

ரூபாய் செலவில் திருப்பணி செய்தவர் அவர்.

இசை மேலாகத்தும் வெள்ளித் திரை யிலும் சிலனது பாடல்கள் தனிப் புத்தி படைத்தவை. சாதித்தியகர்த்தர் என்ப தொடு அவரே சிறந்த விதமானும் ஆளார். சங்கீத சிம்மமாக விளங்கிய கோனேரிராஜ பூரம் எவத்தியநாதையரின் சீடராகிய அவர்.

பொங்கும் உணர்ச்சிபுடன் இசைப்பதைச் செட்டால் கல் ழும் களரையும்.

தமிழிசையின் பெருமைக்கு உருவாக்கும் பிரம்மஜி பாப நாசம் சிவன் அவர்களுக்கு இம்மாதம் 24ஆ தேதி எண்பது பிராவம் பூர்த்தி வாகிறது. இவ்வகைப் பெரி யார் தமது முதிர்ந்த பருவத் தில் வறுமாளத்தைக் குறித் துச் சித்தையில்லாமல் சொன் ியமாக வாழ்வதற்கு வகை செய்க லென்படியது இசை வாய்ப்புகளின் கடமைமாகும். இந்த நன்னோக்கத்துடன் ஸ்ரீமதி ருக்மிணி தேவி, செம் மங்குடி ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாசய்யர், ருமினி ஸ்ரீ சப்பிரமணிய அவ் வர், (சகலி) ஸ்ரீ சதாசிவம், (சகித்து) ஸ்ரீ நரசிம்மன்,

ஸ்ரீ வி. எம்.பெருமாள் செட்டி, ஸ்ரீ என். குப். கிருஷ்ணசாமி ஆதிரையார் ஒரு குழுவாக அமைந்து ஸ்ரீ சிவனுக்கு விழா எடுத்துப் பண வாங்கி அனக்க குடிவு செய்துள்ள னர். இசைவாய்ப்புளும் சங்கீத வந்தாய்வு களும், இந்த நல்ல சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு ரூபாயிலிருந்து நூறு ரூபாய்க்குள் தன் கொடை வழங்கிச் சங்கீதப் பிதாமகனின் ஆசி பெற வேணும்.

இதி அடிப்படேவாகிய முகவரி: ஸ்ரீ சங்கர மேனா, காரியதரிசி, கலாநேரத்தினம், திருவாங்கியூர், சென்னை-41.

அருணாவின் பயணம்

மைசூர் ராஜ்ய சித்தி ரக் கட்டுவதில் செயலாளரும் ஓய்வுபெற்ற அக்கௌன் டென்ட் ஜெனரலும்பல ஸ்ரீ வி. டி. சீனிவாசன் அவர்க ளுடைய புத்தகி அருணா அமெரிக்காவில் திராகோ பங்கிலைக் கழகத்தில் உதவி ஆகிரியைப் பணிபுரிய மேற் கொள்ளச் செய்துவிடார். கடமையே அருணா-விருஜானத் தில் டாக்டர் பட்டா பெறு வும் மேற்கொண்டு படிக்கப் போகிறார், அவர் பங்கி இறுதி வகுப்பான எம்.எஸ். எம்.சி.யிலிருந்து எம்.எல்.ஸி. வரை ஒவ்வொரு பரீட்சை

யிலும் முதல் வகுப்பில் தேறி வந்திருக்கிறார். கல்வித் துறையின் புலமைபுள் திறமையும் காண்பிக்கும் மாணவ, மாண வியர்க்குப் பாரத சர்க்கார் உபகாரச் சம்பளம் அளித்து கைக்குறித்து. அத்தகைய உபகாரச் சம்பளம் பெற்று எம். எல்.ஸி. தேறிவார் ஸுமாரி அருணா அமெரிக்கா வுக்குப் பயணமாகும் அவர், அங்கு தாம் ஏற்றும் பதவியில் கார்ட்டும் அக்களறவினாடும் ஸ்ராவச்சித் திறமையினாலும் தமக்குமட்டுமின்றித் தாய் நாட்டுக்கும் புத்தி தேடித் தர வாய்த்துவிடுமும்.

“இப் பாண்டி நாட்டிலே! திவாகரானுர் சாரம் எப்படி?”

“மணிவாசு சாரங்கானும! இந்த வாரம் முழுதும் அது இப்படியே இருக்கிறதுதான் என் கண்ணி.”

“சங்கானும் திக்கெந்தாவம்! ஸ்கிபென் எப்படி காடும?”

“சுப்பென் தெனும்பெட்டை போயிருக்கிறார், வந்துதே நேரம்.”

“சரபோஜி மகாராஜா காப்பி எப்பிட்டுட்டாரா?”

“சரியாய்ப்பொக்க! சரபோஜி மகாராஜா நேற்று ராத்திரியே பம்பாய்க்குப் போயிட்டாரே... சீசன் பாங்கு சமாசாரம்கிவியோ? தாங்கு மறுதான் வந்துவார!”

“இதோ மாய்க்கும் போயிருந்த திவாகரானுர் வந்துட்டார்!”

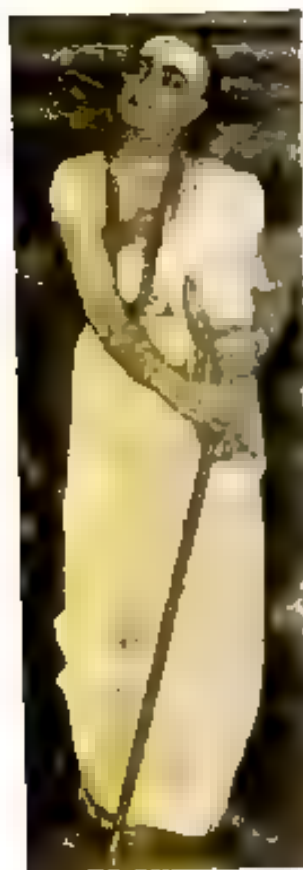
திவாகரானுர் மீது பாண்டி நாட்டுக்கு இந்தக் கண்ணி! சரபோஜி மகாராஜா ஏதாவது ‘பி’ விபரத்துக்கு சீசன் பாங்குக்கு மறுப் போட்டிருக்கிறார்.

சசன்சியில் ‘திருவையாறு’!

தாண்டி பாண்டிநாடு
— ஆர். கணபதிநாதன்.

சரபோஜி மகாராஜா
— ஆர். ஆர். ராமன்.

திவாகரானுர்
— எம். ஆர். கந்தசாமி.

திருரா... திவாகரானுர்? செஞ்செய்யில்லை. சம்பந்தம் செஞ்செய்யில்லை. ‘மாதுங்கா டிராமாடிச் சொண்டிடி’ உறுப்பினர்கள் பம்பாயிலே இந்த சுற்றுலா தாண்டி செஞ்செய்யில்லை சங்கானுர் ஆதரவில் தங்கன் ‘திவாகரானுர்’ நாடகத்தை நடத்துக் காட்டினார்கள் அவர்கள் தங்கிவிருந்த இடத்தில் ஒரு நாங்கேட்ட சம்பாஷணைகள் பகுதிசெய்யில்லை மேலே குறிப்பிட்டவை.

தாண்டி ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தங்கன் கந்தாபுத்தின் கெளரி விழாவைக் கொண்டாடியது ‘மாதுங்கா டிராமாடிச் சொண்டிடி’ காவத்துக்கெற்பப் பணியை நாடகங்களை நடத்துக் காட்டி அனுபவம் பெற்றது. 1941ம் ஆண்டில் பல்வேறு துறைகளில் சரபோஜி நடுத்த தாண்டி அன் பர்கள் ஒன்றுகூடி இந்த நிறுவனத்தின் ஸாரிசில் நடத்த முதல் நாடகம் செய்திரா -- அர்த்துலு!

அதன் பிறகு தாண்டி எழுந்த தாண்டிகளிடமிருந்து அவ்வப்போது நாற்பத்து ஐந்துக்குள் மேற்பட்ட நாடகங்களை காட்டிப் போல் எத்தனையோ நாடகம் பங்கியிலும், பம்பாயில் சுற்றுப்புறங்களிலும், அகமதாபாத், நாக்பூர், கங்கத்தா நகரில் இடங்களிலும் நிறப்போடு நடத்துக் காண்பித்திருக்கிறார்கள். சென்னைக்கும் பத்திய வகுடங்களுக்கு முன் எடுத்து போனார்கள். அப்போது அவர்கள் பிரபலப் படுத்தியது கட்டி கொரியாசில் வீரனும் ஆலோசனும் நின்றதே நாடகம் அது. இப்போது அவர்கள் நடத்துக் காட்டியது ‘திவாகரானுர்’. சாத்திரம் பத்தியும் ததும்பி ஒழும் நாடகம்.

“வி. வி. வெளையாண்ட அவர்களை எழுதப்பட்ட ‘திவாகரானுர்’ நாடகத்தை அரங்கேற்ற முதலில் தயக்கமாகத்தான் இருந்தது. எத்

தனியோ பிரபல வித்வான்கள், விதவிகள் மூலம் பொதுமக்கள் செவிகளில் ஒலித்துப் பழக்கமாகி விருக்கும் கிரீத்தகர்களை நவரூபப் பாட வேண்டும். அத்துடன் இளைத்துப் பக்தி மயமான நடிப்பிலும் மனம் ஈடுபட வேண்டும். இது சாத்தியமா? என்று கேள்வியை நாக்கின போட்டுக் கொண்டு நாம், எனக்கு ஓய்விய பாடத் தெரியும். ஆனால் தியாகராஜராக மேலடையில் தொன்று மனங்குக்கு ஈடுபடுதல் வேண்டும்! என்ற நடிக்க நண்பர்கள் இந்த நாடகத்தில் உற்சாகம் காண்பிக்கிறார்கள் என்று தெரிந்ததும் நான் பம்பாய் கவுண்டுகாணத்தா சபாஸ்திச் சொந்த ராமச்சந்திர பாகவதரை அனுதிச் சில காலம் கிணைப் பெற்றேன். பக்தி பூர்வமாகவும் பாவம் திவ்யந்ததாகவும் தியாகராஜர் விருதிக்காய் பாட அவர் எனக்கு மிகவும் உதவி செய்தார். நான் என் சாரி, உலகீதத் திறமையைக் காண்பிக்க இந்தப் பீற்றிப் பெற்றேன். கிரீத்தகர்களின் பொருளையும், பக்தி பாவத்தையும் புரிந்துகொள்வதற்கு அவரிடம் பீற்றிப் பெற்றேன். உமார் முப்பது பாடல்களை வசனத்துடன், நாரியின் இஷ்டமே, கருதி பிசகாமல் பாட என்னும் இயலாதிதது என்னும் அது அந்த ராமபிராய் அருந்தாய்.

"அவகாசத்தை உத்தேசித்துப் பாடி கிரீத்தகர்களை அனுபவமையோடு திறத்திவிடுகிறேன். சில பாடல்களைத்தான் முழுதும் பாடுகிறேன். முதல் முதலாக நான்கு வகுப்பு வகுக்கு முன் எங்கள் வெள்ளி விழாவின் போது அரங்கேறிய இந்த நாடகத்துக்கு நல்ல வரவேற்பு இருந்து வருகிறது.

"பேடப் சிகார்ட்டரை உபயோகப்படுத்தலாமோ? மேலடையில் எழுத்து கிராமியம் கிடையா?" என்று கேட்டும் நண்பர்கள் சிலர் உண்டு. எனக்கு இந்த விஷயத்தில் நம்பிக்கை இல்லை. அனுபவித்துப் பாடினால்தான் மூலத்தில் பாவத்தைக் கொண்டு வர முடியும் என்று நினைப்பவன் நான். அந்த பாவம் இல்லாமல் தியாகராஜர் நாடகத்தை நடத்துவதில் அர்த்தமே இல்லை."

இப்படிச் சொல்வார், "தியாகராஜராக மேலடையில் தொன்றுத் திரு என். ஆர். கன்டாரி. "தந்தத்துத்தான் உமார் மிஷன்" உதா

பனத்தின் பம்பாய் திறவனத்தில் உயர்ந்த பத்தி வகிப்பவர். மற்றும் நாடகத்தில் பங்கு பெறும் நண்பர்கள் அனைவரும் பம்பாய் நகரில் பல்வேறு அலுவலகங்களில் ஈடுபட்டிருப்பார்கள்.

வசன் இன்னும் உடல் நிறப்பாக அமைத்திருக்கலாமே என்ற எண்ணத்தாலும், அட்டைத் தம்புராவுடன் தாராஜ் தொன்றுத் போதும். பலமான மேக அப்புடன் ராம கவுண்டுகளைப் புரக்கும்போதும் கொஞ்சம் 'சப்'பென்றுதான் பொய் விடுகிறது என்றும் நல்ல நடிப்பு ஈடு செய்கிறது.

இந்தத் "தியாகராஜர்" நாடகத்தில் கலகலப்பைத் தொற்றுவிப்பவர் நானு பாகவதராக நடிக்கும் ஆர். கலாமிநாதன். மிகுந்த நடிப்பு. ரசிகர்களின் கவனத்தைக் கவருகிறார். ஐயப்போதும் வரும் மி. எஸ். கிருஷ்ணன் "எடுப்பார் கைப்பிள்ளையாக" வெகு இயந்தனமாக நடிக்கிறார். சரபோஜி மகாராஜாவாக மிக நன்றாக நடிக்கும் ஆர். ஆர். ராஜ்குமாரிசர் பாலகிம் உத்தியோகம்.

இவர்கள் குழுமியேயே நாடகம் எழுதி அதைத் தயாரிக்கும் முறையை இவர்கள் கையாளுவதில்லை. தமிழ் நாட்டிலிருந்துதான் பிரபலமாகும் நாடகங்களின் கையெழுத்துப் பிரதிகளை எவ்விதப் போகிறார்கள். அந்த நாடகங்கள் செவ்வியல் எப்படி நடிக்கப் படுகின்றன என்று அவர்கள் முன்மாதிரி பார்ப்பதில்லை. தங்கள் சொந்தக் கற்பனையில் அடிப்படையிலேயே தங்கள் நடிப்பை அமைத்துக் கொள்கிறார்கள்.

"இந்தத் தியாகராஜரையும் நான்கள் அப்படித்தான் கற்பனை செய்திருக்கிறோம். இது உலகீத தியாகராஜர் இல்லை. நாடகத் தியாகராஜர் இல்லை! பக்தித் தியாகராஜராகத்தான் உருவாக்கி விடுக்கிறோம். அதை உணர்ந்து கொள்ளடாய் எங்களுக்கு வேற்றி?" என்று திரு என். ஆர். கன்டாரி.

அந்த அவையில் நாடகம் நிச்சயம் வெற்றி தாய் என்பதை நானும் ஓப்புக் கொள்ளுகிறோம். வேற்றி இல்லாமலேயும் எனக்குப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருந்தவர் தியாகராஜருக்கு ஸ்ரீ ராமன் பிரதட்சனமாவபோது ஏன் உணர்ச்சி வசப்பட்டு அழுதிடுகிற வேண்டும்? - பட்டினத்தார்

பொன்னு மாமா
எழுதும்
சித்திரத்
தொடர் கதை

சுரேஷ்
சூரம்பமாகிறது!

சிடுசிடுத்த சிடுத்திய கை

பெ. மகராஜன்

(செட்டன் 4 உருத்தலத்தில்
ரமேசுவரன் கிணறு கிணறு)

விடுப்பது முறையாக எவ் அம்மது கவிதை
என்பதை இருவரும் எளிதில் கவிதைக்
கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அறிவியல் அடிப்
படைகள், இந்த கவிதைக்கும் காரணம்
கொண்டிருக்கிற கவிதைகள்.

ரமேசுவரன் கவிதைகள் உயர்ந்த
கிருத்தியிடத்தை எப்படி எப்படியோ தொடர்
கும் கவிதை. கவிதைகள். கவிதைகள் படை

“கவிதைப் பார்த்து, ‘கவிதைக்கு இவர்கள்
கவிதை கவிதை’ என்று கேட்பது” என்பது இரு
கிறதென்றால், பூதகவிதை பார்த்து ‘கவிதைக்கு
இவர்களைக் கவிதை’ என்று கேட்ட கவிதைக்கு
தான். கவிதையைக் கவிதையாக பூதகவிதை எம்
கவிதை கொண்டாட்டமோ, அங்கு கவிதை
கொண்டாட்டமும் கவிதையைக் கவிதையுடன்
கவிதைகளை எவ்வுருவாக ஏற்படுத்திவை. ஆனால்,
எங்கள் இருவருக்குமே தான் எவ் அறிவியல்
கும் பொருத்தமாக இவர்களைக் கவிதைக் கவிதை
யாக. என்னுடைய அப்பொருளை இவர்கள்
கவிதை கொண்டாட்டத் தெரிவும்” என்று சொல்
லுர் ஓர் அறிவியல் கவிதை.

கவிதையைக் கவிதையுடன் பூதகவிதை, கவி
தைகளைக் கவிதையுடன் கவிதைகளும் ஆர்
வம் கொண்டிருக்கிறது. உங்கள் உயர்ந்திருது,
உயர்வாய் கவிதைகிறது. இந்த கவிதைகளை
யும், கவிதைகளைக் கவிதைக் கவிதைத் தம் முன்

1. ரமேசுவரன்.
2. க. ப. ச. கவிதைகள்.
3. இவர்கள் கவிதைகள் கவிதை
கவிதை கவிதைகள், கவிதை,
கவிதை, க. ப. ச.

பண்டி
டி.கோயாலாசார்லுலிங்

அருணா

மரதார்களின் ஆளாக்கிய
செளபாக்கியத்திற்கு

1993 ஆண்டிலிருந்து
பிரசீததி பெற்றமது...

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்

கேரளேட் மீலிட்
100, ஜி-எம்-ரோட், கோலார்-11

**உங்கள் சருமத்தை
சுத்தமாக வைப்புகள்**

நிக்ஸோடெர்ம் (Nixoderm) உபயோகித்
தால் முகப் பருக்கள் எக்னாமி மறைந்து
விடுகின்றன. இன்றைய நிக்ஸோடெர்ம்
(Nixoderm) உபயோகிப்புகள். உங்கள்
சருமம் மிருதுவாகவும் வழம்பாசுமும்
மாக மறுவிலிபும் ஆவதைக் காண்பீர்
கள். நிக்ஸோடெர்ம் (Nixoderm) சருமத்
தின் மீது ஏற்படும் முகப் பருக்கள், கட்டி
கள் செத்திதத் தழும்புகள் மேலாஸப்
பரவும் படை, பட்டா தாமளர, வெடிப்புகள்
முதலிய உபாதைகளுக்குக் காரணமான
நிருமிதனையும் பூச்சிகளையும் அழிக்க விஞ்
ஞான முறையில் தயாரிக்கப்பட்டது.
உங்கள் சருமத்தின் மெல்லிய துவாரத்
களில் இருக்கும் பூச்சிகளையும், இருமி
களையும் அழித்தாவாநி உங்கள் சரும
உபாதைகள் விவகா. இன்றே உங்கள்
கெயிண்டிடம் நிக்ஸோடெர்ம் (Nixoderm)
வாங்குங்கள். முகப் பருக்களை மறைவச்
செய்து சருமத்தை மிருதுவாகவும் வழ
ம்பாசுமும் அது இருக்கச் செய்யும்
என்ற பூர்ண நம்பிக்கையுடன் நிக்ஸோ-
டெர்ம் (Nixoderm) வாக்குங்கள்.

**பாதுகாப்பிற்கும் உன்னத சேவைக்கும்
லக்ஷ்மி கடாசும் நிறைந்த**

**லக்ஷ்மி விலாஸ் பாங்கு
லிமிடெட். (சிஜிஸ்டர்டு அலுவலகம்: கருர்)**

உங்கள் சேமிப்புகள்—சிறு தொகையானாலும், பெருந்தொகை
யானாலும்—எமது “நவணை டெபாஸிட்டி”களில் முதலீடு
செய்யுங்கள். வட்டி 8% வரை. சுலபமான வட்டி பெறும்
திட்டங்கள் உள்ளன.

எமது மற்ற சேமிப்பு திட்டங்கள் லாபகரமானவை.

தமிழ் நாட்டில் 45 கிளைகள் உள்ளன. உங்கள் அருகாமையிலுள்ள எமது கிளை
அலுவலகத்தை அணுகவும்.

E. அன்புடைமையாள், B.A., B.L., C.A., B.L. காரியநிதி கி மானேஜர்

தன, அவைகள் இவ்வாறு அதிகாரம் செய்வதில்லை யென்றால், தானம் தப்பிவிடும்; தானம் தப்பினால், கனிக் உபாயம் மிகுதல். இவ்வாறெல்லாம் டி. கே. சி. பல உதாரணங்கள் கொடுத்து விளக்கினாலும், கனியின் அந்தரங்கம் நமக்குப் பிடிபடுவதில்லை.

கனியைக் குறைத்த பாடல் ஒன்று டி. கே. சி. திருத்தியில் எப்படிச் சுவைத்துவந்தால் நினைந்து விடுகிறது என்பதற்கு ஓர் உதாரணம் காட்டினால், டி. கே. சி.யின் கூற்று தெளிவாகி விடும். கமாய் இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன், "செட்டி தாடி" என்ற பத்திரிகையில் ஒரு வெண்பா வெளி வந்தது. இவற்றையார் பெயர் வெளிவரவில்லை. வெண்பாக்கள் படித்ததும், "இதோ தமிழ் மூக்கு ஒரு கவி கிடைத்து விட்டது!" என்று டி. கே. சி. முகம்மினாக்கள், முருகனைப் பற்றிய கவி அது.

கனியில் இரண்டு திருத்தங்கள் செய்வதற்கு ரசிகமணி. திருத்துவதற்கு முன் அப்பாடலின் உருவம் கீழ்க்கண்டவாறு:

மந்தல் கயிறுக்குக்
வண்ணக் கயிற்றாக
வென்றி மயிவேறும்
வித்தனை - ஒன்றின்
முனியான், வாவர்க்கும்
முத்தான், பானக்கு
இனியான், செஞ்செம்,
சத்த.

ரசிகமணியின் திருத்தியை வைப்பதற்கு பாடல் கீழ்க்கண்டவாறு திருத்தம் பெற்றது:

மந்தல் கயிறு கெழும்
வண்ணக் கயிற்றாக
வென்றி மயிவேறும்
வித்தனை - ஒன்றின்
முனியான், வாவர்க்கும்
முத்தான், பானக்கு
இனியான், செஞ்செம்,
சத்த.

திருத்திய பாடல் தான் வயத்தில் சிறந்த நினைந்து என்பதை நாம் உணர்ச்சியும், ஆனால், சிறப்புக்குக் காரணம் என்பதைவென்று நம்மால் கட்டிக் காட்ட முடியவில்லை.

ஒரு கடிதத்தில் டி. கே. சி.யே காரணத்தை விளக்குகிறார்கள்:

"முதலடியில் பாடல் 'மனோரம் கமழ் குழல் சேர்' என்று இருந்தது. இதில் 'சேர்' என்ற வார்த்தை பிழைக் கொள்கிறது மாநிலி இருக்கிறது. 'வண்ணி'யோடு அங்கமாய்ப் பொருத்தவில்லை. 'குழல் கமழும் வண்ணி' என்று சொல்லும்பொது, அங்கமாய்ப் பொருத்தி நினைந்தது. இது ஒரு சிறு திருத்தத்தான்.

ஆனால், 'வாய்த்தவன்' என்ற திருத்தத்தான் முக்கியமாக இருந்தது. பத்திரிகையில், 'வாய்த்தான்' என்று இருக்கிறது. அது 'வித்தனை' என்ற இரண்டாம் அடியில் வரும் இடைமொழி இடக்கனம் பாய்க்கு மேலாய்ப் போய்விடுகிறது.

வாய்த்தவன்
வித் தவன்
இரண்டும் இடைக்கொண்ட நின்ற செல்லும்
ஒசை, ஆனும்,
முனியான்

முத்தான் இனியான்

என்றும் உருவங்கள் எழுத்தக் குறும், வேகத்தோடு ஒலிப்பன. இந்த வேகத்தைக் கொடுத்து விடுகிறது

'வாய்த்தான்'

என்று முதலடியில் வரும் வேகம் கொண்ட உருவம்; மூன்றாவது நான்காவது அடியில் வரும் அற்புதமான, பொருள் பொதிந்த வேகத்தைக் கொடுத்து விடுகிறது. செஞ்செம் மல் இருப்பதற்காகவே இருத்தம், மறுபடியும் வெண்பாக்கைத் திருத்தத்துடன் சேர்த்துப் பார்க்கலாம்.

மந்தல் கயிறு கெழும்
வண்ணக் கயிற்றாக
வென்றி மயிவேறும்
வித்தனை - ஒன்றின்
முனியான், வாவர்க்கும்
முத்தான், பானக்கு
இனியான், செஞ்செம்,
சத்த.

[மந்தல் கயிறு: புழப் பாலை கயிறு கூத்தல்; ஒன்றின் முனியான்! அநாதியான வந்து; வேறொரு வந்துவிடுகிறது வராத தத்துவம்; வாவர்க்கும் முத்தான்: அவனுக்கு முன் யாரும் இருந்ததில்லை.]

கனியில் கிழவம், வேகம், ஒசை எல்லாம் அமைந்திருக்கிறது."

பாட்டின் வடிவம் முடியக் கண்டவர்கள் தான் முதலடியில் உள்ள ஒசை எக்வாறு மூன்றாவது, நான்காவது அடியின் இவ்விதத்தையும் வேகத்தையும் கொடுக்கிறது என்று கண்டுகொள்ள முடியும்.

பாட்டில் வெறும் சொத் சூப்பையாகப் பார்க்காமல், உயிர் துடிப்போரும் உணர்ச்சியோடும் தடையாடும் ஒரு மயங்கையாகக் கண்டார்கள் டி. கே. சி. "அறிவக் கனியில் கண்ணும் இதழும் ஈனும் காலும் எப்படி அங்கமாயிருந்து உணர்ச்சினைக் காட்டுகின்றனவோ, அப்படியே கவித்துவன் சேர், மோனம், எதுகை ஆகிய எல்லாம் அங்கம் கனாக இருந்து உணர்ச்சினை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. தமிழ்க் கவி என்றால் மேலே சொன்ன மாநிலி உணர்ச்சினை எடுத்துக் காட்ட வேண்டும். அப்படி உணர்ச்சினைக் காட்டாதபடி ஏதோ அணங்கரத்துக்காக எதுகை, மோனம், சேர்க்கை உபயோகப்படுத்தினால், அது கனியல்ல, அதனிடத்தில் உணர்ச்சி இல்லையோ, உணர்ச்சியைப் பாராட்டாமல் பாலும் இல்லை, ரஸம் இல்லை என்று சொல்லி விட வேண்டும். ஏதோ சொல்ல வந்து விடப் பாயிய வெறும் செயலுக்கத்தான் இருக்கும். அணங்களை அணங்காகக் குடியாது. அணங்களை வாரிப்பதெல்லாம் அபாசம்தான். சொத் தரவதான்" என்பதே ரசிகமணியின் தெளிந்த முடிவு.

மாதிரி காட்டிப் படைத்திருந்த காரணத்தாலும், கவிதைவின் வண்ணம் தெளிவுகளை வெகுவாக நுண்ணறிவோடு பார்க்கும் நிறம் பெற்றிருந்த காரணத்தாலும், செருகு கவி கனியும், போலிப் பாடல்களையும் உடையவாகக் கண்டுபிடித்து, அவற்றை கவிதையிலிருந்து எதிர்த்ததும் துணிச்சல் ரசிகமணியிடம் இருந்தது.

பொன்னியின் செல்வன்

அத்தியாயம் ஊற்பத்தேரு
பேய்ச் சிறிப்பு

அருரர்
கல்கி

இளவரசரும் பூக்குழலியும் யாண் மீது ஏறிக் சென்ற
பேரு. பின் தம்பியவர்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது என்பதை
தாமும் நேயர்களுக்குக் சொல்லக் கடைமப்பட்டிருக்கிறோம்.
“யாண்க்கு மதம் பிடித்துவிட்டது!” என்று சோதிபதி
கூச்சலிட்டதைக் கேட்டு மற்றவர்களும் அப்படியே முதலில்
நம்பினார்கள். யாண்மையி் பின்தொடர்ந்து குதிரைகளை வேக
மாக விட்டுக் கொண்டு போகப் பார்த்தார்கள். ஆனால் அது
இயலாத காரியமாகிவிட்டது. ‘யாண் இறவு’ த் துறையை
அடைந்ததும் அவர்களுடைய பிரயாணம் தடைப்பட்டு
விட்டது. வழக்கம் போல் எல்
லாருக்கும் முதலில் சென்ற வந்
தியத்தேவனுடைய குதிரை அக்
கடல் துறையில் இறங்கிப்
பாய்ந்து சேற்றில் அடிப்பட்டுக்
கொண்டது. மிக்க சிரமப்பட்டு

கல்கி

அதை வேனிபெற்றிருக்கள். ஆனாலும் குதிவா இனி பிரயாணத்துக்குத் தகுதி வில்லை யென்று ஏற்பட்டது.

சேநாதிபதி புதின்கிரமகேசரி இன் னது செய்வதென்று தெரியாமல் தலையில் அடித்துக் கொண்டார். "என் வாழ்க் கையில் இம்மாதிரி தவறு செய்ததில்லை. எல்லாரும் கம்மா நிற்மிநிற்களை? என்ன செய்வாய்? இளவரசரை எப்படிச் சாப் பாற்றலாய்? யாருக்காவது யோசனை தோன்றினால் சொல்லுங்கள்!" என்றார். அப்போது அழ்வார்க்கடியான் முன்வந்து, "சேநாதிபதி! எனக்கு ஒன்று தோன்றுகிறது; சொல்வா டுமா?" என்றான்.

"சொல்வதற்கு நல்ல வேலை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாயா? சீக்கிரம் சொல்!" என்றார் சேநாதிபதி.

"இளவரசர் சென்ற யானைக்கு உண்டையில் மதம் பிடிக்கவில்லை..."

"என்ன உளறுகிறாய்? பின்னே யானைக்கு மதம் பிடித்தது? உனக்கா?"

"குறுக்குக்குப் மதம் பிடிக்கவில்லை தாங்கள் வேண்டுமென்று பிரயாணத் தைத் தாமதப்படுத்துகிறீர்கள் என்ற சந்தேகம் இளவரசருக்கு உண்டாவி விட்டது. அதனால் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து போவதற்காக யானையை அப் படித் தாண்டிவிட்டு வேகமாகப் போய் விட்டார். யானையைப் பிழக்கும் வித்தை யின் கைவ இரகசியங்களையும் அறிந்தவர் இளவரசர் என்பதுதான் நம் எல்லா குக்கும் தெரியுமே!"

இது உண்மையா கிருக்கும் என்று சேநாதிபதிக்கும் பட்டது. அவர் உள்ளம் சிறிது நிம்மதி அடைந்தது.

"சரி; அப்படியே கிருக்கட்டும். ஆனா லும் நாம் தொண்டை மானுத்தின் முகத்துவாரத்துக்குப் போய்ச் சேர வேண்டுப் அல்லவா? அங்கே நடப்பது என்ன என்றுவது தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் அல்லவா?"

"போக வேண்டியதுதான். கடற்கழி யின் ஓரமாகச் சென்று எங்கேயாவது படகு விடைத்தாள் அதில் ஏறிக் கொண்டுதான் கடந்தாக வேண்டும். அங்கு பார்க்கிறபேற்றி பல்லவரின் கப் பல் வரும் வரையில் காத்திருக்கலாம்."

“வைஞ்ஞகரே! நீர் பொய்க்காதவர். இவ்வரசரிடம் இப்படி ஏதாவது சொய்க்கி விட்டவர் போயிருக்கிறது.”

“சேனாதிபதி! இந்தப் பிரயாணம் கிளம்பியதிலிருந்து நான் இவ்வரசருடன் பேசியே விய்வே.”

இதன் பிறகு அவர்கள் அந்தக் கடற்கரையில் ஓரமாகக் கிழக்கு நோக்கிச் சென்றார்கள்.

சென்ற அத்தியாயத்தில் வெளிப்பாதி விடுத்த படிகளிலிருந்து தேவர்கள் இவர்களைத் தவிர்த்து விட்டார்கள். இவர்களை ஒருவாறு அறிந்திருக்கலாம். இவர்களைப் பட்டிக்கு மூலம் பகுதிக்கு அத்தனாவும் நாகத்தீபம் என்று பெயர் வழங்கிவது. அந்தப் பகுதியையும் இவ் வையின் மற்றப் பெரும் பகுதியையும் இரு புறத்திலிருந்தும் கடல் உட்புகுந்து பிரித்தது. ஒரு பகுதியிலிருந்து இன்னொரு பகுதிக்குச் செல்லும்படியாகக் கடற்கரையின் மீது குறுகிய பாதை இருந்தது. ‘வாண இறவு’த் துறை என்று பெயர். இவ் சமயம் இத்துறையில் தன் னீர் குறைவாயிருக்கும். அப்போது கணபமாக இறங்கிக் கடந்து செல்லலாம். மற்றச் சமயங் களில் அந்தக் கடல்பகுதி எளிதன்று. பட்டி களிலேதான் கடக்க வேண்டும்.*

* வான சந்திரன் இந்த இடத்தில் வ ளிவிட்டு இருக்கி் கடந்து செல்லு வதற்கு வாய்ப்பு உண்டாம். ‘வாண இறவு’ என்று பெயர் வந்தது. மூலமாகத்தான் இவ்விடத்தில் வானவர்கள் வந்தனர். அந்த இடத்தில் வானவர்கள் வந்தனர்.

அந்தச் சமயத்தில் இவர்களைக் கடற் களையோரமாக இருந்த படகுகள் என் வாய் பெரும்பாலும் மாநோட்டத்துக் கும் திரிகோண மலைக்கும் சென்றிருத் தன. என்றாலும், தப்பித் தவறி எங்கேயாவது ஒன்றிரண்டு படகுகள் இருக்கலாம் என்று எண்ணிச் சோதி பதி முதலியவர்கள் பார்த்துக் கொண்டே சென்றார்கள். கடைவிலாக மின் பிடிக்கும் வலைஞனுடைய சிறிய படகு ஒன்று சிக்கியது. அதில் பட கொட்டி ஒருவரை விடுத்தான். அவ னும் முதலில் வரமாட்டேன் என்று தகராறு செய்தான். கேட்கிறவர் சோழ நாட்டுச் சோதிபதி என்று தெரிந்து கொண்டு சம்மதித்தான்.

படலில் ஏறிக் கடல் காங்கலையைக் கடத்தார்கள். ஆனால் பிறகு எப்படித் தொண்டைமாளாற்றின் மூகத்துவா ரத்தை அடைவது? காட்டு வழியில் நடந்து போய்ச் சோங்கு கையமன்று. அதிக நேரமும் ஆகும். ஆகையால் அதே படகை உபயோகித்துக் கிழைக் கடற்களையோரமாகவே சென்று தொண்டைமாளாற்றின் சங்கமத்தை அடைவதென்று தீர்மானித்தார்கள்.

நள்ளிரவு வண்டியில் படகாசாரன் கடலோரமாகப் படகு விட்டுக்கொண்டு சென்றும், அதற்குப் பிறகு அவன் கவித்து விட்டான். மற்றவர்கள் உதவி செய்வதாகச் சொல்லியும் பய வில்லை. "இனி அடிக்கடி திசை திரும்ப வேண்டும். மூலை முடுக்கு களும் கற்பாறையுமே அதிகம். பாறை யில் மோதினால் படகு உடைந்து கக்கு தூருவிக்கும். இனி பொழுது விடித்து தான் படகு செலுத்த முடியும்" என்றும், சோதிபதி முதலியவர் களும் களைப்படைந்து போய்விருத் தார்கள். ஆகையால் களையின் இரங் கித் தோப்பு ஒன்றில் படுத்தார்கள்.

வத்தியத் தேவனுக்கு இது ஒன்றும் பிடிக்கவில்லை. அவன் ஆழ்வார்க்கடியா னோடு சண்டை பிடித்தான். "எல்லாம் உன்னாலே வந்த வினை!" என்றான்.

"என்னாலே என்ன இப்போ வந்தது?" என்று ஆழ்வார்க்கடியான் கேட்டான்.

"நீ ஒன்றையும் மனம் விட்டுச் சொல்வதில்லை. கடம்பூரிலிருந்து நானும் பார்த்துக் கொண்டுதான் வருகிறேன். கொஞ்சம் சொல்வது போய் சொல் கிறாய்; பாதிச் செய்தினை இரகசிய மாய் வைத்துக் கொள்கிறாய். இவ்வர சர் பாவியின் மேல் எதிர்பதன் தோக் கம் உனக்குத் தெரிந்திருக்கிறதே? அதை எல்லிடம் முன்னமே சொல்லி விருத் தாய் நானும் அந்த வாயியின் மேல் ஏறிவிடுப்பேன் அல்லவா? இல்லவது

கஷ்டப்பட்டுத் தேடிப் பிடித்த இவ வரசை இப்போது கை நழுவி விட்டு விட்டோமே? பழையாணைக்குப் போய் இளைப் பிராட்டியிடம் என்ன சொல் வது?" என்றான் வத்தியத் தேவன்.

"ஓய்வைக் கொடுத்ததும் உன் கடமை தீர்ந்து விட்டது. இன்னும் என்ன?" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

"அதுதான் இல்லை. இவ்வரசை இளைப் பிராட்டியிடம் கொண்டு போய்ச் சேர்த்த பிறகுதான் என்னுடைய கடமை தீர்ந்ததாகும். நீயே அதற்குக் குறுக்கே நித்பாய் போகிறார்களே!"

"இல்லை, அப்பா, இல்லை! நான் குறுக்கே நித்கவிலலை. நாளைக்கே நான் சோதிபதியிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு என் வழியே போகிறேன்!"

"உன் காரியம் முடித்து விட்டது. இவ்வரசரைப் பிடித்துக் கொடுத்தாய் விட்டது என்று போகப் பாரக்கிறாயாக் கும். உன் பேரில் எனக்கு எப்போதுமே கொஞ்சம் சந்தேகம் இருந்தது. இப் போது அது உறுதியாகிறது."

இவ்விதம் அவர்கள் சிறிது நேரம் சண்டை பிடித்துக் கொண்டிருந்த பிறகு தூய்விப் போனார்கள். நன்றாக் களைத்திருந்தபடியால் அடித்துப்போட் டவர்களைப் போக தூய்வினார்கள்.

பின்புலவென்று பொழுது விடியும் சமயத்தில் படகு வசிக்கும் சத்தம் கேட்டு ஆழ்வார்க்கடியான் முதலில் விழித்துக் கொண்டான். அவன் எதிரே தோன்றிய காட்சி அவனைத் திருக்கிடச் செய்தது. கடலின் கொஞ்ச தாரத்துக் கப்பாய் பாய்மரம் மீரித்த மரக் கலம் ஒன்று நின்று கொண்டிருந்தது. அது பவணப்படுவதற்கு ஆயத்தமாக தின்றதாக நன்கு தெரிந்தது. அந்த மரக்கலத்தை தோக்கிக் களையிலிருந்து ஒரு படகு போய்ச் கொண்டிருந்தது. அதில் படகாசாரனைத் தவிர மூன்று பேர் இருந்தார்கள். அந்தப் படகு முதல் நான் மாலை தங்களை ஏற்றி வந்த படகுதான் என்று தெரிந்து கொண்டான் ஆழ்வார்க்கடியானுக்கு அதிக நேரம் பிடிக்கவில்லை.

அந்த மரக்கலம் எங்கிருந்து நிம ரென்று வந்தது என்பதையும் அவன் வினரவியலேயே ஊகித்துக் கொண்டான். அவர்கள் படுத்திருந்த இடத்துக்குப் பக்கத்தில் கடல் பூங்குள் குடைந்து சென்றிருந்தது. மரங்கள் அந்த இடத்தை ஓரணவு மண்டதிருத்தன. அந்தச் சூடா வியைதான் அம்மரக்கலம் நின்றிருக்க வேண்டும். பொழுது விடிந்ததும் புறப் பட்டிருக்க வேண்டும்.

அந்த மரக்கைப் பாருடையது? எங்கிருந்து வந்தது? எங்கே போவது? படகு எதற்காகக் கப்பலை நோக்கிப் போகிறது? அதில் இருப்பவர்கள் யார்? இவ்வளவு கேள்விகளும் ஆழ்வாரிக் கடியானானுடைய மனத்தில் மின்னலைப் போல் தோன்றி மறைந்தன.

“சேநாதிபதி! சேநாதிபதி! எழுதி திருக்கள்!” என்று கூவினான்.

சேநாதிபதியும் வந்தியத் தேவனும் மற்ற இரு வீரர்களும் திடுக்கிட்டு விழித்தெழுந்தார்கள்.

முதலில் கடலில் நின்ற பாய்மரக் கப்பல் அவர்கள் கண்ணில் தென்பட்டது.

சேநாதிபதி, “ஓ! அது சோழ நாட்டுக் கப்பல்தான். பழுவெட்டையர்கள் அனுப்பிய கப்பலாகவே இருக்கலாம்! இளவரசர் ஒருவேளை அதில் போகிறாரோ, என்னமோ? சூயோ! தூங்கிப் போய் விட்டோமோ! என்ன சேரு செய்தோம்!” என்றார்.

பிறகு, “படகு எங்கே? போய்க் கப்பலைப் பிடிக்க முடியுமா என்று பார்த்தலாம்!” என்றார்.

அதற்குள் படகு சென்று கொண்டிருப்பதும் அவர் கண்ணில் படவே, “அட்டே! அதோ போகிறது தாய் வந்த படகல்லவா? அதில் ஏறிப் போகிறவர்கள் யார்? அட்டே படகுக் காரா! தில் தில்!” என்று இரைந்தார்.

படகுக்காரனின் காதில் அது விழுந்ததோ என்னவோ தெரியாது. அவன் படகை நிறுத்தவில்லை. மேலே செலுத்திக்கொண்டு போனான்.

இதைவெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கட்டுக் கொண்டிருந்தான் வந்தியத் தேவன். “அந்தக் கப்பலில் இளவரசர் போகிறார்!” என்று சேநாதிபதி கூறியது அவன் செவி வழியாகப் புகுந்து மனத்தில் பதிந்தது. அதற்குப் பிறகு வேறு எந்த நினைவுக்கும் அவன் மனத்

தில் இடமிருக்கவில்லை. அவன் செய்ய வேண்டியது என்னவென்பதைப் பற்றித் தான் ஏதேனும் சந்தேகம் உண்டா? அவன் கால்களுக்குக் கட்டளைபிட்டு வேண்டிய அவசியம்தான் உண்டா? இல்லவென இல்லை. அடுத்த நிமிஷத்தில் அவன் கடலில் பாய்த்து இறங்கினான். அலைகளைத் தள்ளிக் கொண்டு அதிலேயே மாகக் சென்றான். தல்ல வேகியாகக் கடலோரத்தில் அங்கே அதிகம் தண்ணீர் இல்லை. ஆகையால் அது சீக்கிரத்தில் வெகு தூரம் போய்விட்டான். படகின் அருகிலும் சென்று விட்டான். தண்ணீரின் ஆழம் நிகரென்று அதிகமாகி விட்டது. தத்தளிக் கும் நிலைமம் ஏற்பட்டது. “ஐயோ! நான் முழுவிச் சாகப் போகிறேன்! எங்கே! காப்பாற்றுங்கள்!” என்று கத்தினான். படகின் யாரோ சிரிக்கும் சத்தம் கேட்டது. பிறகு சிலர் பேசும் குரல்கள் கேட்டன. படகு நின்றது. படகுக்காரன் குனிந்து கை கொடுத்தான். வந்தியத்தேவன் படகில் ஏறி உட்கார்ந்தான். படகு மேலே சென்றது.

படகில் இருந்தவர்களை வந்தியத் தேவன் ஆராய்ந்து பார்த்தான். ஒருவன் தமிழ் நாட்டானே அவன். அரபு நாட்டான் போல் காணப்பட்டான். அவன் எப்படி இங்கு வந்தான் என்ற வியப்புடன் மற்ற இருவரையும் பார்த்தான். அவர்கள் முகத்தில் பாதிமை மறைத்து முண்டாக கட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனாலும் தமிழ் நாட்டவர்கள் என்று தெரிந்தது. அது மட்டுமன்று. பார்த்த முகங்களாகவும் காணப்பட்டன. எங்கே, எங்கே பார்த்தோம் இவர்களை? — ஓ! நினைவு வருகிறது! பார்த்திடுபந்திர பல்லவனுடன் தம்பகாவிலிருந்து திரும்பி வந்தவர்கள் அல்லவா இவர்கள்? ஆழ்வார்க்கடியான் இவர்களைத் தானே இளவரசரைக் கொல்ல வந்தவர்கள் என்று சொன்

கல்கி

அக்டோபர் 5 மலர்

சாருலதா

மறுபடியும் படகில் மௌனம் குடிசொண்டது. வெளியில் கடலின் ஒங்கார நாதம் சூழ்ந்தது.

இப்போது மந்திரவாதி ரவிதாஸன் மௌனத்தைக் கவனித்தான். "நீ எங்கே அப்பா போகிறாய்?" என்று கேட்டான்.

"நானும் கப்பலுக்குத் தான் போகிறேன்" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"கப்பலுக்குப் போய்ப் பிறகு எங்கே போவாய்?"

"அது கப்பலில் ஏறிய பிறகுதான் தெரிய வேண்டும்" என்று பாடத்தைத் திருப்பிப் படித்தான் வந்தியத்தேவன்.

படகு கப்பல் அருகில் சென்றது. மேலேயிருந்து ஓர் ஏணி கீழே இறங்கியது. அதில் ஒவ்வொருவராக ஏறிச் சென்றார்கள். ஏணி மேலே போவ

தற்குள் வந்தியத்தேவன் அதில் தொத்திக் கொண்டான். கப்பலின் மேல் தளத்தில் ஏதோ பேச்சு நடந்தது. அவனுக்குப் புரியாத பாஷையாகத் தொனித்தது. வந்தியத் தேவன் இன்னும் துரிதமாக ஏனியின் மீது ஏறிக் கப்பலின் தளத்தில் குதித்தான். குதித்த உடனே "எங்கே இளவரசர்?" என்று இரைந்து கொண்டே சென்று முற்றும் பார்த்தான்.

கற்றிலும் அவன் பார்த்த காட்சி அவனுடைய இரும்பு நெஞ்சத்தையும் சிறிது கலக்கி விட்டது. அவனைச் சுற்றிலும் பயங்கர சூழலுள்ள அரசு நாட்டு மனிதர்கள் நின்றார்கள். ஒவ்வொருவரும் ஒரு ராட்சதனைப் போல் தோன்றினான். எவ்வொருமும் அவனை வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றார்கள். அவனுடைய கேள்விக்கு யாரும் பதில் சொல்லவில்லை.

"ஏதோ பெரிய தவறு செய்து விட்டோம்" என்ற உணர்ச்சி வந்தியத் தேவன் உள்ளத்தில் உதித்தது. இது சோழ நாட்டுக் கப்பல் அல்ல; இருக்க முடியாது. இதில் உள்ளவர்கள் தமிழ் மானுடிகள் அல்ல. பெரிய பெரிய குதிரைகளை விற்பதற்காகக் கொண்டு வரும் அரசு நாட்டு மனிதர்கள்.

இத்தக் கப்பலில் இளவரசர் இருப்பது இயலாத காரியம். அவசரப்பட்டு வந்து ஏறிவிட்டோம். தப்பிச் செல்வது எப்படி? கப்பல் ஓரத்தில் நின்று குனிந்து

ஆனால் ஓகோ! இலர்களில் ஒருவரை வேறொரு இடத்தில் கடப் பார்த்திருக்கிறோமே? மந்திரவாதி ரவிதாஸன் அல்லவா இவன்? ஆத்தை கத்துவதுபோல் கத்திவிட்டுப் பழுவர் ராணியைப் பார்க்க வந்தவன் அல்லவா இவன்? சரி, சரி! இளவரசர் கப்பலில் இருப்பது தெரிந்துதான் இவர்கள் அதில் ஏறிக்கொள்ளப் போகிறார்கள்! ஆகா! இளவரசர் போதும் வழியில், இது ஓர் அபாயமா? நாம் அவசரமாக ஓடி வந்து இதைப் படகைப் பிடித்து ஏறியது எவ்வளவு நல்லதாய்ப் போயிற்று?...

படகு போய்க்கொண்டிருந்தது. மரக் கவத்தை நெஞ்சுவிடக் கொண்டிருந்தது.

படகில் இருந்தவர்கள் மௌனம் காத்தார்கள். வந்தியத் தேவனால் மௌனத்தைப் பொறுக்க முடியவில்லை. பேச்சுக் கொடுத்துப் பார்க்க விரும்பினான்.

"நீங்கள் எங்கே போகிறீர்கள்?" என்று கேட்டான்.

"தெரியவில்லையா? அதோ நிற்கும் கப்பலுக்குப் போகிறோம்!" என்றான் மந்திரவாதி. பாதி மூடியிருந்த வாயினால் அவன் பேசிய குரல் பேயின் குரலைப் போலிருந்தது.

"கப்பல் எங்கே போகிறது?" என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டான்.

"அது கப்பலுக்குப் போன பிறகு தான் தெரிய வேண்டும்" என்றான் ரவிதாஸன்.

பார்த்தான். படகு போலக் கொண்டிருந்தது. "படகுக் காரா! நிஜத்து!" என்று உயிர்கொண்டு கடலில் குதிக்கப் போனான். அச்சமயம் ஒரு வற்றத்தை நிகர்த்த கை பின்னாலிருந்து அவனுடைய குரல்வளைபயம் பிடித்தது. ஓர் இழுப்பு; ஒரு தள்ளு. வந்தியத்தேவன் கப்பல் தன்நிழல் மத்தியில் வந்து விழுந்தான். அவனுக்கு உகிர அலையம் வந்து விட்டது. குதித்து எழுந்து அவனைத் தன் கைப்பிழலின் முகவாய்க்கட்டையில் ஒய்வி ஒரு குத்து விட்டான். அந்த ஆறு அடி உயரமுள்ள அராபியன் தனக்குப் பின்னால் நின்றவர்களையும் தன்னிக் கொண்டு படார் என்று கீழே விழுந்தான்.

வந்தியத் தேவனுக்குப் பின்னால் பயங்கரமான உறுபல் சத்தம் கேட்டது. நல்ல சமயத்தில் திரும்பிப் பார்த்தான். இல்லாவிட்டால் அவன் முதுகில் கத்தி பாய்ந்திருக்கும். திரும்பிய வேகத்தோடு கத்தியைத் தட்டி விட்டான். அது 'டடடட' என்று சத்தத்துடன் கப்பலில் விழுந்து, அங்கிருந்து தெறித்துப் பாய்ந்து கடலில் விழுந்து மறைந்தது.

19-ஆம் கணம் வந்தியத்தேவன் நானா புறத்திலிருந்தும் பலர் வந்து விடிந்தார்கள். பிடித்தவர்கள் புரிவாத பாஷையில் ஏதேதோ பேசிக் கொண்டார்கள். அவர்களுடைய தலைவன் அதிகாரக் குரலில் கட்டளை விட்டான். கடலே மணிக் கயிறு கொண்டு வந்து வந்தியத் தேவனுடைய கால்களையும், கைகளையும் கட்டினார்கள். கைகளை உடம்போடு சேர்த்துப் பிணைத்தார்கள். பின்னர் நானா பேராக அவனைத் தூக்கிக் கொண்டு கீழ்த்தளத்துக்குப் போனார்கள். போரும் போதெல்லாம் உதைத்துத் திமிறி விடுவித்துக் கொள்ள வந்தியத் தேவன் முயன்றான். அந்த முயற்சி பயிக்குவதில்லை. கப்பலின் அடித் தளத்தில் கொண்டு போய் அங்கே அடுக்கி வீசுத்த மரக் கட்டைகளின் மீது அவனைப் படார் என்று போட்டார்கள். அந்தக் கட்டைகளில் ஒன்றோடு சேர்த்துக் கட்டிவிட்டு மேலே சென்றார்கள்.

கப்பல் அப்படியும் இப்படியும் அசைந்து ஆடிற்று. கப்பல் தன் பிரயாணத்தைத் தொடங்கி விட்டது என்று வந்தியத் தேவன் அறிந்தான். கப்பல் ஆடியபோது மரக் கட்டைகள் அவன் மீது உருண்டு விழுந்தன. அவற்றை விசைக்கிக் கொள்ள முடியாமல் அவனுடைய கைகள் கப்பல் பட்டிருந்தன.

"இந்த மூன்ற மட்டும் தப்பிப் பிழைத்தால் இனி அவசரப்பட்டு எந்தக் காரியமும் செய்வதில்லை. ஆழ்வார்க்கடியானைப் போல் ஆழ்ந்து போகித்த பிறகே செய்ய வேண்டும்" என்று வந்தியத் தேவன் மனத்தில் எண்ணிக் கொண்டான்.

அச்சமயம் பேஸ் கிரிப்பது போன்ற சிசிப்புச் சத்தம் அருகில் கேட்டது. வந்தியத்தேவன் மிகச் சிரமத்துடன் சற்று முகத்தைத் திருப்பிப் பார்த்தான். அங்கே மந்திரலாதி ரவிதாஸம் நின்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். இது வரை மந்திரவாதியின் முகத்தில் பாதியை மறைத்துக் கொண்டிருந்த துணி இப்போது நீக்கப்பட்டிருந்தது.

"அப்பவே! அந்தச் சொழர் குலத்துப் புவியைத் தேடிச் கொண்டு வந்தேன். புலி அகப்படவில்லை. ஆனால் வானார் குலத்து நரிவாடிய நீ அகப்பட்டுக் கொண்டாய்! அந்த வரைக்கும் அதிர்ஷ்டம்தான்!" என்றான்.

மேற்கூறிய நிகழ்ச்சிகளில் வந்தியத் தேவன் படகில் ஏறிக் சென்றவரையில் தான் கரையில் இருந்தவர்கள் பார்த்தார்கள். மரக்கவித்துக்குள்ளே தடத்தது இன்னவென்பது படகோட்டிச் சென்ற வனுக்கே தெரியாது. அவன் கடலே திரும்பிக் கரைக்கு வந்து சேர்ந்தான்.

சோதாபுதி முதலியவர்கள் படகில் ஏறிக் கொண்டார்கள். இனி அந்த மரக்கவித்தைத் தொடர்ந்து போய்ப் பிடிக்க முடியாது என்ற தீர்மானத்துக்கு அவர்கள் வந்திருந்தார்கள். ஆகையால் தொண்டைமானூற்றின் சங்கமத்துக்குப் போய்ப் பார்க்க அவர்கள்

எப்படி இருக்கும்?

இது 1959-ம் வருஷ மாதவ
ட்சியாக்கலவேகன்
ஸர். 1953 ஆம்
ஆண்டு மாதவ
எப்படி இருக்க
இருக்கும்?

(19 & 20 கம் மாதம்)

என்னவாகும். இன்னொரு கப்பல்
அங்கே இருக்கலாம். அதில் ஒருவேளை
இன்னும் இளவரசர் இருக்கலாம். எப்
படியும் ஏதாவது செய்தியாவது கிடைக்
கும் அல்லவா?

படகுக்காரனைக் கேட்டுப் பார்த்
தார்கள். அவனிடமிருந்து ஒரு விரை
மும் தெரியவில்லை. "படகம் படுத்துத்
தூங்கிக் கொண்டிருந்தேன். அதிகாலை
யில் யாரோ வந்து தட்டி எழுப்பி
னார்கள். கப்பலில் கொண்டு விட்டால்
நிறைவப் பணம் தருவதாகச் சொன்
னார்கள். நீங்கள் விழித்தெழுந்ததற்குள்
திரும்பி வந்து விட்டாய் என்று
போனேன். வேறொன்றும் தெரியாது"
என்றான்.

மேலே கண்டவரவாறுகளில் ஆறு
வார்க்கடியாள் தான் அறிந்தவரை
யில் ஒன்று விடாமல் இளவரசரிடம்
கூறினான்.

பின்னர், "இளவரசே! வந்தியத்
தேவன் கடலில் குதித்துப் பாய்ந்து
சென்றபோது அவனைத் தொடர்ந்து
நாலும்கு போகவாயமா என்று முதலில்
நினைத்தேன். ஆனால் என்ருக் கடல்
என்றால் எப்போதுமே சிறிது தயக்கம்
உண்டு. நன்று எனக்கு நீந்தத் தெரி
யாது. அத்துடன் அதோ போகிறதே.
அந்தக் கப்பலைப் பற்றியும் என்ருக்

சிறிது சத்தேகம் ஏற்பட்டது. அதில்
தாங்கள் ஏறிப் போவது சாத்தியமில்லை
என்று தோன்றியது. இன்னும் அந்தக்
கப்பல் சோழ நாட்டுக் கப்பலாக இருக்க
முடியுமா என்ற ஐயமும் உண்டாயிற்று.
இதைப் பற்றிச் சேனாதிபதியிடமும் கூறி
னேன். இருவரும் இம்சை வந்து
பார்த்து முடிவு செய்வது என்று
தீர்மானித்துக் கொண்டு வந்தோம்.
தங்களைப் பார்த்த பிறகுதான் எங்கள்
மனம் திம்மதி அடைந்தது" என்றான்.

ஆறுவார்க்கடியாள் கூறியவதையெல்
லாம் கவனமாகக் கேட்டுக் கொண்டு
வந்த அருள்மொழி வர்மர், "ஆனால்
என் மனத்தில் திம்மதி இல்லை. நிக்
மலை! வந்தியத் தேவன் அந்தக் கப்பலில்
போகிறான். அவனைப் பழுவேட்டரை
யர்கள் பிடித்துப் பாதாளச் சிறையில்
தள்ளி விடுவார்கள்!" என்றார்.

அப்போது சேனாதிபதி, "இள
வரசே! அந்தக் கொடியவர்களின் அதி
காரத்தை எதற்காகப் பொறுத்திருக்க
வேண்டும்? தாங்கள் மட்டும் சம்மதம்
கொடுங்கள். அடுத்த பெளர்ணமிக்
குள் பழுவேட்டரையர்களின் அதி
காரத்தைத் தீர்த்துக் கட்டி அந்தப்
பாதாளச் சிறையில் அவர்களையே
அடைத்து விட்டு மறு காரியம் பாரிக்
கிறேன்!" என்றார்.

"ஐயா! என் தந்தையின் விருப்பத்
துக்கு விரோதமாக நான் அணுவளவும்
தடந்து கொள்வேன் என்று தாங்கள்
கனவிலும் எதிர்பார்க்க வேண்டாம்!"
என்றார் இளவரசர்.

இந்தச் சமயத்தில் குதிரை ஒன்று
வேகமாக வரும் சத்தம் கேட்டு எல்லா
ரும் திரும்பிப் பார்த்தார்கள். சற்றுத்
தூரத்திலேயே அந்தக் குதிரை நிற்
பது. நமக் கூற்று, உட்கார ஆசனம்
ஒன்றும் இல்லாமல் அந்தக் குதிரை
மேல் ஏறி வந்தவன் ஒரு ஸ்திரீ என்று
அறிந்ததும் அச்சவரும் வியப்படைத்
தார்கள். (தொடரும்)

கல்கி
அக்டோபர் 5 மலர்

சாருலதா

பெண்கள் என்றுலே
குறிப்பிட்ட சில
மூட்டங்களில் அசௌ
கரியமும் வேதனையும்
இருக்கக்கூடும்.
ஸாரிடான் அவற்றி
லிருந்து விடுதலை
அளித்து அவர்களைப்
புத்தூணர்வோடும்
மகிழ்வோடும்
இருக்கச் செய்கிறது.

ஸாரிடான்

ராமாயணம் ராஜாஜி

26. வனம் சென்றனர்

சூரியன் மரவுளி தரித்துக் கனம். சிவாகப் பேசியதைக் கேட்ட அரசன் மனமுண்டித்து போய்ப் படுக்கையில் இடத்தான். ராமனை நினைத்துக் கொண்டு அழுதான். பேச முடியவில்லை.

பெகவதற்குக் கொஞ்சம் கதி வந்ததும், "நான் எத்தனைபேர் கன்றுகளைக் கொன்று தாய்ப் பக்ககளை இப்பித்திருக்க வேண்டும். இப்பவாழியில் இத்தகைய கனம் எனக்கு தேர்த்திராது. மரமும் நாம் வேண்டும்போது நம் இன்பப் பிரகாரம் வராது. கைகேஷியைப் இப்பவாழியை நான் அனுப்பிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

"அக்கியி தேவியைப் போல் எழில் கொண்ட என் மகன் தன் உடைமையக் கழற்றியிட்டு மரவுளியைத் தரித்தான். நாயும் பார்த்துக் கொண்டு உயிடுடன் இருக்கிறேன்... ராம... ராம... ராம... வனம் போய் விட்டாயா?" என்று முறுமுறுத்துக் கொண்டு படுக்கையில் அரை நினைவாகக் கிடத்தான்.

பிறகு தெளிந்து, "கமந்திரனே! ரதம் கொண்டு வந்து. குழந்தைகளை என் ஜானகியையும் ஏற்றிக் கொண்டு ராஜ்யத்து எல்லா வனரயில் போ!" என்றான்.

விஷ்ணுவைக் கமந்திரா தேவியின் பாதங்களைத் தொட்டு வணங்கி, "அம்மா!" என்று சொல்லி வேறு பெயரில்லாமல் நின்று.

அவனைக் கட்டி அணைத்துக் கமித்திரை உச்சி மோந்து. "நீ அண்ணன் பெரிய வைத்திருக்கும் அன்பு போதுமா. உன்னைப் பெற்றதின் பெரும் பாக்கியம் அடைந்து விட்டேன். குழந்தாய்! ராமனைக் காப்பது உன் கடமை.

வனத்தில் மிக ஜாக்கிரதையாக அண்ணன் பக்கத்தில் எப்போதும் இருக்க வேண்டும். தமிழ்க்கு அண்ணன் குருவும் அரண்மனையாவான். இது தம் குலத்தின் தருமம். போய் வருவாய், வஷ்மனா! காட்டில் ராமனை உணக்குத் தந்தை; ஜானகியை நான்; இதை அறிவாய். வசத்ததை அயிரத்தியாகிய பாவிப்பாய். சத்தோஷமாகப் போ, என் அன்புக்குரிய மகனே!" என்றான்.

ராமாயணக் கதைகளில் அந்நிதம் மொத்த மகர ஞானி, எந்தையும் குறித்த அறிவுடன் சரியாக அணர்ந்து நடந்து கொள்வதற்குக் கமந்திராதேவி. ராமாயணம் அவதார ரகசியம் கமித்திரைக்குத் தெரிந்திருந்ததாகப் பெரிய வர்கள் சொல்வார்கள். கொள்கையா தேவியைப் போல் மகிழத் தருத்துப் போகாமல், "போய் வருவாய்!" என்று கமித்திரை தன் மகன் வஷ்மனனுக்குத் கதையமராகச் சொன்னான்.

"ரதத்தில் ஏறுவாய், சக்கரவர்த்தித் திருமகனே! புகழின் கிராமம்! உனக்கு மங்களம், எங்கு செல்ல வேண்டுமோ, செல்லுவாய். உனக்கு மங்களம். பதினாண்டு வருஷம் இப்பொழுதிருந்தே ஆரம்பமாகி விட்டது, ராஜகுமாரா!" என்றான் கமந்திரன்.

சுதை சிப்பும் சத்தோஷமுமாகத் தேவிக் ஏறினான். அவனுக்கு வேண்டியதுணி மணிகளை யெல்லாம் மாமி கௌசல்யை கட்டிக் கொடுத்தாள். இது சகோதரர்களுடைய கலசங்களும் ஆபரணங்களும் பிழங்கு தேடி வெட்டிக்

கொள்வதற்கான குந்தாவையும் கூடையும் தேரில் வைக்கப்பட்டன. வனவாசத்துக்கு முக்கியமாகக் கூடையும் குந்தாவையும் வேண்டும்.

ராம வக்ஷமணர்களும் ஏறிஞர்கள். கமந்திரன் தேரை ஒட்டினான்.

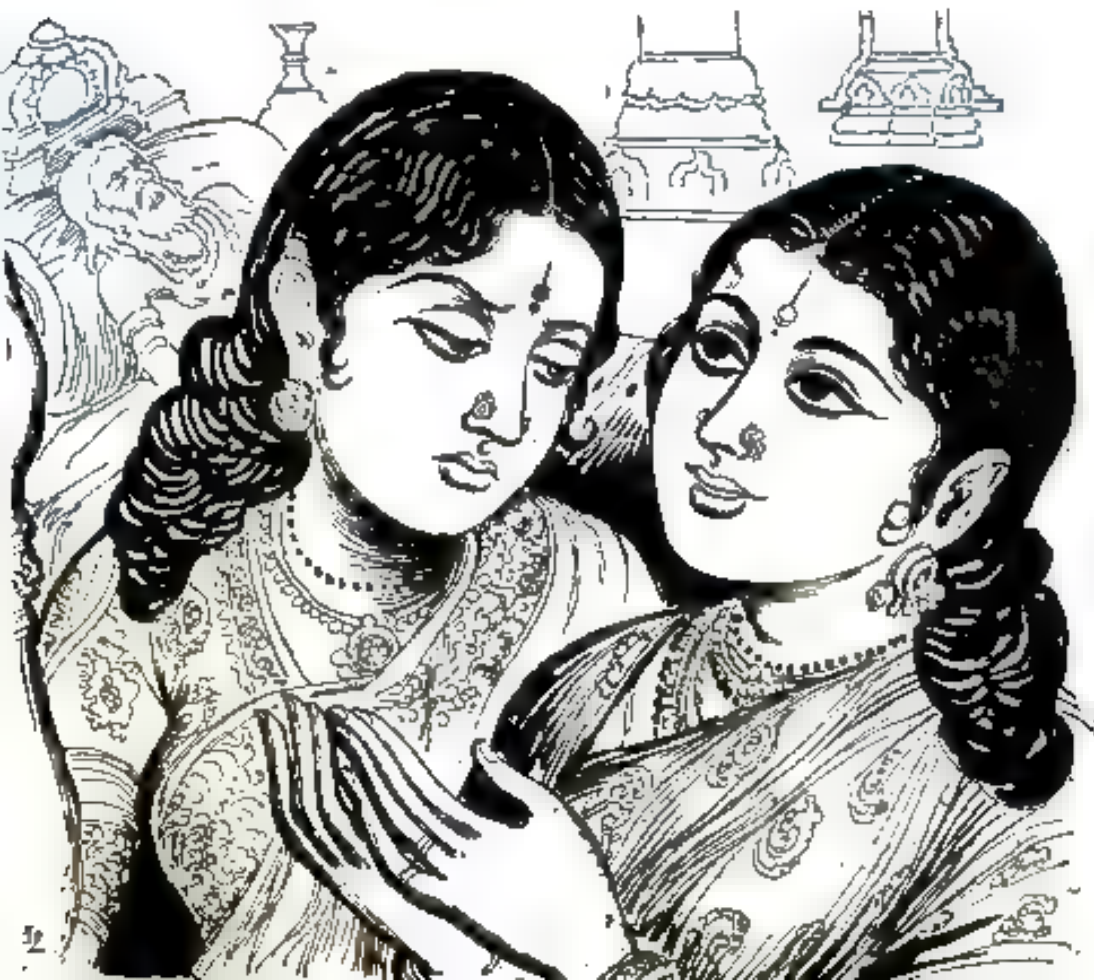
இந்தக் கட்டத்தில் கொஞ்சம் நின்று நாம் ஆண்டவனைத் தியானிக்கலாம். வனவாசம் ஆரம்பமாகிய இந்தப் புண்ணிய கட்டத்தில் நம்முடைய பாப எண்ணங்களை விவக்கித் தூய்மை அடைய விரும்பிப் பிரார்த்திப்போமாக. சத்தியம், தீரம், அன்பு இவை ராமாயணத்திலிருந்து நாம் பெறும் பிரசாதம். அதற்காகவேதான் ராமாவதாரம், மரவுரி உடுத்திய சக்கரவர்த்தித் திருமகனையும் தம்பி வக்ஷமணனையும் ஜாணகியையும் மனத்தில் நிறுத்தி ஆண்டவன் அருட்பிரசாதத்தைக் கேட்போமாக.

“இழுத்துப் பிடி, இழுத்துப் பிடி. சாரதியே! ரதத்தை மெல்ல ஒட்டு. ராமன் முகத்தையாலது நன்றாகப் பார்ப்போம்” என்று தேருவில் நின்ற ஜனங்கள் கத்தினார்கள்.

“ஐயோ! இப்படிப்பட்ட புத்திரர்களைப் பெற்று விட்டுக் காட்டுக்கு அனுப்புகிறார்களே! இவர்களைப் பெற்ற தாய்மாரைகளுடைய வயிறு எரிவாதா? உயிர் நிற்குமா? பார்த்தாயா வைதே ஹிஸை? இவளல்லவோ புண்ணியவதி! இந்த வக்ஷமணன் அவ்வயோ பாக்கியலான்! இவளல்லவோ ஒரு தம்பி! தருமம் அறிந்த வீரன்!”

இப்படி யெல்லாம் பேசிக் கொண்டு ரதத்தைத் தொடர்ந்து நகரத்து ஜனங்கள் ஒடிஞார்கள். அவர்களுடைய துக்கம் ஆரூபப் பெருகிற்று.

“ஒரு பக்கம் ரதத்தை வேகமாகச் செலுத்து” என்றிருன் ராமன். ஜனங்களினா, “மெள்ள, மெள்ள!” என்

கிரார்கள். கூட்டமோ மிகப் பெருங் கூட்டமாகப் போயிற்று.

எப்படியோ சமாளித்துக் கொண்டு கமந்திரன் ரதத்தை அயோத்தியை விட்டு வெளியே செலுத்தினான். நகரம் துக்கத்தில் மூழ்கிற்று. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் கண்ணீரும் உபவாசமும் நீள் தண்டியமாக இருந்தன.

அரசன் அந்தப்புரத்தை விட்டு வெளியே வந்து ரதம் புறப்பட்டதைப் பார்த்துக் கொண்டு வெகு நேரம் நின்றுன். தேர் கிளப்பிய தூசியையே ராமனாகப் பாவித்து அந்தத் தூசி கண்ணுக்குத் தெரியும்வளையில் பார்த்துக்கொண்டு நின்றான். அந்தத் தூசியும் மறைந்து போன பின் 'ஐயோ!' என்று சுதறிக்கிழி விழுந்தான். ஒரு பக்கம் கௌசல்யையும் மறு பக்கம் கைகேயியும் இருந்தார்கள்.

தசரதன் கைகேயியைப் பார்த்துச் சொன்னான்: "பாவினே! என்னைத் தொடாதே! நேறி தவறியவனோ! உன் முகத்தைப் பார்க்க எனக்கு வேண்டியிருக்கவில்லை. உனக்கும் எனக்கும் சம்பந்தம் அற்றது. உன்னை விட்டேன்! விட்டேன்!" என்றான்.

"பரதனும் இதற்குச் சம்மதித்து ராஜ்யத்தைச் சந்திதாஷமாச ஏற்றுக்

கொண்டானேயானால் எனக்காக அவன் நீர்க் கடன் செய்தாலும் அது என்னைச் சேரது?" என்றான்.

"ராமன் எவ்வாறு காட்டில் வசிப்பான்? கல்வோ கூட்டையோ தலைக்கு வைத்துத் தனையிலா படுப்பான்? ஐயோ, அவன் எவ்வாறு கிழங்கும் காயும் உண்டு பிழைப்பான்?"

இப்படிப் பலவாறு பிரலாபித்தான். தானே நெருப்பில் கை வைத்துக் கையைச் சுட்டுக் கொண்டு அழுவது போல் தசரதன் தானே செய்த காரியத்தின் முடிவை எண்ணி எண்ணிப் பிரலாபித்தான்.

"கைகேயி! நீ கசமாக இரு. உன் காரியத்தை நடத்தி முடித்தாயல்லவா? விதவையாகச் சந்திதாஷமாச இரு!" என்று அவளை நினைத்துக் கோபாவேசமானான். மயானத்தில் ஸ்நானம் செய்து திரும்பிய நிலையில் அந்தப் புரம் போய்ச் சேர்தான்.

"இங்கே வேண்டாம். என்னைக் கௌசல்யை விட்டுக்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து விடுங்கள்" என்றான். அவ்வாறே செய்தனர். கௌசல்யா தேவியின் அந்தப்புரத்தில் தசரதன் பிரலாபித்துக் கொண்டு படுத்தான்.

நடு ராத்திரியில் "கௌசல்யா! நீ இருக்கிறாயா? கைகளால் தொட்டுக் காட்டு. என் கண்களில் திருஷ்டி போய் விட்டது. ராமனுடன் போய் விட்டது" என்றான்.

கௌசல்யா தேவியின் துக்கமோ மிகப் பெரிது. தன் துக்கத்தையும் பொறுத்து அரசனுக்கு அவன் என்ன சமாதானம் சொல்ல முடியும்?

"இராத்திரி நேரம் கூட நடு மத்தியான வெயிலினைப் போல் உடலைச் சுருகிறதே" என்று அவளும் அழுதாள்.

கயித்திரை கௌசல்யைக்குச் சொன்னான்: "அக்கா! சான்றிரும் தருமமும் தெரிந்த நீ ஏன் துக்கப்படுகிறாய்? மற்றவர்களுக்கு வழி காட்ட வேண்டிய நீ இப்படித் தைரியம் இழக்கலாகாது. சத்தியத்துக்காக அல்லவோ ராமன் வனம் சென்றிருக்கிறான்? ராஜ்யத்தைத் துச்சமாக எண்ணித் தந்ததையே சத்தியவான் ஆக்குவதே தன் கடமை என்று வனம் சென்ற திரை மகனுய்ப் பெற்ற நீ அல்லவோ பாக்கியசாலி? கஷ்டமான தருமத்தைக் குன்றவற நடத்தும் பலனையும் உன் மகனைப் பற்றி நீ துக்கப்படலாமா? முன்னோர் வழியில் நடந்து அசந்தமான - முடிவில்லாத புகழ் பெறும் ராமனைப்பற்றி நாம் ஸுயரப்படலாகாது" என்றான். (தோடும்)

கல்கி
அக்காசுதேவியின்
சாருலதா

ப்ருக் பாண்ட்

ப்ரு

தூண்டி

நோடிப் பொழுதில் தயார்! கப்புகள் கணக்கிலே திருப்தி!

ப்ரு தயாரிப்பது கலகம்! வெத்தீரை ஊற்றி, விரும்பும் கனவ் பெற பாலும் சிக்கரையும் சேர்த்துக் கொள்ளவும். அசை காடி-சிக்கரி மணமும் கனவையும் கொண்டு உங்களுக்குப் புத்துணர்ச்சி அளிக்க நோடிப் பொழுதில் ப்ரு தயாராகிவிடுகிறது!

தீர்மானிக்குகட்டும், ப்ரு தயாரிப்பதிலே, சிறிது கூட சிரமமோ அல்லது வடி.கட்டும் தொத்தரவோ கிடையாது.

இதற்கு மேலாக, தீவகன் விரும்பும் கனவக் கேற்றபடி ப்ரு கை சிறிது அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ சேர்த்து தயாரித்துக் கொள்ளலாம்.

வாக்குங்கள் ப்ரு-காடியும் சிக்கரியும் கலத்த கனவையை நன்கறிந்த ப்ருக் பாண்டின் ருசி பர்த்துத் தாம் காணும் திறமையாளர்களாக கவனத்துடன் கலக்கப்பட்டது.

இது வெடிப்
பொழுதிலாகிறது!
நேரம் பிச்சம்!
பணம் பிச்சம்!

ப்ரு கவர்ச்சியிடு
கண்ட நுழை
ஜாடி களில்
உவகளுக்குக்
கிடைக்கிறது.

“பிரமநதிக்கரையில் ஞானநகரசிமில்...”

ரா. கணபதி

ரீரண சிவமாதாத்தமிழ் அயர்ந்திருந்தான். உணர்ச்சித் தொற்றியின்பில் உருவாயின.

கைதிக் கண்ணில் நீர்நீர் டீரா, அமைதி மீள் அமுத மடிவாயாக.

என்று முதிர்ந்த முகம்மத்திசுவால் இக் காட்சி எவ்வளவு உணர்ச்சிக்கொண்டது.

“நான்... நான் பக்கில் அட்டிசுவால் அமர வேண்டிய தேவியை இப்படி நாடாதின கைதிக் கண்ணில் நிறுத்த வைக்கலாமா? வேண்டாம் இந்தக் கொடுமை” என்று அவறினார்.

ராணு மூத்ததைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு கல்லாக அமர்ந்திருந்தான்.

மீரா நனவு தரப் பிராகத்தை நன்கு நினைத்தி, பிரதான முத்திரைப் தெளிவாகப் பார்த்து உறுதியாகப் போனான்:

“நான்... நான் அட்டிசுவால் அமர முத்திய தாவதான். அது ஆதிபிரேமே நடந்த கதை. ஆனால் அவர் போல் இவரும் நீதி எங்கிற தெளிவு அளவுடன் சிவமாதாத்தமிழ் அமர்ந்து கொண்டிருக்கிறார். அத்துமீறால் மக்களுக்கு ஒரு நினைவு, மனம் குடிக்கு ஒரு நினைவு என்று மாற பாடு செய்வாய் என்பதையும் இங்கு பொது உணர்வின் எங்கிற அவர் விசாரணை புரிந்தான்...”

“தேயி! நான் சொல்வது உதான். ஆனால் கிருமாவின் இடமும் இது தெனியை ஒத்திருப்பது போல், எவ்வளவு வாய்மையும்தான் என்பதற்கு ஒரு புறம் நீதியும், மற்றொரு புறமும் ஒத்திருக்க வேண்டுமே! இப்போது அந்தக் கருவியைத் தேயி எங்கே...” என்று நாத் கருத்தாகக் கேட்டார் பிரதானி.

மீராவும் தெளிந்தி அமர்ந்தான். மனம் கிழப் பரிதாபமாகப் பார்த்துக் கேட்டான்:

“மீரா! என் மீது விசாரணை நடத்தும் திறனோ, தண்டனை வழங்குவதற்கோ நான் எவ்விதத்திலும் ஆட்சிப்பிக்கவில்லை. அந்தத் தண்டனை மான தண்டனையாகவே இருக்க வேண்டுமே என்பதுதான் என் பிரார்த்தனை. ஆனால் தங்களைத் தாங்களே இப்படி நிறைவு உறுதியாய் தள்ளித்துக் கொள்வதற்குமே இதைக்கால் எவ்வளவு தாய் முடிவாகியும், நீதி விசாரணையில் உயர்ந்த குடியும் சாமாயி மக்களும் ஒன்றே என்ற சமத்துவத்தை ஒப்புக் கொள்ளும் பெரு மனத்தவராவது தங்களைப் பங்கக் கட்டுகிறாய் ஆய்வுக்கும் அரசாங்கம் ஒன்றே உயர்ந்த என் ஒப்புக் கொள்ளு முடிவாகியும், அரசாங்கம் மக்களுக்கும் பரதேசிகளுக்கும் பரிசு ஆகி உறுதிப் பரிசு தங்களுக்குள் என் உயர்ந்த மானம் குற்றமாகப் படுகிறது”

ராணு தன் கண்ணில் கண்ணீர் டீர் சுவரில் வர தன் தூக்கத்தில், சூரிய வர் கதிரில் பிறந்த அவர் தனது குல முன்பே குடும்பம் பரிசு மானம் தியானித்தான். “இவ்வகாபுரில் வானாருக்கும் அசுருக்கும்

மத்தியில் தொழிலியைக் குற்றம் காட்டியுள்ள தர்ம கவையுமே! என்னையும் அந்தத் தர்ம தாட்சண்யம் நான் தாய்க்கில் தீவிரத்துவாய்” என்று பிரார்த்தித்தான். பிறகு “தொண்டியைக் களைத்துக் கொண்டு கூறினான்:

“எனக்கு உன் செயலை பயங்கரக் குற்றமாகப் பட்டதோடு இப்படி இதை, நாமுமே உதைய இத்தக் குற்றத்தின் பயங்கரத்தை உணரப் போகிறது; நீயும் உணர்வாய், அதற்கு உதவியாக இதை விசாரணை... பிரதான மத்திய! உன் கால நாமதம் செய்கிறீர்கள். அந்நேரம் காட்டினேன்!”

முதலில் சித்தோர் நகரக் கோத்தலாய் வந்தார். அந்நேரம் மீராவின் கண்ணில் கோபித்துக் வந்த வாத்தியார் இருவரைப் பற்றி அச்சம் எல்லாம் கொண்டு தம்மிடம் புகார் கொடுத்ததாக அவர் கூறினார். அந்த வாத்தியாரைக் கண்டுபிடிக்கத் தாம் எடுத்த முயற்சி பலிக்கவில்லை என்றும் அவர்கள் தாளுக்கானதை விட்டே தப்பி விட்டதாகவும் கூறினார்.

அடுத்தபடியாக ஆலயத்தின் அரக்கர் காட்டி கூறினார்: “ஒரு நாளே மீரா தேவ ஆலயத்தின் மகாந்த வரிப்பாடு பரிசுமயில் இரண்டு வாத்தியர்கள் தரிசனத்துக்கு வந்தனர். மேலே மகாந்த வரிப்பாடு பரிசுமயில் போது எவ்வளவு உள்ளே அதுமதிப்பதற்கு என்று தாம் எவ்வளவோ தடுத்துக் கூறியும் அவர்கள் கேட்கவில்லை. ‘நான் கூட்டத்தில் வருவதற்கென, என் கண்ணிலும் பரிசுமயில் நான் தருகிற தெனியைப் பத்தி உணர்வதைக் கேட்க கிருமியிலிருந்து, என்மே தனம் கூறிய கருவியை அனுமதிக்கவில்லை. ஏன் ஒரு பாடல் கேட்டு விட்டுத் திரும்பி விடுவோம்’ என்று அவர்கள் கண்ணில் மல்க வேண்டிக் கொண்டனர். அந்த வேண்டுமோ என்ன இமங்கி விட்டது. அவர்களை ஆலயத்துக்குள் அனுமதித்தேன். அவர்கள் சொன்ன சொல் தவறாமல் சில நிமிஷங்களில் கெளமியேறி விட்டது. பிறகு தாம் சந்தித்துக் கொண்டேன். அவர்கள் தன் இரு கருவிகளும் மகர் மானம் வரிசை, பரிசு மயாதியில் எவ்வளவு முடிபு கண் குடிக் காலம் செய்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டேன். அவரது கண்ணிலிருந்து றுத்த முத்தாக நீர் வந்தது, சந்திப்பு: உள்ள மலர் களில் மீது கொட்டிக் கொண்டிருந்தது. திருமேன எவ்வுரு ஒரு பிரமை ஏற்பட்டது. அந்தக் கண்ணில் முத்துக்கள் ஒரு சரமாகக் கேடுத்துக் கொண்டு மலர்க்களில் மீது தெனியை போல் ஓர் அநியை உணர்வு ஏற்பட்டது. அதுமேல் சென்று பார்க்கிறேன். தெனியை கைகளில் ஏந்திப் புஷ்பங்களுக்கு இடையில் மெய்யானதொரு நகருக்கு மாறியே இப்போதைக் கண்டேன்.

“அவ்வளவில் சமாதானம் வந்தது. அப்போது மான அந்த முத்து மாலை ஏது என்று கேட்

டென். 'முத்து மாநிலம்?' என்று விவரப் புடன் கேட்ட தேவி. தமது கரத்தில் இருந்த கரத்தைப் பார்த்துத் தாழ்ம ஆதிரவந்தார். பிறகு சொன்னார்: "விந்தாரியின் கிணிய கிணிய யாரோ இரண்டு வாதத்திற்குள் உன் கண்களைய கத்தரவு செய்து இங்கே வந்தார்கள் அல்லவா? அவர்களில் ஒருவர் கண்ணழல்காக மயர் மரண கொண்டு வந்திருப்பதாகவும் அதனை என்னிடம் கொடுக்க விரும்புவதாகவும் கூறினார். நான் மகமய நீட்டினேன். அவர் சொன்னார்: "பாதுஷா மின் முத்து மாநிலம் துபெண்டியலம் இக்கணம், இப்போத்பட்டவழங்காக நான் கொண்டு வந்திருக்கும் அப்பலாசன ஹாரத்தை உங்கள் கண்ணெதிரே எடுக்கவே செய்கிறேன் இருக்கிறது. ஆனால் அவற்றுக்கென கொண்டு வந்ததை அப்பலாசனம் செய்வாமல் திரும்பி எடுத்துச் செய்வதும் மனம் வரவில்லை. கண்ண ஸ்டாக கொள்ளுங்கள், உங்கள் மகமிய் மொட்டு

விட்டு தங்கள் ஸ்டாக விடுகிறேன்" என்றார். அவரது கிணியை மடுபா வத்தக விவத்தபு தான் கண் ஸ்டாக கரம் நீட்டினேன். கண்ணமிய் கிணிய் ஸ்டாக கேட்டது. 'பெரிசெயோ, பரமோ, பூமோ, துவிநீரோ எதுவாயினும் பக்திஸ்டன் தந்தாய் பரிந்து ஏற்பென்' என்றார் பிறகு. அந்தக் குறியில் கொக்கிப் பாய் மொதி அடைந்து விட்டேன். இப்போதுதான் உன் திறக்கிறேன். மென் பாகிய அலகத்து பக்திஸாய் பாதுஷாவைக் குகிய முத்து மாநில முடிந்திருக்கிறது. பக்தி அத்தப்பாய் பாகவதர்கள்!"

"தேவி இப்படிச் சூழத்தை போல் கூறி குறும் எனக்கு விவகியத்து விட்டது. எவர் கண்ணிலும் படாமல் அவர்கள் அண்ணியின் காமதாசைக் கேட்ட விரும்பியதும், பாதுஷா மின் முத்து மாநில பற்றிக் கூறியதும், இப்போது மெய்யாகவே அண்ணியின் கரத்தில் விடும் மதிப்பிடலொன்றை முத்து மாநில இருக்கதும், அவர்கள் அவசரம் அவசரமாக

கரத்தின் கிணியின் கிணிய

வெளியேறி விட்டதும் எங்குப் பங்கு
மாறு துயங்குகை உண்டாகியன...."

தயங்கிற்று அச்சுகள்.

ராஜா ஈரமிக் திகைத்தான்: "என்ன
தூயம் ஏற்பட்டது? எதற்கும் ஏற்பட்டது?
ஒன்றிவருவதென்றே சொல்லுங்கள்."

அச்சுகள் குழறின: "அக்... அக்...
அக்பர் பாதகராகவும், அவரது ஆய்வான்
உயர்த்த தாய்மையாகும்...."

"உம், வெளியேறியவர்கள் சொல்
துங்கள்" என்று உறுதியுடன் ராஜா.

"ராவலுக்குத் தெரிந்த விஷயம்தான்"
என்று பொறு விழுங்கிற்று அச்சுகள்.

"ராவலுக்குத் தெரிந்ததானும் இந்தச்
செய்தலுக்குப் பரிசுரவையாகத் தெரிய வேண்டும்.
தயங்காமல் சொல்லுங்கள்."

அச்சுகள் உதறித்துக் கொண்டு கூறின: "அக்பரும் தாய்மையையும் தேவியாரது
எண்ணத்தாகே கோட வேண்டும் என்று ராவல்
தனக்கு எழுதித் தந்திருந்ததாகவும், 'ராஜன்
தாயைப் பெண்களால் பார்க்கவோ அவர்கள்
பாடிச் செல்லவோ அத்தியோகமாக அனுமதிப்
படுத்தியிரு' என்று ராவலுக்குப் பதில் கொடுத்த
தாகவும் கேள்விப்பட்டிருந்தேன். அதையும்
இப்போது நடந்த சம்பவத்தையும் பொருத்
தில் பார்த்ததில், அந்த யாத்திரிகர் இடு
வாயைப் பற்றியும் சம்சை எழுந்தது.
அதனுடையதான் கொத்தவாசிடம் டிபார்
கொடுத்தேன்" என்று முடிந்தார் அச்சுகள்.

அரசவை அறிந்து விட்டது.

"என்னவாம் கொய்கிறான் மாற்று தாட்டு
மன்னர் -- மாற்று மதத்து மன்னர் -- மாறு
வேறுதலில் வந்து, ராணி ஏகாத்தமாக
இருக்கையில் உரைவாயிச் சென்றார்? ராஜன்
தான் தனக்கு இப்படிவோர் அவர்களை
ஏற்பட்டு விட்டதா? என்று சைவோர்
மீதம்பித்தவிட்டனர். 'இதங்கனையும் பொய்
வான தேவையாக முடித்து விடக் கூடாதா?
மகத்தான குற்றத்துக்குத் தேவி மீரா அனா
காதிருக்கக் கூடாதா?' என்று அவர்களுட
கன் மனம் பிரார்த்தித்தது.

ஆனால் மாயக் கண்ணன் அந்தப் பிரார்தி
தின்மைய லெடுத்தவனில்.

அடுத்தச் சாட்சியை சொன்ன அரசன்
மகிழ் பொற் கொங்கன் தியவரத்தை
வெட்டி வெளியேறவிட்டார்.

"இந்த குத்தாரக் கட்டிட வேலை
எங்கள் குடும்பம் மட்டுமே அறிந்த தனிப்
பாணிபாலும், இந்தத் தலைமுறையில் எனக்
கும் என் சகோதரனுக்கும் மட்டுமே இந்த
விசேஷமான இறைப்பேர் வேலை தெரியும்.
நான் இந்த மரணமையே கட்டி விடுவான்பு
பரம எத்தியம். எங்கள் குடும்பம் செய்த
பாபத்தின் பாலாக என் சகோதரன் அக்பர்
பாதகராகவும் அரசன்மகியைப் பணிவாற்று
கிறான்" என்று அயி.

நினைவப் பொறுத்தமட்டில் மெகங்கன்
விவரி வெளியாகவில் விட்டான்.

செவ்வகைப் பொறுத்த மட்டிலோ ஒரு
மெகங்கன் குழாங்கி கொண்டு குழமின்.

மெகங்கன் விவரிப்போது தியவரனின்
கண்ணகை கண்ட மீரா, குழமி வந்த
செரு முகங்களிலும் அக் காரியமேக் கண்ண
கையே கண்டாள். எவ்வே அந்த அமைதி

புடன், சாத்தியுடன், நிம்மதியுடன் நிச்சித்
தையாக நின்று.

"மீரா! நீ சொல்லவேண்டியதைச் சொல்"
என்றும் ராஜா, ஆத்திரத்துடன், ராஜன்
தானத்தின் செகரவத்தை நாமமாகிய
மீராவிடம் அவளுக்கு ஆத்திரமா, குழப்ப
செகரவம் எவ்விற ஒன்றுக்காகத் தாய் மீரா
வைக் குற்றம் சாட்டுவதற்காகத் தன் மீதே
ஆத்திரமா? அவளுக்கு அது விளங்கவில்லை.

மீரா கூறின: "நான் சொல்ல ஏதும்
இல்லை. இங்கு கூறிய சாட்சியில் எவ்வகை
குற்றமும் மெல்லானது எவ்வே கான்
விடுவன். எனக்குரிய தலை, கண்கள் பெத்
துக் குற்றத்துக்குக் கூறி தரவே விரும்பு
கிறேன்."

மீரா கிறித்தத் தண்டனை எழுத
வாறும் மகாராஜா, மனத்தைக் கவனத்தில்
கொண்டு எழுதி விட்டான். ஆனால் அதை
வாய் விட்டுப் படிக்க அவருக்கே இயல்
பில்லை.

மத்தியிலும் அதை விசைட்டு, சிவ்வாக
அளர்ந்திருந்தான்.

தீர்ப்பைப் படித்துப் பார்த்த அமைச்சிகள்
கண்கள் நீரைப் பெருக்கின, அவராலும்
அதைப் படிக்க முடியவில்லை.

அருகே விருந்த துணைவிடம் அதைக்
கொடுத்து கொள்கிற அனுப்பி விட்டு அவரும்
ஒரு மடல் எழுதி மன்னனின் பாதத்தின்
வைத்தார். பிறகு அரசவைவிருந்து
வெளியேறினார்.

அவரது மடலைப் பிடித்துப் படித்தான்
மன்னன். "நீதித் தேவதையின் சாத்தித்தி
யத்தைத் தாக்கும் சதி எனக்கில்லை. எனவே
பதிலிவிருந்து விடுகிறேன்" என்று தத்
தின் கருக்கமாக எழுதிவிருத்தார்.

அடுத்த வி விதாடினக்குள் அமைச்சர்
அனுப்பிய தாதுமடல் சிரச்சே அநிகாரி
அவசியம் பிரவேசித்தார்.

"தா" என்று அவரையது சைப.

சிரச்சே அநிகாரி மன்னனின் தண்டனை
உத்தரவோடு இவ்வேரு மடலையும் கருட்டி
அனைத்து காலடியிலேயே வைத்துவிட்டு,
சிரம் தாழ்த்தி வயங்கிற்று. பிறகு அவரும்
அமைச்சின்பு வெளியேறினார்.

அந்த இவ்வேரு மடல் இன்னதென்பது
அரசனுக்கும் புரிந்தது; அவையோருக்கும்
புரிந்தது. அந்த அநிகாரியும் பதவியை விட்டு
விவசியிடுக்கினார்.

"அவர்கள் பதவியை விட்டு விவசியிடுப்பி
பெரு முடிபும், மீராவோ இப்பாலும் உன
கையோ விட்டு விவசிய அமைதி பெற முடியும்.
அவன் தன் சதி?" என்று எண்ணினும் ராஜா.
"சீ" ராஜன் தானக் கெகரவாத்தி சை அது
வாய் என்று இழிதகைமக்கு ஆவாச
காமமா?" என்று தன்மையே கவனத்தில்
கொண்டான்.

"மீரா" என்று கம்பீரமாக அமைத்
தான். தண்டனை உத்தரவை அவனிடம்
நீட்டினும்.

ஆதிவீச அவன் அவளுக்கு நயமான
குட்ட வந்த மோது. கண்ணன் கிறித்தத்
கண்ணிலும் கம்பியுமாக நின்ற அந்த மீரா,
இவ் துண்டனை உத்தரவைப் பரமவந்தத்
துடன் பெற்றுக் கொண்டாள்.

ராஜா கூறினான்: "பரம புருஷனுக்காக ஒரு வேளம் நடந்தது: அதன் அந்தப் பரம புருஷன் தானே பவியாகி இந்தப் பிரபஞ்சத்தை உண்டாக்கினான் என்று வேதகுத்தம் பாடுகிறது. மீரா, இப்போது நடக்கவிருக்கும் நீதி வேளையில் உங்களைப் பவி தர மாரும் மூலவர மாரும்பதாய், பவியாகும் நீயே பவியாகிவிடு புரோகிதராகவும் இருப்பாயி!"

மீரா கரம் குவித்து ஒப்பந்தம் தந்தான். "அதோடு வேண்டிக்கு மத்திரம் இதைக் கூட உத்தராகாலாகவும் நானே இருப்பேன். சிவாயினைப் பாடுவதே இந்த யுகத்தில் சாமகாணம்" என்று மலாச்சிஷ்டன் கூறினான். எனப ஸிம்பி அருகது.

தீக்ஷணனின் உத்தரப்பதங்களைக் காணக் காக்கும் பவியான், தருநிலைக் ஒரு பெண் ணுருவம் செங்குதைக் காட்டு, "தீக்" என்று உத்தரவிட்டான்.

"உன் சட்டதவதையில் பெயர் சட்டத் துக்கு உட்பட்டு விட்டேன். எனவே, நித்பதநிக்ஷம்" என்று கூறியபடியே அவ் வுருவம் கருகிச் சென்றது.

காவலாளிக்கு அக்குரம் விடப்பட்டுவது. "அப்படியும் இருக்க முடியுமா?" என்ற ளுவம் எழுந்தது.

அவ்வுருவத்தைத் தொடர்ந்தபடியே, "யாறது? எங்கே செங்கது?" என்றான்.

"யாரா? தாங்கள், 'நான்' என்பது ஒரு பதிகா என்று யோசிக்க வேண்டாம். இந்த உலகில் நானாக இருக்க முடியாமல் தீண்டாபுவிட்டு, கண்டனில் திறமாவே தானாகப் போகிற ஒரே ஒரு நான் இதோ போய்க் கொண்டிருக்கிறேன். எங்கே போகிறேன்? என்று கேட்டால், வேறெங்கு போவோன்? பித்ததாவதைத்துத்தான்."

அது யார் என்று காவலாளிக்குப் புதிது விட்டது. "சாபேயாதி! தாங்கள் தவியாய் போகலாமா? மேதும் பித்ததாவதைத்துக்கு இது கழியக்கூடு!" என்றான்.

"அட, அப்பே! சமைத்ததும் விட்டு விட்டுத் தவ்வத் தவியாய் போகுகின்றி அவ்ரு செய்வ முடியாது என்று சொக்குத் தெரியாது போகிறுக்கிறது. பித்ததாவதை துக்கு இது கழி தீக்கை என்விருவோ! 'அவ் பாகவ் எந்த வழியில் செங்குதும் இறநி யில் என்விருவோ அடைவாரென்' என்று தோலாரியை சொன்னது தெரியாதா..."

நீதகாமய விளையாக நடந்து கொண்டே மீருகிறது அந்த உருவம்.

மகாராணி மீராநேவியை எப்படி நினைத்து வது என்று காவலாளிக்குப் புரியவில்லை. இவம் தெரியாமல் அவனது இதயம் அடித் துக் கொண்டது.

மகாராணியின் சமன்கிருஷ்த்துக்கு ஒடி ளும். கதவைய இடித்தான்.

உருக்கப் கொண்டாமல் உன்னைத்துக் அமர்ந்திருந்த ராஜா உதவதை நிறுத்தான். "சாபேயா! தவியாக எங்கே செங்கதைத் தெரிவித்தான் காவலான்."

அவனைப் பின்போடந்தான் ராஜா.

ரங்கமற்றனின் வேண்டுகற்றுத் தோப்பு முடிந்த இடத்தில் மீரா வேகமாகச் சென்று போன்குடுத்தான்.

இதற்காக இதற்காக அவனைப் பின்போடந்தான் ராஜா.

சிறு குன்று ஒன்றில் மீது குங்குத உறுதி புடன் அவன் ஏறுவதைக் கண்டான்.

"மீரா, மீரா" என்று ராஜா கூறியது அந்தவாறத்தில் வளம் மூருதும் பறவியது.

குன்றின் உச்சிவிருந்து மீரா திரும்பிப் பார்த்தான். ராஜாவுக்குக் கைவெடுத்துக் குப்பிட்டான்.

"மனிதனுவி விடாதிருக்க, மன்னனுவினே இருக்கும். மனிதர் பவரைக் காப்பதற்காகக் கண்டனை தங்களுக்குத் தந்த கந்தானம் இது. தயக்க கையதந்தப் புரிவதே தோலாசியைக்குத் செல்லும் ஆராதனை" என்று தீக்கமாய்ப் பதிக கொடுத்தான் மீரா.

அடுத்த கணம் குன்றின் பின்பு அவன் தன் மருந்தது.

"மீரா எதிர் கையின் குரல் எடுக்கிவிட விளையத் தரிசனம் தருவான்"

என்ற மதுர காணம் மட்டுமே கேட்டது! வேளையில் சாமகாணம்!

ராஜா அதிவேகமாக உச்சிக்கு ஏறினான்.

மறுபுறம் காட்டாது கழித்துக் கொண்டே ஓடினது.

இந்த தருநிலைக் காட்டாறே மீரையைத் தவியாதி விட்டது! தரிசனம் தருவனும், தரிசியனும் அதிக் ஒன்றாகக் கரைந்து விட்டனர்.

ஆதலின் கரையின் கந்த தின்று கொண்டே வானத்தை வெறிக்கப் பார்த்தான் ராஜா.

காணமில் எதுவோ உரையது.

குவித்து எடுத்தான்.

அவன் எழுதிய தண்டனை மடத்தான் அது!

மீரையைக் குறித்து வழுக்கும் பவனைக் கவிம் துது ஒன்று. இச்செய்வத்தை அடிப் படையாகக் கொண்டே புகழ்பெற்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணரான் மேமன் மேசர், கண்டனம் "மன்னன் மன்னி" (The King's Wife) என்ற கவிதா தாடத்தைத் தந்திருக்கிறார்.

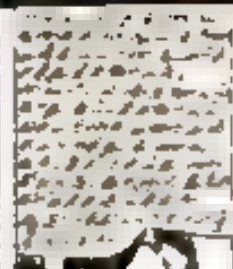
மீரையைப் போதுராணியின் ராணியாகக் கருதி அவளை அகப்பர் பாதுகாணில் காவல்தில் போருத்தவிறது இவ்வரகாரது. அவளாக் கும்பராணியைப் பத்திரியாகக் கருதுவோ மானின் அகப்பருக்குப் பதின் மானை கந்தாய் இக்கதைவில் பரத்திரமாவான், சம்பவம் மூருது - மாத்நிரம் மட்டுமே மூருது!

மன்னனுக்கு மேகனன், மாயன் என்ற பெயர்கள் கண்டு. உலக மேகத்தை ஒலித்துத் தன்னிடமே அடியாவரே போகிக்கச் செப்பவன் அவன். உலக மாவலத்தை மாயித்து அதனுள் தன் அடிபு ஒன்றுமே உன்மை வாகக் காட்டுவான் அவன். மேகருள் மாய் யும் தீண்டாத அடியார்களுக்கு மீரையை ஆசிரமகங்கிவிருக்கிறார் கறு தேவன்.

அரி என்ற மகத்தான் பதவியின் மேகத்துக்கு ஆளாகாமல் ஆண்டியாக வாழ்ந்த மீரையைவிட - சட்டமுடன் ராஜா னின் தாவி கட்டிய மன்னியான போதிலும் சத்தியாசீலியாக வாழ்ந்த மீரையைவிட - மேகம் மானை தீண்டாதார் வாருண்டு?

அம்பலக்கு அப்பா... இகதை புது... படம்: சி. இராஜா.

[illegible]

**பக்கத்து
ஜீட்டுப்
பிரமுகர்**

இப்போதுதான் சில வருஷங்க
லாக அவர் நுங்கம்பாக்கத்தில் ஐராக
லாதி சொது கொண்டு போய்விருக்
கிறார். அதற்குமுன் இதை டின்பென்
சரீயில் ஒரு பகுதியில் குடும்பத்தை
நடத்தி வந்தார். ஆனால் இவ்வாறு
பொறுத்தவரை இந்த டின்பென்சரீக்
கட்டடம்தான் இவ்றுயி அவருடைய
விடு. நுங்கம்பாக்கத்துக்குச் சாப்பிட
வும் படுக்கவும் தானே போய்விட்டார்.

செஷனல் நகருக்கும் இவருக்கும்
ஏறத்தாழ பத்தொன்பது அங்கு
சதவு. மருத்துவக் கல்லூரிப் பாடிப்பை
முடித்தவுடன், இந்தப்பகுதியிலுள்ள
தேவசி அம்மன் தெருவில் தான் இது
பத்தி ராத்து ஸ்பாஸி கடைகையில்
இடம் பிடித்துக் கொழிசு ஆரம்பித்
தார். இவர் தரப்பாலும்கு ஒரு டாக்
டர்தான். சர்க்கார் சரீயில் இருத்
தவர். அவர் ஓர்வு பொறுஷ்டன்.
தயாராடையே வந்து சேர்ந்து
தொழில் நடத்தும்ப்பு சொன்னார்.
இவருக்குக் கத்திரா கண்க்கை. அதி
கம். கண்க நிறவில் போய்த் தங்க
வீறும் வில்கில இவர்.

அவ்வாறில் எழுந்தனும்கு பழக்க
முள்ளவர் இவர். ஏழு மானிகு டிசு
பென்சரீக்கு வந்து விட்டார். அவரை
வர சில முன் பாலிசே டிபாஸி கன். அதற்கு
முன்னால் காத்திருப்பார்கள். ஆனால்
திரிப்புவாஸல். அதற்குமுன் வந்திருப்பா
வர்களுக்கு, வரிவாசலிருந்து வந்தால்
அவ்வாஸல் சீட்டுக்கல்கை கொடுத்து
வைத்திருப்பான். தெரிந்தவர், தெரி
வாதவர் செல்வந்தர், ஏழை எவ்று
பாதுபாடுகள் குறுக்கிப் பாய் இதைச்
சீட்டுகள் கருவின்ருள். அந்த கித்தி
யாசை தம் டின்பென்சரீக்குள் நுழை
வக் கூடாது என்று நிவிரமாக நினைப்ப
வர் இவர்.

நுங்கம்பாக்கிலும் இப்படித்தான்
விதிவாஸலில்லாமல் பழருவார்.
சற்று ஓர்வு கிடைக்கும்போது நுங்கம்
கல்கை வாரில் அழைத்துக் கொண்டு
யெனியே போய்விட்டு வருவதில்
இவருக்கு ஒருவித மயிச்சி. சங்கீதத்

★ பத்துப் பக்கிரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னால்
ஒரு ரோவாஸி என்ற முகையில் டாக்டர்
கண்டெயை அதிலும் செபது ரோவாஸி
கிருவாஸலுத்தி. அப்போது அவர்களிடையே
கட்டி வேகு ஆரோக்கியமாக வளர்ந்தது. இப்
போது பக்கத்துப் பக்கத்து வீடுகளில் டாக்டர்
கும் வரும்பதிலும் வளர்கிறார்கள். ★

தில் நல்ல கடுபாடு. நல்ல இளைக்க கடுமையான விட
மாட்டார். அவ்வாசம் இலிய என்னும் மனம் கவித்துக்
கொஞ்ச நேரம் கேட்டால் போதும் என்பார்.

எங்கோதடனும் ஏன்வாசையும் மனம் விட்டுப்
பழகவும் இவருக்கு உதவுவது இவருடைய பன்
மொழிப் பரிச்சயம்தான். கங்கடம், தாய்மொழி.
இவர் தாய்மொழி உத்தியோகம் நிமித்தமாக, ஆத்திர.
கேரள, தமிழ் மாதலங்கலில் இருந்திருக்கிறார்.
ஆகவாசல் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே சீல மொழி
கல்கை கற்றுக்கொள்ள இவருக்கு காய்ப்பு இருந்தது.

இவ்வாசத் தேடி வரும் நோயாளிகளை, அவர்க
ளுடைய தாய்மொழியில் பேசுவதால், அவர்களிட
மிருந்து சரியான வினக்கங்களைப் பெற முடிவிறத
என்று கூறுவார். மருத்துப் பாட்டிய்களில் மேல்
ஒட்டப்படுகிற சீட்டுக்கல்கை வாகைக்கல்கைத் தமிழ்
மொழியில் அச்சிட்டு வைத்துக் கொண்டு இருப்பதை
இவரிடம் தான் நான் பார்த்திருக்கிறேன். விவாதி
யஸ்தர்கள் போர்க்கிள அவருவர்கள் தாய்மொழியில்
எழுதிக்கொடுப்பதன் கருவியுடைய விடும் மருத்துவக்
மாரி கூப்பிளவப்பருவதைத் தவிர்க்கிறார்.

இவருக்கும் பொழுதுபோக்கு என்று நவ்யாக
ஒன்றும் இல்லை. அநேகமாக, இவரு பத்து மணி வரை
டின்பென்சரீயில் கித்திரும் இவருக்கு வேறு அவ்வாசம்
ஒது! ஆகனும், அவ்வாசப்போது நேரம் கிடைக்கும்

வறண்ட - கிருஷ்ணமூர்த்தி

அத்தியாயம் 6

சங்கரன் நன்றாகத் தேறி மறுபடியும் ஆபீஸ் போக ஆரம்பித்தான். இது நான் ரமணி திடீரென்று அவள் அறைக்குள் நுழைந்தான்.

"இப்போ உங்களுக்கு நல்லா தெவ்வியில்லையா?" என்று கேட்டான் ரமணி.

"தெவ்விய... தூங்கல்..."

"ஐ... ஆம் ஸாரி.... இப்பொல்லாம் எனக்கு நேரம் கிடைக்கிறதே இல்லை! ஆபீஸ் வேலை மட்டுமல்ல, அப்பறம் இந்தப் பொதுக் காரியங்கள் வேறே... ஒரே 'நிஜஸென்ஸா'ப் போச்சு... மோடி டூ-ஆர்-ஆன்ஸர்..."

சங்கரன் பதில் கூறவில்லை. குனிந்து 'ஷை'வுக்குப் 'பாலிஷ்' ஏற்றிக்கொண்டிருந்தான்.

"உங்களுக்குக் 'கதக்' இவெ 'இண்டேரேஸ்ட்' உண்டா?"

"இல்லை..."

"வாட் ஏ பிட்டர்... உஸ்தாத் ஹத்தன் இருக்கான்னேனே, அவன் தங்கை இன்விக்கு 'செயுனிட்டி ஹாலி'யே... டூடரு... வந்திக்களு போகலாம்... அப்போகான் டாக்ஸி யிலே போகலாம்..."

"நான் எதுக்கு?... ஸ்பாமினியோட போங்க நீங்க..."

ரமணி நிரம்பப் பார்த்தான். பிறகு கோபத்துடன் சொன்னான். "ஸ்பாமினி... ஐ ஹாவ் தோ ஸ்பாமினி.

நீங்கதான் இப்பே இருக்கீங்கனே. இத்தனை நானா, தெரிஞ்சிருக்குமே..."

"என்ன தெரிஞ்சிருக்கும்...?"

ரமணி ஶாற்காலியில் உட்கார்ந்தான். "நீங்க நிறைய படிச்சவர். சொல்லுங்கோ... ஆம் ஐ ஸ்பீரம் நி கட்டர்?... அப்படித்தான் அவன் நிறைக்கிறான், ஏதோ தான் சாக்கடைமையில் விழுந்துவிட்ட மாதிரி..."

அவன் குரல் உணர்ச்சிவயப்பட்டுக்கூது. ரமணியின் உட்களுக்குள் லிருந்து ஏதோ ஶ்ரண்டியடித்துக் கொண்டே எழுந்தது. பரிதாபமாக ஶ்ரமியுந்து போயிருந்தது. அவன் திடீரென்று இவ்வாறு தன்னிடம் வந்து போகலான் என்று சங்கரன் எதிர்பார்க்கவில்லை. எதற்காகத் தன்னிடம் இதைக் கூறுகிறான்? 'நீங்க நிறைய ஶ்ரட்சவர்' என்று சொல்லக் காரணம்?

"ஆம் ஐ ஸ்பீரம் நி கட்டர், சொல்லுக்கோ....?" ரமணியின் குரல் ஶ்ரங்கியது.

"நீங்க இப்படிப் பேசுறது, எனக்கு ரொம்பச் சங்கடமா இருக்கு...." என்று சங்கரன்.

"எனக்கு அப்பா கிடையாது. அம்மாதான்.... இன்னென்னு சொல்லிட்டுமா? எனக்கு அப்பா யாருன்னு தெரியாது. சின்ன வயசிலிருந்தே அப்பா யாருன்னு தெரிவாத பிள்ளை.... நீங்க ஶ்ரணமா யிருக்கலாம், ஆனால்

இந்திரா பார்த்தசாரதி

உங்களுக்கு அப்பா யாருன்னு தெரி
யும்..... இல்லியா....?"

அவன் நன்றாகக் குடித்துவிட்டு வந்
திருக்கிறான் என்று சங்கரன் உணர்ந்
தான். அவனுடன் பேசுவதில் பய
னில்லை.

"சின்ன வயதிலே ஒவ்வொருத்தரும்
என்னைக் கட்டிக் கட்டிக் காட்டுவாங்க.
'அப்பா தெரியாத பிள்ளை' என்று...
நான் யாருக்காக அதுதரப்பட்ட
னும் சொல்லுங்கோ, என் முதுகைப்
பார்த்துச் சிரிச்சவங்கிட்டேயா?...
நான் பொய் சொல்றேன், ஏமாத்தி
றேன், வேஷம் போடறேன்.....
இதுதான் இந்தச் சமூகம் எனக்குச்
சொல்லிக் கொடுத்த வாழ்க்கை
தர்மம்.... பொய் சொல்லித்தான்
கல்யாணம் பண்ணிண்டேன். புத்தகங்
கையெல்லாம் கரைச்சுக் குடிச்சு,
சோடா பாட்டில் கண்ணாடி ஸ்பிரோய
லர் பெங்களே, நான் பெரிய
மனுஷன்னு சொல்லி ஏமாத்திக் கல்
யாணம் பண்ணிண்டேன்.... இப்போ
நான் 'அப்பா தெரியாத பிள்ளை',
உள்ளே யிருக்கே, அவஸ்சென்மா
என் பிள்ளை....? ஐ தேரட் தெரீர், ஐ
தேரட் ஸ்ரீம்... ஐ தேரட் எவ்வரி திம்."
விடப்பெறிய அவன் கண்ணைக்
கண்டு சங்கரன் பயந்து விட்டான்.
"நான் ஆயிஸ் போகணும்...."
என்று அவன் எழுந்திருந்தான்.
"நான் பேசறது உங்களுக்குப்
பிடிக்கல்லே, அப்படித்தானே....?" நீங்

களும் படிச்சவர், அப்பா யாருன்னு
தெரிஞ்சவர், ஆனால் நொண்டி, வாட்
ஏ பிட்டி...." என்று அவன் சிரிக்கத்
தொடங்கினான்.

சங்கரன் பாண்டை எடுத்து மாட்
டிக் கொண்டான்.

"ஐ ஆம் ஸாரி... நான் ரொம்ப
'ரூட் கிபெர்லோ'.... இங்கிதம் தெரி
யாதவன். என்னை மன்னிக்கக்கோங்க."
அவன் எழுந்து குவிந்து சங்கரன் கால்
களைத் தொட்டான்.

"மீஸ்டர் ரமணி...ப்ளீஸ்... போய்ப்
படுத்துக்கோங்க...." என்று சங்கரன்
அவன் கையைப் பற்றி நிமிர்த்தினான்.

ரமணியின் உடம்பு தள்ளாமியது,
சங்கரன் அவனை உள்ளே அழைத்துக்
கொண்டு போய்ப் படுக்க வைத்தான்.
ரமணியின் கண்கள் தாமாக்கவே ஸ்டிக்
கொண்டன.

சங்கரன் தன் அளதக் கு
மிண்டும் வந்து, வெளியே புறப்
படுவதற்குத் தயாரானான்.

கோபு கதவருகே நின்று
கொண்டிருந்தான். அவன்

உடம்பு முழுதும் கண்ணாடிக் சங்கர
னைப் பார்த்தான்.

சங்கரன் அவனுடன் ஒன்றும் பேச
வில்லை.

"அவர் உளறினதையெல்லாம் தம்ப
வேண்டாம்" எஸ்ரூன் கோபு.

சங்கரனுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.
அப்பாவிச் மீது வெறுப்பு இருந்
தாலும், இந்தப் பையனுக்குக் குடும்பப்
பெயரின் மீது எவ்வளவு அக்கறை?

"நான் நம்பவே...."

சங்கரன் கையில் பூட்டை எடுத்து
வைத்துக் கொண்டான்.

"கிளம்பியாச்சா?"

"ஆமாம்...."

அவன் யாசதுக்கு வந்த பொது
ரமணியின் மனைவி நின்று கொண்
புருத்தான். அவள் எங்கோ, மிகத்
தொலைவில், அடிவாசலுக்கு அப்பால்
பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். முகத்
தில் எந்தவித உணர்ச்சியுமில்லை.

சங்கரன் சிறிது நேரம் அவள் அருகே
நின்றான். அவள் அவன் பக்கம் திரும்
பவேயில்லை.

ரமணி சொன்னதை யெல்லாம்
அவளும் கேட்டிருக்க வேண்டும். இது
அதன் விளைவுதானோ?

"நான் வரேன்...." எஸ்ரூன்
சங்கரன்.

அவன் பக்கம் அவன் திரும்பி
இலேசாகப் புன்னகை செய்தான்.
"நான் கோபு இவ்வே.... என்சிட்டே

வும் அவர் சொல்வதை 'நான் நம்பியே' என்று சொல்ல வேண்டாம்."

"நான் அப்படிச் சொல்லப் போறேன்னு நீங்களை நினைக்கேனா?"

"இல்லை... உங்களுக்கு அதுதான் உணர்ச்சி அதிகமனு எவக்குத் தெரியும்...."

"அவர் எப்போதும் இப்படித்தானா?"

"நான் அதைப் பத்திப் பேசப் போறதில்லை...."

கோபு அப்போழுது வெளியே வந்தான். அவன் அம்மா உள்ளே போய் விட்டான்.

அன்று 'உணவு பேசு'யின் போது சங்கரன் சுந்தரத்தைச் சந்தித்தான். காலையில் நடத்த நிகழ்ச்சியை அவ னிடம் சொன்னான்.

"போடா, 'முட்டான்'...! அந்த வீட்டை விட்டு வாடானு லா மாட்டேய்விடுவே... அந்த வீட்டிலே ஒவ்வொருத்தரும் ஒரு மாதிரியான 'சிபிரி'.... சத்தியமா சொல்து. நீ அங்கே சந்தோஷமா இருக்கியா?"

"அங்கே என்ன, எங்கேயும் நான் சந்தோஷமா இல்லை...."

"அது வேறே பிரச்சனை.... சத் தோஷம்தான் என்னவிற தத்துவ ஆராய்ச்சி வேண்டாம்.... இப்போ என் விட்டே இதை எதுக்குச் சொன்னே?... அதைச் சொல்து...."

"ரமணியையும் அவன் இப்படி இருக்கிறதற்கு என்ன காரணம்னு புரிகுக்க இடமிருக்குக்கிறேன்...."

"ஒவ்வொருத்தரையும் அப்படிப் புரிகுக்கப் பார்த்தால், உலகத்திலே கோபம், தாபம், பாசம், வெறுப்பு இதுகளுக்கெல்லாம் அர்த்தமேயில்லை."

"எதுக்காக இருக்கணும்?"

"நீ யனுஷ்விற காரணத்தினாலே, இராமணனைப் புரிகுக்கண்டு, இராமன் விடிக் வரிக்காமே இருந்தானா? அவ்வது கொலைகாரனைப் புரிகுக்கண்டு அவனைத் தூக்கிலே போடாமே இருக்காளா....?"

"ஏன்டா 'அகெடமி'க்காய் பேசினு, இப்படிச் கேட்கப்படுறே?"

"யாருமே ஒரு குறிப்பிட்ட விவகாரத்திலே சம்பந்தப்படாத வரையில், 'அகெடமிக்காய்' பேசலாம்... நீ அந்த வீட்டிலேயே இருக்கே.... அந்த வீட்டை விட்டு வெளியிலே லா, ரமணியோட 'கேஸ் ஹிஸ்டரி'யை அப்பறம் ஆராய்ச்சி பண்ணுவோம்."

"இதுக்குத்தான் வேஷமனு பேரு."

"அது கிடக்கட்டும், வேஷம் போடாதவா யாரு? நீ எதுக்காக அந்த வீட்டிலே ஒட்டிண்டிருக்கே? வாட் சன் புவர் இன்டெரஸ்ட்?"

"கோபு...."

"மிஸ்டர் சங்கரன்.... நான் தேத் திக்குப் பொறத்தவன் இல்லை.... உன் யோசனே இருக்கிற அக்கறையிலே சொல்றேன், ஜாக்கிரதையா இரு...."

சங்கரன் அவனைக் கூர்ந்து நோக் கினான். 'ஜாக்கிரதையா இரு'.... இங் னும் யாரோ 'ஜாக்கிரதை'யைப் பற்றிப் பேசினார்களே....! அங் னு அவன் ரமணியின் மனைவியிடம் சொன்னான். "நீங்க பெரிய மைன்ட்- ிடர்'னு நினைக்கிறேன்...." அதற்கு அவன் பதில் கூறினான்: "அப்படியானால் நீங்க ரொம்ப ஜாக்கிரதையாப் பேசணும்...."

"என்னடா யோசிக்கிறே?"

"அன்னிக்கு ரமணியோட பெண் டாட்டை இதைத்தான் சொன்னான். அது சூயசம் வந்தது...."

"எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலேன்னு நான் உன்னைக் கேட்கப் போறதில்லை...."

"அசடு வழியாதே! சரி நாமுயாறது, நான் வரேன்...."

அன்று சாயத்திரம் அவன் வீட்டுக் குத் திரும்பிய போது ரமணி வீட்டி லில்லை. மூன்று மணிக்கு எழுந்தாரும், குளித்து விட்டுப் போய் விட்டான். 'சுதக்' நடனம் 'சம்பூனிட்டி ஹா'லில் நடக்கும் போது அதுவும் அந்தப் பெண். - அவன் ஆரூயர் தன்பன் உன் தாத்தின் தங்கை - நடனமாடும்போது அவனுல் எப்படி விட்டில் இருக்க முடியும்? இவனுல் எவ்வாறு விரும்பிப் படி ஆபீசுக்குப் போய் வர முடிகிறது? கேள்வி முறையில்கையா? அவனே ஒரு தரம் சொன்னது சங்கரன் நினைவுக்கு வந்தது. "மூன்று மத்திரிகள் என் கைப் பையில் அடக்கம்.... அவர் களுடைய பூர்வோத்தரம் எனக்கு அத்துப்படி...." அது வெறும் வாப்ச் சைடாலா? அல்லது உண்மையாக இருக்குமா....?

கோபு காப்பி கொண்டு வந்து கொடுத்தான். இப்பொழுதெல்லாம் அவன் அதை மறுப்பதில்லை.

ரமணியின் மனைவி அவன் அறைக் குள் வந்தாள்.

"அவர் எங்கே போயிருக்கார், தெரியுமா?" என்று அவன் கேட் டான்.

"தெரியும்...."

"அவர் உங்கள் அதுதாபத்துக் குரியவராகி விட்டார், இல்லியா?"

"என் அதுதாபம் உலகத்தில் பெரிய விஷயமல்ல...."

"அதை நீங்கள் உணர்ந்தால் சரி."

அவன் அவளை ஏறிட்டு நோக்கினான்.

புதிய கம்பைர்ட்

சுத்தம் செய்து அணியும் பாலிவினைல் காலணிகள்
உயர்ந்த தோலின் தோற்றமுள்ளவை

புதிய பாணி!
குளிர்ச்சியானவை!
அழுக்கு படியாதவை!

COMFORT

உறுதியான, ஆனால் வளைந்து கொடுக்கும் கம்பைர்ட் ரைடையில் ஒரு மிடுக்கை ஏற்படுத்தி பாதுகாளை பாதுகாக்கிறது. கம்பைர்ட் பாலிவினைலில் உள்ள பல துவாரங்கள் பாதுகாளுக்கு காற்றோட்டம் அளிக்கின்றன.

கீழ், வெண்மை, பீஜ், டான், கறுப்பு நிறங்களில் வசிகர பளிங்குத் தோற்றமுள்ள கம்பைர்ட்டுகளும் வரங்கலாம்.

CLC-3144

இவைகள் தவிர இதர குரோம்லெதர் தயாரிப்புகளும் கீழ்க்கண்ட விற்பனை நிலையத்தில் கிடைக்கும்:

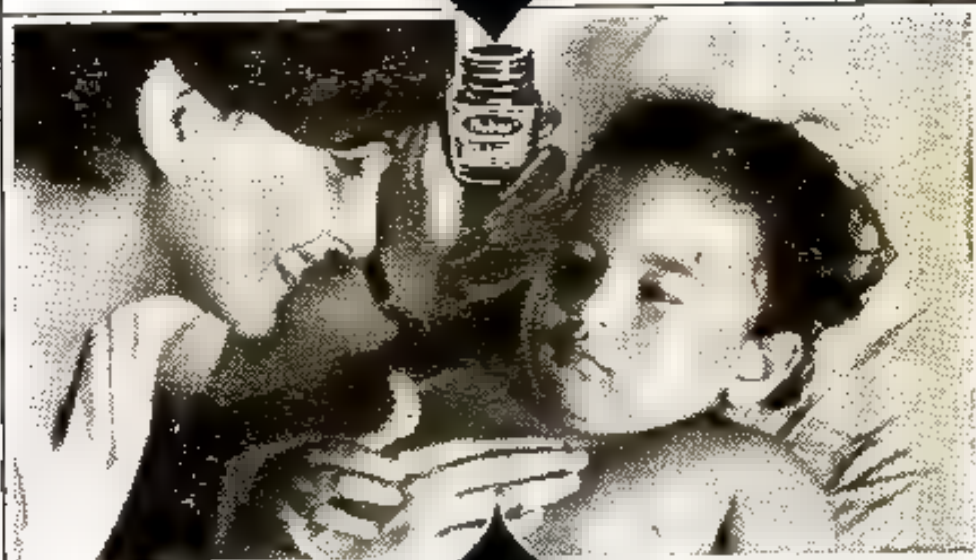
178/179 கோதாஜி சுபாஷ்சுந்தர் போஸ் ரோடு சென்னை-1

தயாரிப்பாளர்:

குரோம் லெதர் கம்பெனி
பிரைவேட் லிமிடெட்
பெய்லிங் புளீயுஸ், சென்னை-44

தீவிரமாகச்
செயல்புரிவது

தடவ
இதமானது

ஜலதோஷத்திற்கு ரபெக்ஸ்

மார்பில் சளியின் அடைப்பை அகற்ற—முதுகிலும்
மார்பிலும், மூக்கைச் சுற்றியும், மூக்கிறகுள்கும்,
நெற்றியிலும் ரபெக்ஸ் தடவுங்கள். மூக்கடைப்பைப்
போக்க, இதமான சூதின் ஆவியை மூக்குங்கள்.

இப்பொழுது 3 பாக்கெட்டுகளில் கிடைக்கிறது
65 கிராம் மற்றும் 20 கிராம் ஜாக்கன. 6 கிராம் ஒரு
ஒரு நாடி அல்லது நேர் எப்பொழுதும்
கொசும் இருக்கட்டும்.

அமெரிக்கின் பிறப்பினா பீக்விட் தயாரிப்பு

ரபெக்ஸ்: தீவிரச் செயல் புரியும், இதமான ஜலதோஷ நிவாரணி.

everest/614a/ACW

“எதுக்காக இப்படிச் சொல்கிறேன்?”
 “உயர்த்தியே எதுதான் பெரிய விஷயம்?”
 “நம்பிக்கை.... அதாவது பாக்கி நம்பிக்கை....”
 “பரம்பரையாக இங்குவிட்டான்?” என்று அவன் கேட்டான்.
 கோபு கேட்டான்: “மாமா! பாக்கி போகலாம், வரலாம்?”
 “போகலாம்....” என்று சங்கரன்.
 “நான் கேட்ட கேள்விக்குப் பதிக் கொடுக்கத் தெரியலையா?” என்று ரமணி யின் மனைவி.
 “எனக்குப் பதிக் சொல்லத் தெரியும்தான் உங்களுக்குத் தெரியும்....”
 “நீங்க சொல்கிறது எனக்குப் புரியலை....”
 “புரியலையா, அல்லது புரியாமெ இருக்கிற மாதிரி இருந்தாலும் சரி.... இந்த விஷயம் இங்கேதான் முடியுது தான் நான் சொல்கிறேன்....”
 “என்ன புதிர் போட்டுறேன்?”
 “புதிர் புதிர் இருக்காதான். இதுக்கு ஒரு மதிப்பு இருக்கு....”
 “அட்வைஸ் சம்பென்ஸில் வாங்கு.”
 “மாமா! போகலாமா?” என்று சங்கரன் மறுபடியும் கோபு.
 “கோபு.... போற போது எனத் தொந்தரவு என்னிறது?” என்று அவன் தாயார்.
 “நீங்க போறது எனக்குப் புரிகலை” என்று கோபு.
 “எங்குமேயும் புரியலே....” என்று சங்கரன். மூவரும் சிந்தித்தார்கள்.
 “சரி... நீ போய் ‘டீ’யைப் பண்ணிவிட்டு வர்... மாமா வந்தார்....” என்று ரமணியின் மனைவி.
 கோபு உள்ளே போனான்.
 “எனக்கு இந்த விஷயம் விட்டால் போறதுதான் நல்லது என்று மட்டும்....”
 “யாரு?”
 அவன் திரும்பிவிட்டான். அவன் ஒன்றுமறையாதவன் போல் மறுபடியும் கேட்டான்: “யாரு, நீங்க?”
 “மாமா....” அவன் மூலம் பதிலை மாட்டி இருந்தது.
 “இப்படி எதுக்காக நீங்க அப்படி பயமுறுத்துகிறேன்?”
 “நான் பயமுறுத்தவே... திடீர்னு ஒரு நாளைக்குப் போகத்தான் போகிறது....”
 கோபு வந்தான். “மாமா! காதி பண்ணிட்டுப் போகப் போகலாம்...” என்று அவன் அம்மா.
 “ஏன் மாமா....?”
 “உங்கப்பா உன்னை மட்டும்தான் எல்லாருமே தங்கக் குழந்தையாக... தனக்குச் சொந்தம் என்று இங்கே இருக்க முடியாது....”

“கோபு நீங்க அப்படி என்ன புறம் கொண்டு போகிறீர்கள்?”
 “அதெல்ல ஒந்தெருக்குப் பிடிக்குது புறம் பாத்துக் கொண்டு போய்வர!”

கோபு அவன் சைக்கிளில் பருந்தி கொண்டான். “வேண்டாம், மாமா! பதில்... மூன்றுவேலாவாம் எங்கப்பா அபுத்தாஹ்... எனக்கு அவரைக் கொடு பண்... எல்லான்று கோபும் வந்தான். இப்போ வல்வே.... நீங்க இப்போ எங்ககு அறுதல்....”
 “மாமா ஆறாரு?”
 “சத்தியமா சொல்றேன் மாமா, நீங்க என்னை நம்புங்கிறீர். பூல் போட்டா எங்கப்பா வைத்தியம்னு சொன்னாலும் நினைக்கக்கொடுக்கோ.... எனக்கு இவ்வளவு ஒரு தெய்வம்நான். அதான் அம்மா. இப்போ இன்னு தெய்வம், இன்னொன்று நீங்க....”
 சங்கரன் கோபுவின் அம்மாளைப் பார்த்தான். அவளும் அச்சமாய் அவளைப் பார்த்தாள். இருவர் பார்வை விதம் இவ்வளவு நிறுவ தட்டியது.
 “வாஸ்தவம் தெய்வமாகிவிடுது வைத் தெய்வமாகுதான்....” என்று சங்கரன்.
 “தெய்வம் தன்னைத் தெய்வம்னு சொல்லிப் பார்” என்று கோபு.
 “தெய்வம் என்ன அர்த்தம்?” என்று கேட்டான் கோபுவின் அம்மா.
 “கேட்டவாளை இவ்வளவுமே தங்க மாமா இப்போ தெய்வம்....”
 சங்கரன் சிந்தித்தான். “எனக்குள்ளே இங்கே வலிக்கு. உங்களுமே யாரு நன்மைக்கு போட்டவாளைத் தெய்வம் முடிவாம்.”
 “ஆ... என்ன... வலிவா கேட்டான். நான் சிந்திக்காமலாம் கேட்டவா....”
 சங்கரன் - அவன் மீதாயும் அவளும் - வலிவா கோபுவின் மனைவி தெய்வமாக....”

“அவசூட்ட ‘பெதலங்கு’ பா...?” என்று கேட்டான் சங்கரன்.

“ஆமாம்.... ‘கதக்’ டான்லர்....” என்று கோபுலின் அம்மா.

“நீ பார்த்திருக்கியா அவன்?” என்று கோபுலன் வினவினான் சங்கரன்.

“பார்த்திருக்கேன்... ஆம்பினைக்குப் பொம்மனுட்டி வேலும் போட்ட மாநிலி இருப்பாள்.... இங்கே வந்திருக்கா.”

“கோபு!” என்று இரண்டாகக் கண்டித்தான் அவன் அம்மா.

“கோபுவுக்குக் கதை எழுதற சாமர்தியும் நிச்சயமா இருக்கு.... பாருக்கோள், அவனுக்கு என்னென்ன, தோணுது?” என்று சங்கரன்.

“நீங்க கதை எழுதுவோனா மாமா?”

“தெரியாது... ஒரு நாளைக்கு என் கதையைச் சொல்றேன், நீ எழுது....”

“இன்டெரன்டிங்கா இருக்குமா?” என்று கேட்டான் ரமணியின் மனைவி.

“ஒரு சராசரி மனுஷன் வாழ்க்கை பிசே என்ன இன்டெரன்டிங்கா இருக்கப் போதுது?... பாரதியார் பாட்டு ஒன்னு லாபகம் வரது....”

“என்ன பாட்டு?” என்று கேட்டான், கோபுலின் அம்மா.

சங்கரன் விதது தேரம் சொல்லம் இருந்தான். “என்ன பாட்டு மாமா?” என்று கோபு கேட்டான்.

“எனக்கு இது ரொம்பப் பிடிச்ச பாட்டு. ஏன்னா, நான் இதிலே, பாரதியார் சொல்ற மாநிலியே இருக்கேன்.... பாட்டு என்னுன்னு....”

“தேடிச் சேத்துத்த நீண்ட - பன
கொண்டுதான் கதைகள் பேசி - மனம்
வாடித் துன்பமே உழன்று - சிறி
வாடி பன கொண்டு கொடுத்து - தன
கூடித் திரிப் பருகுகொண்டு - கொண்டு
கதையைச் சொல்லுகொண்டு - மன
வேடிக்கை மனதொடு போனே...”

இன்னும் பாட்டு இருக்கு... நான் நான் இதிலே வர வேடிக்கை மனைதன், சராசரி மனைதன்....”

“பாரதியார் என்ன சொல்லுனா கிறார்?” என்னுன் கோபுலின் தாயார்.

“அதைப் பத்தி நான் கவனிப்பதே. எங்கேப் பத்திப் பாடிவிடுக்கார், அதுதான் மூக்கியம்.... கோபு எங்கேக் கொநாயகனு மலக்கைக் கதை எழுதினான், அதுதான் ஜனநாயகத்துக்கும் ஏத்க விஷயம்....”

“நீங்க சராசரி மனுஷனிக்வே....” என்னுன் ரமணியின் மனைவி.

“ஏன் அப்படிச் சொல்றேன்?”

“சராசரி மனுஷனுக்குத் தான் சராசரி மனுஷனே தெரியாது. அதைப் பத்திச் சொல்லினதும் திரிவ மாட்டான்....”

“உங்களுக்குப் பாடத் தெரியுமா, மாமா?” என்று கேட்டான் கோபு.

“பல பண்ணித் கோடி வகை இன்பம், தான் பாடத் திறனடைதல் வேண்டும்”னு சொல்லத் தெரியும்....”

“கோபு பாடுவான்” என்னுன் அவன் அம்மா.

“அப்படியா? எனக்குத் தெரியாதே, வங்கே பாடு” என்னுன் சங்கரன்.

“இப்பேல மாமா, உம்மா சொல்ரு” என்று வெட்டத்தில் மூக்கு விக்கக் கூறினான் கோபு.

“கோபு... பாடு...” அவன் அம்மா பின்னரம் அவன் உற்சாகப்படுத்தியது.

கோபு பாட ஆரம்பித்தான்.... “ஸ்ரீரங்கபுர விதார” என்ற தீட்சிதர் கிருதி, சங்கரன் பிரமித்து உட்கார்ந்திருந்தான்.

“மின்னத் கவைதான் மெனிதாய், மிக வினிதாய்” எங்கும் பரவியது.

இயற்கை இப்படியொரு குரலையும், உற்பலகையையும் இத்தப் பையனுக்குக் கொடுத்தவிட்டு, உடம்பைப் பொறுத்த வரையில் ஏன் வலுக்க வேண்டும்?

குரல் கேளுகப் பாய்ந்து, காவத்தைமும், உலகத்தில் வேறு எந்தப் பொருளின் அரித்தத்தையும், அத்தக் கனத்தில் கன்னுன் கரைத்து, தான் அதில் கரைத்து, உத்த இன்பமாகப் பெருகி, உடம்பை மெல்லிக்கெச் செய்தது.

பாட்டு நின்றுது. சங்கரன் கண் விளைத் திறந்தான்.

“எப்படிப் பாடனான்?”

சங்கரன் கைக்குட்டைப்பினால் கண் களைத் துடைத்துக் கொண்டான்.

“இதுதான் பதில்....”

“இவன் அப்பாவும் பாடுவார்!”

“என்னது?... ரமணியா?”

“ஆமாம்... எனக்குப் பாட்டு வரது.... ஆகு ரவிக்கத் தெரியும்.”

“மிஸ்டர் ரமணிக்குப் பாடத் தெரிந்துமா...?”

அப்பொழுது வாசலில் ஒரு ஸ்கூட்டர் வந்து நின்றுது. யாரோ ஒருவன் வந்து வாசலில் நின்றான்.

கோபுலன் அவன் தாயும் அதை வழிசே வாசலுக்குப் போனார்கள்.

“மிஸ்டர் ரமணி....” என்று இழுத்தான் அவன்.

“ஆமாம், நான்தான்....”

“மிஸ்டர் ரமணி நான் காலம்பறத் தான் வருவார். கூட அஞ்சாறு பேர் வராணாம்.... சமையல் பண்ணி எவக் உச் சொன்னார்....”

அப்பொழுது கோபுலின் மூகம் சிவந்தது. இத்தப் பையனு அவ்வளவு இனிமையாக அப்பொழுது பாடினான்?

(தோடும்)

ஜெண்டில்

விஷயங்கள் ஆடைகளை விட்டாலேயே பத்திரமாக சலவை செய்ய!

ஒவ்வோர் ஆடைக்கும் ஆரும் செலவு 15 பைசாதான்!

புத்தம் புதித திரவ டெட்டர்ஜன்ட் ஜெண்டில், உங்கள் விஷயங்கள் ஆடைகள் அனைத்தையும் விட்டாலேயே சிறப்பாக சலவை செய்வதற்காக தேதியே செய்முறையின் மூலம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. பட்டு, கம்பளி, ஸலாள், ரேயான், 'டெரீன்' முதலான துணிகளை ஜெண்டில் மிகவும் மென்மையாகவும் மேன்மையாகவும் சலவை செய்யும். பின்னர் அத்துணிகள் புத்தம் புதியவைபோல் தோற்றமளிக்கும். உங்கள் நூலைப் புடவைகளைக்கூட நீங்கள் ஜெண்டில் சலவை செய்யலாம்; துரிகை பளபளப்புடன் புது மெருகு பெற்றுத் திகழும். ஜெண்டில் மிகவும் சிக்கனமானது!

ஒரு பாட்டில் ஜெண்டில் சுமார் 35 ஆடைகளை சலவை செய்வப் போதுமானது!

—அதாவது, ஒர் ஆடைக்கு ஆரும் செலவு 15 பைசாதான்! பத்திரமாக சலவை செய்யும் சிக்கனமான ஜெண்டில் இன்றே உபயோகித்துப் பாருங்கள்!

ஸ்வஸ்திக் ஆயில் மிகல், பம்பாய்.

தீராத விஜாயாபிடு

கு.சிழகிரிசாமி

அத்தியாயம் 1

சாத்தூரிலிருந்து மதுரைக்குத் திரும்பிய ரங்கராஜன். அவன் வளரவிலும் சரி, மற்றவர்களில் பார்வையிலும் சரி, முற்றிலும் ஒரு புதிய மனிதனாகவே மாறியிருந்தான். அவன் முகத்தில் இப்போது பால் வடியவில்லை. சாந்தி தவழ்ந்து கொண்டிருந்த அந்த முகத்தில் இப்போது சூனியமும் வறட்சியுமே தென்பட்டன. மதுரைக்கு ரயில் ஏறவதற்கு முன் அருஞ்சாலை முதலியார் அவனுக்கு உபதேச ரூபத்தில் செய்த எச்சரிக்கைகள் அவனுக்கு ஒருவித வெறியையும் வேகத்தையும் உண்டு பண்ணி விட்டன. அப்பாவைப் பார்த்தான். வழக்கம்போல் எதுவும் பேசவில்லை. அம்மாவைப் பார்த்தான். அவளுடனும் அவன் பேச விரும்பவில்லை. ஆனால் வெறியும் வேகமும் அவனுடைய தரிசுதையில் சற்றே தணிந்தன. அப்புறம் விஜயாவையும் பார்த்தான். அவளோடு பேசுவதற்கும் அவனுக்கு விரும்பம் உண்டாகவில்லை. பேச விரும்பவில்லை என்றாலும் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்பினான். தன் வீட்டிலேயே அவளைத் தனியாகச் சந்தித்தபோது அவன் சொல்லியும் விட்டான்.

“விஜயா! ஒரு வாரத்துக்குப் பிறகுதான் உன்னை வந்து பார்க்கணும். பார்த்துப் பேசணும்னு இருக்கிறேன். இப்போ நான் பேச மாட்டேன். நாம் அப்போ பேசுவோம்...”

அவன் திகைத்துப் பார்த்தான். எத்தனையோ திகைப்புக்கள். பேசுவதற்கு முன் ஒரு வார அங்காசம் எதற்கு? இந்த ஒரு வாரத்தில் என்னென்ன தடங்கல்கள் இருக்கின்றன?

ஒரு வாரத்துக்குப் பிறகு அவன் பேசப் போகும் பேச்சில் என்னென்ன வெளிப்படப் போகின்றன?... ‘நாம்ப அப்போ பேசுவோம்’ என்றும், அதுவரையிலும் அவன் அவன் வீட்டுக்கு வரக்கூடாது என்றும், வந்தாலும் பேசக்கூடாது என்றும் அர்த்தமா?

அவனுடைய திகைப்புக்களை வெல்லாமல் அவன் கைமடாக பூசித்துக் கொண்டு விட்டான். ஒரு வார காலமும் அவன் மன அமைதி இழந்து இருக்கவேண்டாம் என்பதற்கு மன அமைதி பெறுவதற்குக் கொடுக்கும் ஒரு மருந்தைப் போல், ஒரு தடவை இரொகாசு சரித்தான். அந்தச் சிறப்பில் நிர்ப்பந்த உணர்ச்சியும் இருந்தது. வேதனையும் இருந்தது.

‘இப்படிப்பட்டவரின் மனசையும், இந்த மாநிலி தொகுச் செய்கிறவர்கள் யாரோ இருக்கிறார்கள் - இந்தக் கொடிய உலகத்தில்.’

விஜயா அவன்மீடம் கரைகடந்த அனுதாபமே கொண்டாள்.

“நான் உபதாசிக் ஏழுநிபிருத்ததை மற்ற இருக்க மாட்டிக்க. ஒரு வாரமில்லை. எத்தனை புலங்கள் வேணும்னாலும் காத்திருப்பேன்.

நீங்க மட்டும் மனதைக் கஷ்டப்படுத்திக்காதீங்க. இந்த ஒரு வாரமும் தான் உங்களைப் பார்க்க வரக்கூட, அதைத் தானே சொல்வ வர்தீங்க?"

"விஜயா!..."

ரங்கராஜனின் கண்கள் நிறைந்தன. நீண்ட இமைகள் நிறைந்து நனைந்தன. "நான் வரேன்...." என்று சொல்லி விட்டுப் புறப்பட்டு விட்டான். போகும்போதே ஒரு நடையை நிரும்பிப் பார்த்தான்.

"மனதைக் கஷ்டப்படுத்திக்காதீங்க" என்று நிரும்பவும் தழுதழுத்த ரூனில் சொல்லிவிட்டு அவன் மாடிப் படிகளில் இறங்கினான்.

ரங்கராஜன் பித்தொடராமல் அவனையே பார்த்துக் கொண்டு நின்று. விஜயாவின் காயடி ஒசை கேட்டது. ஒய்வொரு நடையையும் நீண்ட இடைவெளி விட்டு அடிபெடுத்து வைத்து

அவன் நடக்கும்போது கேட்ட ஒசை குறைந்து கொண்டே போய் நின்று விட்டது.

ரங்கராஜன் கண்ணீரை அடக்கி நான். "அழுவதிலும் அர்த்தமில்லை; கவலைப்பட்டுப் பிரலாபித்துக் கொண்டிருப்பதிலும் அர்த்தமில்லை. இரண்டுமே பிரயோசன மில்லாத காரியங்கள். ஒரு துரும்பைக்கூட அசைக்க சூடியாத விஷம் வேலைகள்."

கேட்டென்று நிரும்பித் தன் அறைக்குள் போய்ப் படுத்துதான். அவன் வானர மூதலில் போய்ப் பார்க்க வேண்டும் என்று சாத்தூரிலிருந்து நிரும்புவதும் தீவிரத்தானே. அவரை அன்று காயங் காணமே போய்ப் பார்த்தான். அவரை விஜயாவின் தந்தையாக அப்போது அவன் தீவிரக்கவியில். தனக்கும் தன்னைப் போன்றவாருக்கும், நோன்றியோ நோன்றாமலோ தீவிர நிற்கும் ஒரு 'மனித'ராகவே கருதினான்.

மீரா இவ் ழுத்து மனிதருக்கும். ஆர். கே. ராமலிங்கம் என்றும் எதிர்பாராத நிலையில் அவருடைய ஆபீஸ் அறைமில் போய் தின்றான் ரங்கராஜன். அவர் பரபரப்பைக் கொஞ்சமும் காட்டிக் கொள்ளாமல், பதில் வணக்கம் செய்து விட்டு

இரண்டாம் பாகம்

வசீகரத்தையும், பெருமிதத்தையும் கொடுக்கும் நறுமணம் உங்களுக்கு பாமாலிவ் லவண்டர் டால்க் உபயோகிப்பதால்.

உங்களுக்கு மிகவும் பிடித்தவான
செண்டுக்கள்—உங்களுக்காகவே மிகவும்
உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன!

ஒரு காலத்தில் உங்களுக்குத் தெரிந்தவளில்
குத்து நிறக்குழந்தைகள் மட்டுமே உங்களுக்கு
மிகவும் பிடித்தவர்களாக இருந்தனர். இனி நீங்கள் தனிக் கவனம்
உடைய இந்த பாமாலிவ் லவண்டர் டால்க்
மட்டுமே அளிக்கும் வசிகர நறுமணத்திலும்,
பெருமிதத்திலும் உங்கள் உடலைச் செஞ்சு
உங்கள் பராமரிக்க முடியும். பாமாலிவ் லவண்
டால் உங்கள் உடம்பு மூலமாக இனி
கொண்டு, சூழ்ந்து சிந்தும் அதன் இனிமையான
வசிகர நறுமணத்திலும் அளிப்பதாய்க்கும்.

செப்போலும் புத்துணர்ச்சியுடனும்
நறுமணம் சூழ்ந்த அழகுடனாய்க்க
பாமாலிவ் லவண்டர் டால்க்.

புதிர், நமீர்
கொண்டுபோகி அம்!

எழுப்பான
புதிர் அம்!

PT.C.B. T.M.

மத்திய பாமாலிவ் டால்க் உருக்கம்—

மயத்தம் 17 செண்டுக்களில் அற்புதமான கலவை

அவனை உட்கார்ச் சொன்னார். முகத்தில் தொன்றிய அற்ப சொற்பமான புன்னகை சுண்ண நேரத்தில் மறைந்து விட்டது. விட்டில் அவர் நடந்து கொண்ட விதமும் இங்கே நடந்து கொண்டதும் ஒன்றுக் கொன்று சம்பிரதாயம்மற்றவையென்றுப்பட்டு இருப்பதைப் பார்த்த ரங்கராஜன் அதற்காகக் கவலையோ குழப்பமோ அடையவில்லை. அவனுடைய மன நிலையில் எப்போதும் சம்பிரதாயங்கள் இல்லாமல் இருப்பதையே அப்போது கிரகம்கிறான். அவர் எப்படி நடந்து கொண்டாலும் அவருடைய மன இயல்பு மாறவே மாறாது என்பதில் அவனுக்கு அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை இருந்தது. "சங்கு கட்டாலும் வெண்ணை தரும்!"

"உங்களைவிட தனியாகக் கொஞ்சம் பேசலாம்னு வந்தேன். உங்களுக்கு அங்காகம் இருக்குமோ என்னவோ?"

"அவதாகத்தை உண்டுபண்ணிக்க வேண்டியதுதான். என்ன பிரமாதம்?" என்று சொல்லிவிட்டு மத்தியேரு நாளை புன்னகை சென்றார். அடுத்த நிமிஷமே எழுந்து விட்டார்.

"வாருங்கள், போகலாம்" என்று அவனை அழைத்தார்.

"விட்டுக்கா?" என்று கேட்டான் ரங்கராஜன்.

"விட்டுக்கும் போகலாம். நப்பூ ஒண்ணுமில்லை. இப்போ வெளியிலே போவோமே!"

அவனைக் காருக்கு அழைத்துக் கொண்டு வந்தார். இருவரும் வண்டியில் ஏறிச் கொண்டனர். டிரைவர் "எங்கே?" என்று கேட்கும் முறையில் திரும்பிப் பார்த்தான்.

"ரேஸ் கோர்ஸுக்குப் போ."

கார் புறப்பட்டது. தெருக்களைச் சுற்றி, வைகைப் பாலத்தைத் தாண்டி, நகரின் எல்லையையும் கடந்து ஓர் மைதானத்தில் கட்டிடங்களை எதிர்பார்த்துச் சாவதானமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கபோது, "போலும்" என்று சொல்லிக் காலை நிறத்திவிட்டு ராமலிங்கம் நிறுத்தினார். அவரும் அவனும் நடக்கத் தொடங்கினார்கள்.

எடுத்த எடுப்பிலேயே ராமலிங்கம் "விஷயத்தைச் சொல்லுங்கோ" என்றார்.

ரங்கராஜனுல் லாய்வைத் திறக்கவே முடியவில்லை. என்ன சொல்வது? எங்கே ஆரம்பிப்பது? அவரிடத்திலும் சொல்வதற்குத் தன்னிடம் விஷயமே இல்லை என்றுதான் அவனுக்குத் தோன்றியது. ஏதோ ஒரு வேகத்தில் அர்த்தமில்லாமல் அவரைப் பார்த்த வந்துவிட்டதாக நினைத்துச் சங்கடப்படவும் செய்தான்.

அப்படியேதான்! 'வருடா வருடம் ராங்கன் மாடல் களை மாற்றுது' என்பது பெருமைப்படுகிறார்கள் கிரேக்கம் வேகன் கம்பெனிகள் காரர்கள்.

- கே.வி. பிரபு

• வாயு

"நீங்க விஜயாவுக்கு எழுதின கடிதத்தைப் பார்த்தேன். அவளே கொண்டு வந்து காட்டினாள். அதைப் பத்தித் தான் பேச வந்திருக்கிறீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். சரிதானே?"

அவர் ஏதோ மயங்கியவர். செய்து ஒப்புவிக்கும் தோற்றத்தில் உணர்ச்சியின் சாயலே இங்குத் தட்டுத் திடீர்க்கு இல்லாமல் பேசினார். அசெலிடுத்து ரங்கராஜனுக்கு ஒரு தெளிவு உண்டாயிற்று. பேசுவதற்குரிய விஷயத்தை இவள் ஏற்கனவே தயார் செய்து காத்துக் கொண்டிருந்திருக்கிறாள் என்று அவளுக்குத் தோன்றவே, அவளைவிட்டு ஒரு பெரும் கனம் இறங்கியது ரோவலும் இருந்தது. அவரே நேரடியாக விஷயத்துக்கு வந்து விட்டார்.

"இது உங்களுக்கு மட்டுமில்லை. எல்லோருக்குமே சிக்கல் உண்டுபண்ணக் கூடிய விஷயம். நான்மே என்ன செய்யணும் என்றுதான் நினைத்தான் யோசிக்கிறார். இங்கையா?"

முகத்தில் சிந்தனையைத் தேக்கிக் கொண்டு, கொழுப்புணர்ச்சியுடனும், அதே சமயத்தில் பச்சாத்தாபத்துடனும் அவர் பேசியபோது, ஒரு குருவுக்கு முன்னால் நிஷயன் திற்பது போலவே நின்றுச் சங்கராஜன்.

"உட்கார்ந்து பேசலோம்."

ஒரு வேப்பமரத்தின் அடியில் கிடந்த சிமென்ட். பெஞ்சில் இருவரும் உட்கார்ந்தார்கள். கற்றிச் சூழ யாருமே இல்லை.

"லாப!" என்று ஆரம்பித்தார் ராமலிங்கம் பிங்கா. அவன் முகத்தைத் தேருக்கு நேர் பார்த்துக் கொண்டு சொன்னார்: "லாபிக்கையிலே சிக்கல் உண்டாகாமல் இராது. சிக்கலைச் சமாளிக்கத்தான் வேண்டும். சில சமயங்களிலே அப்படிச் சமாளிக்கிறதே பெரிய சிக்கலில் கொண்டு போய் விட்டுடையும் உண்டு. எல்லாத்தையும் யோசிப்போம். எனக்குத் தெளிவு உண்டா கிறதுக்காக உங்களை இப்போ ஒரு

கேள்வி கேட்டிறேன். விஜயாஸை நீங்க கல்யாணம் பண்ணிக்கப் போறதாச் சொன்னால், உங்க அப்பாவும் அம்மாவும் முழு மனசோடு சம்மதிப்பாங்களா?"

"இதைப் பத்தி அப்பாவிட்டே நான் பேசலாம். ஆனால்... எங்க சித்தப்பா சொல்றதை..."

"சித்தப்பா சொல்றதை அப்பறம் கலாவிப்போமே! அப்பா என்ன சொல்லார் என்விறதைத்தானே மூதனியே! கலாவிக்கணும். இல்வையா?"

"அவருக்கு விருப்பமில்லை. சித்தப்பா சொல்றதை நம்புறேன். உங்க ரெண்டு குடுத்தாவது தடுத்திடணும்னு ரெண்டு பேரும் இருக்கிறதாக்க உங்க அப்பா சொல்லார்."

கொஞ்சம் கூட ஒளிவு மறைவு இல்லாமல் உண்மையை அப்பட்டமாக அவன் தனித்து சொன்னான். விஜயத்தின் பணக்கை மறைக்கத் தனக்குக்குழப்பம்தான் அதிகரிக்குமே ஒழிய. தெளிவு பிறக்கப் போகவே விலகி என்ற அவன் தீர்மானமாக நடவடிக்கை எடுத்தான்.

அப்பாவும் சித்தப்பாவும் எதிர்த்து கொண்டிருந்த அவர் மூத்த தோற்றத்தினாலும், குறையோ மாற்றதில் ஏற்படவில்லை. நீங்க தரிசனமாக அந்த மதையும் அறித்து கொண்டவர் போலவே அவர் பேசினார்.

"அம்மா!... நான் கேட்கிறது அது விலகக் கேள்விதான். அம்மா என்ன சொன்னால் என்ன? ரெண்டு பேரிலே யார் எதிர்த்தாலும் ஒண்ணுதான். அப்பாவுக்கு ஓர் அபிப்பிராயம். அம்மாவுக்கு வேறொரு அபிப்பிராயம்னு நான் இப்போ பிரிக்கப் பெரிதும், அவங்க ரெண்டு பேரையும் தனித்தனியே பிரிச்சி அண்ணியாக்காக்குறே மாட்டி. இதுக்காகவா அவங்க கல்யாணம் பண்ணிக்கிட்டாங்க? ஒரு விட்டியே இவ்வளவு காலமும் அண்ணியோக்காக்க வாழ்ந்தாங்க?...."

"நாறும் அம்மாவைக் கேட்கலே..."

"அதுதான் சரி. அந்த அவைக்குக் கூட நாம் பகலுக்கு விக்காமல் இருக்க முடியாது. அம்மாவைப் பத்தி விஜயா திறைபச் சொல்லி விடுகிறான். அவங்களைக் கண்டத்துக்கு உள்ளாக்கினால், அதை விஜயாவே பொருக்க மாட்டான்.... சரி, நான் கேட்க வேண்டியதைக் கேட்டுட்டேன். உங்க முடிவு என்ன?"

".... இதிலே மத்தவங்க தடவ்கல் பண்ணறதை நியாயம்னு ஒப்புக் கொள்

கப்பீன. அந்த இடத்திலே எந்தப் பிச்சு திக்கிறேன்."

"லாரி! இப்போ... நான் நியாயம், அது தியாயம் இங்க என்விறதைப் பத்தி தான் போசிக்கலே. அது அது வசியம். மனுஷாதுடைய மனசைக் கையிலே வச்சிக்கிட்டுப் போகறோம். தமக்கும் மனுஷ உணர்ச்சி இருக்கு. இந்தக் கட்டத்திலே தியாய அதியாய விவகாரங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறதான் சொல்வேன். நான் சொல்றேன்: நீங்க தீர்க்கிறது நியாயம்; விஜயா தீர்க்கிறது தியாயம். நாறும் என் மனசிலும் தீர்க்கிறது, உங்க அப்பாவும் அம்மாவும் சித்தப்பாவும் தீர்க்கிறது. தியாயம் தியாயம். இது தான் சிக்கல். உடைத்திலே இருக்காதே நாடகம். நியாயங்களை ஒன்றோடொன்றை மோதிக்கிறதை விட வேறே என்ன கோர நாடகம் இருக்க முடியும்?"

"நீங்க சொல்றதை என்னுமே முழுக்க ஒப்புக்கொள்ள முடியலையே. எங்க அப்பாவும் சித்தப்பாவும் சொல்றது எந்த வகையிலே நியாயம்னு நான் அறிக் கொள்றது?"

"இப்போ நீங்க கேட்கிறாங்கனு என்ருக் கொள்ளு. விஜயாவும் நேற்றே இப்போ கேட்டான், கலாவிச்சி தான் நான் சொன்னதை ஒப்புக் கொண்டான்."

ரங்கராஜனுக்குத் தாக்கிலவாரிப் போட்டது. பிறகு, "விஜயா ஒப்புக் கொண்டுட்டானா? அப்பாவுக்கு ஒரு சிக்கலும் இல்வையா?" என்று, குறாட்டத்தில் எட்டக் கணக்காய் சொத்துக்களை இழந்து விட்டுக் கிரிப்பவரின் போல் ரங்கராஜன் கிரித்தான்.

"நான் சொல்றதை நீங்க வேறு விதமாகப் புரிஞ்சுக்கி" எங்கெழு வசக்குத் தோன்றுது. விஜயன் இறுதான். "காத்திருக்க வேண்டி, கிருக்கிற" நீங்க கருவாசியை எழுதிவிடுகிறாயி. காத்திருக்கப் போறதாச் சொல்லும், அதுதான் என் கட்டி. ஆனால்... நீங்க ரெண்டு பேரும் காத்திருக்கிறது, மத்த வங்க சிக்கல்த் தீர்த்துப் போற தில்லை. அவங்க வேதனை வேதனை தான். அதுக்கு என்ன பரிசாரம் கொள்வ முடியும் என்விறதை நீங்க ரெண்டு பேரும் தான் முடிவு பண்ணணும். அத்தக் கட்டத்திலே நான் தியாய மாட்டேன். என் முடிவைச் சொல்றேனே! உங்க காத்தீன நீங்க ரெண்டு பேருமே திறையேற்றிக்கிறதை - உடனடியாக நீங்களை போய்க் கல்யாணம் பண்ணிக்கிறதை நான் தடுக்கவும் மாட்டேன்; ஆசிரியதிகவும் மாட்டேன். நான்

Gary Lange is the son of
 the late Gary Lange and
 the late Mary Lange. He
 was born on May 1, 1914,
 at the home of his parents,
 Gary and Mary Lange, of
 the city of Los Angeles,
 California. He is now
 residing at 116 South
 Broadway, Los Angeles,
 California.

Gary Lange is a member
 of the Los Angeles
 Chamber of Commerce and
 the Los Angeles Board of
 Trade. He is also a
 member of the Los Angeles
 Chamber of Commerce and
 the Los Angeles Board of
 Trade.

Gary Lange is a member
 of the Los Angeles
 Chamber of Commerce and
 the Los Angeles Board of
 Trade. He is also a
 member of the Los Angeles
 Chamber of Commerce and
 the Los Angeles Board of
 Trade.

Gary Lange is a member
 of the Los Angeles
 Chamber of Commerce and
 the Los Angeles Board of
 Trade. He is also a
 member of the Los Angeles
 Chamber of Commerce and
 the Los Angeles Board of
 Trade.

விசேஷ அளிப்பு!

எட்டாக உள்ளவரை

ஒவ்வொரு மூன்றிலும் கடைகளில் கிடைக்கக்கூடிய பூர்னவா
 மட்டுமே, 10 நாட்கள் மலிப்பு (450 கிராம் பேட்டி)

சக்திக்கும் வலிமைக்கும்-மற்றும் தீஞ்சுவைக்கும்
Bournvita பேரளவில்தான்!

Register no. 2546/1 m

53

இந்தக் கேள்வியைப் பல தடவைகள் கேட்ட பிறகுதான் அவரால் பதில் சொல்ல முடிந்தது.

"அம்மா! நான் ஏன் அழறேன்னு உனக்கு திறுமாத தெரியாதாம்பா?"

அத்தியாயம் 2

அடுத்த வாரம் அருணாசல முதலி யார் மதுரைக்கு வந்தார். நாம் மட்டும் தனியாக வராமல் மனைவி கோமதி யம்மாவுடனும், மகள் தங்கத்தையும் அழைத்துக் கொண்டு வந்து சேர்ந்தார். மூவரும் உங்கோ நுழைந்ததி லிருந்து வீட்டின் குழிதில் என்றும் காணாத விதத்தில் மாழி ரங்கராஜ னுக்கு ஒரு நரகம் போலவே தோன்றி யது. அருணாசல முதலியார் மாடியின் கூச்சல் போடுவது கீழே கேட்டது. கீழே கோமதியம்மாவும் தங்கமும் கண்ணீரை மாலை மாலையாக வடித்துக் கொண்டு ஜானலியம்மாளை இரண்டு புறத்திலும் டட்டிப் பிடித்துக்கொண்டு அழுதார்கள்.

இத்தப்பா குடும்பத்தை 'கெட்-அவுட்' என்று சொல்விக் கதவை இருந் துக் காதலியிடையாடா என்று கூட ரங்க ராஜனுக்கு ஒரு சமயம் ஆக்கிரம் வந்தது.

"மாணம் போய் விட்டதே! மரி யாதை போய் விட்டதே. இனிமேல் தலைதூக்கி தாக்க முடியாமல் பண்ணி விட்டானே!" - அருணாசல முதலியார் இப்படிச் சொல்லியே கூச்சல் போட் டார். அவருடைய மனைவியும் மகளும் இவ்வாறு சொல்லியே அழுதார்கள்.

ரங்கராஜன் சன்னிப்பிபுதாருக்குப் போலிருந்தபோது விதவை திரிபை வுக்கு நூறு ரூபாய் கொடுத்து, அவ னுக்கு விடு தருவதாக உறுதி மொழி யும் கொடுத்த செவ்வி அந்திரவ லீடிவதற்குள் காட்டுத் தீவைப் போல் விராமம் முழுதும் பரவி விட்டது. தெருப்பைப் பற்றி வைத்தவன் மாட காமிதான் என்பதைச் சொல்லல் வேண்டியதில்லை. ஊடுருவலாம் சேர்த்து விடக்கூட வைத்திருக்கும் ஒரு நடத்தை கெட்டவனுக்கு அவன் தேடிப் போய் உதவி செய்ததை அறிந்து, அவன் நாம் கெட்ட காரியத்தை, ஒரு நல்ல மனிதன் செய்வக் கூகக் காரியத்தைச் செய் து விட்டதாகக் கிராமமே கேவல மாகப் பேசுவதாக மாடசாமி சாத் தாருக்கு வந்து அருணாசல முதலியா றிடம் சொல்லி விருக்கினான்.

"வயறும் ஒரு மனுஷன்? மனுஷன் பெறா பிள்ளைதான்? கெடுகெட்ட

ஜானலி அம்மான் கண்ணீர் விட்டுக் கொண்டு "எனக்கு எவ்வாம் தெரி யும் ராஜா. எவ்வாமே தெரியும். நான் யாஹ் நினைக்க அழறதுன்னு தெரி யாமல் தவிக்கிறேண்டா..." என்றான்.

வதைத் தேடிப் போய் ரூபாயைத் தூக் கிக் கொடுத்திருக்கிறானே! இந்த ஊரை அவன் மதித்தானா! அவனையும் அவனை இந்த மட்சவத்தில் வளர்த்து விட் டிருக்கிறவர்களுக்கும் இனிமேல் ஊருக் குள் வர விடலாமா? "என்றெல்லாம் விராமத்தில் மக்கள் அங்கும் பக்கும் பேசிக் கொள்வீனர்கள் என்றும், கால் காகக்குயாவக்கிண்ணாத வெறும் பயல்கள் கூடக் காரித் துப்புவீனர்கள் என்றும் மாடசாமி வந்து சொல்லுறும். அவ னுக்கு விருந்துபாரம் செய்த முதலி யாஹ்யும் ஊரில் எல்லோரும் கேவல மாகப் பேசுவதாகவும், அதனால் அவர் வெளியே தலைகாட்டப் பயந்து முக் காடு போட்டுக் கொண்டு வீட்டுக் குள்ளேயே கிடப்பதாகவும் சொன்ன அருணாசல முதலியார், "அத்தொடு சொசா?" என்று சொல்லி, ஆம் காரத்துடன் மேற்கொண்டும் பேசத் தொடங்கினார்:

"கதை எப்படி வெல்லாம் குட்டி போட்டிருக்கிறது தெரியுமா? அவ னான் இன்னுதான்னு இவ்வாமே நினைச்சாஹ் பெல்லாம் கதை கட்டிக் கிட்டிருக்கினும், இவனுக்கும் அவ னுக்கும் என்னமோ தொடர்பு இருக் கிற மாழியும். அதனாலேதான் ரூபா யைக் கொடுத்திருக்கிறான் என்றிற் ற மாழியும் பேசுறாக்களாம்.., இதைக் கேட்டுக்கிட்டு நாம் உசிரோட இருக் கணுமா?"

நடராஜ முதலியாரால் அவ்வாறத் தைத் தாங்கியே முடியாமல் கண்ணி இருக முடிக்க கொண்டார்.

ரங்கராஜனே கோபத்தை வெளியிட வாய்த்ததைக் அகப்படாமல், அவர் சொன்னுவதை முழுக்கக் கேட்போம் என்று உட்கார்த்திருந்தான்.

"ஈ!" என்று அருணாசல முதலியார் அருவருப்போடு சொல்லி விட்டு அவனை ஒரு தடவை ஏறிட்டுப் பார்த்தார். "நீ படிச்சது இதுக்குத் தாலாண்டு கேட் கிறேன். என்னுடைய அந்த மாடசாமிப் பயலும் தலையிலே அடிச்சக்கிட்டு அழுறான் தெரியுமா? அவன் அவனுக்கு உன்னான். அதனாலேதான் உன்னை அவன்விட்டுக் கூட்டிக்கிட்டுப் போய் ரூபாயை வாய்க்க கொடுத்திருக்கிறான்

ஆர்டி.கே.எஸ்.எல்.
உ.கே.எஸ்.எல்.
உ.கே.எஸ்.எல்.
கொண்ட
பெரும்பு.

சிறந்த குடும்பக்கலையின் தொடக்கம் ப்ரெஸ்டிஜ்

Prestige

ஒற்றிதும் அபாயத்திற்கு அறிவிக்க உதவுகிறது
சாதாரண உணவு
தயாராக இருக்கிறது. உணவு பதிகிறது. உணவு
செய்கிறது. உணவு பதிகிறது. உணவு
செய்கிறது. உணவு பதிகிறது. உணவு

எந்தக் குடும்பத்திற்கும் ஏற்றதொரு சரியான கைஸ் இருக்கிறது.

கொத்தகை -
கொத்தகை -
கொத்தகை -
கொத்தகை -

இலவசம்: உங்கள் வசதிக்கான அறிவிப்பு புகள்
ஒன்றும், புகள் ஒன்றும், உணவு பதிகிறது
புகள் ஒன்றும், உணவு பதிகிறது
புகள் ஒன்றும், உணவு பதிகிறது

கொத்தகை,
கொத்தகை,
கொத்தகை,
கொத்தகை

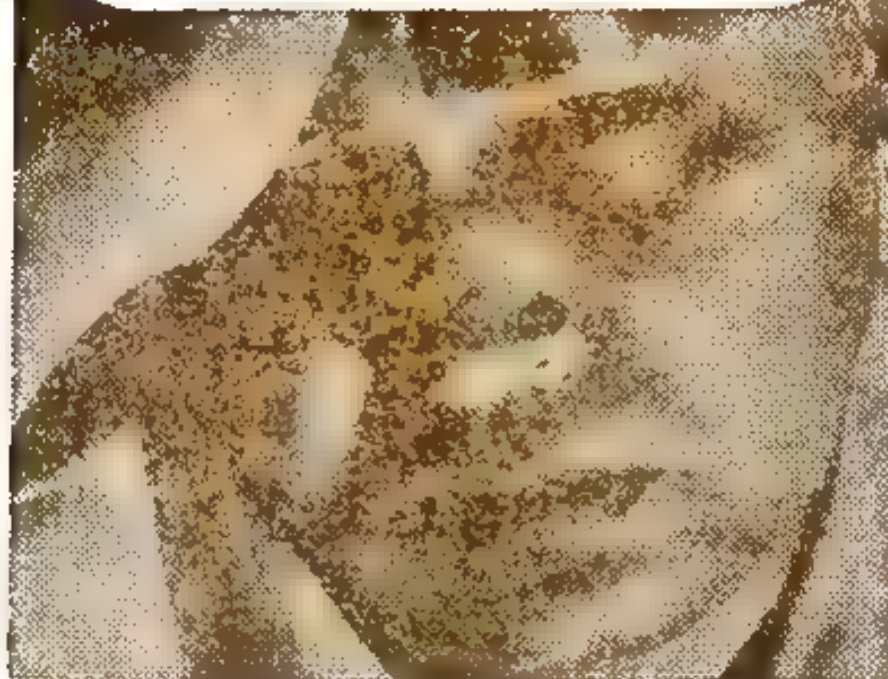
தென்மேற்கு மெட்ரோபொலிசு

M/s. முகமத் இப்ரஹிம் & கோ., பிரைவேட் லிமிடெட்
7/8, மவுண்ட் ரோடு, சென்னை - 2

புதியது!

தலைவலியைப் போக்க உபரி வலிமையுள்ள வலிநீவாரணி

பவரின்

Powerin டாப்ளட்ஸ் வலியைப் முதியடிக்கிறது.

நோவலி, தைர வலி, பங் வலி,
ஜாயிந்தாஸம், உப்பள முதுகியவற்றால்
ஏற்படும் அவதிகளைச் சக்திவூட்டு
அபாயமற்ற மூலத்தில் எதிர்க்கிறது.

*விழல் எரிதல், உடல்வலியை வலிவெள்ளம்,
மீட்டெடுத்த பூவாலை, வெளி உலகத்தை
& உலகம் உடல்.

PM-4-12 TM

என்கிற மாதிரியும் பேசுவார்களாம். ரெண்டொருத்தன் அவனை அடிக்கவே வந்துட்டாராம். "நான் ஒரு பாவமும் அறியேன். என்னை இந்தக் கதிக்கு ஆளாக்கிட்டுப் போயிட்டாரே. என் பொருஷாதி கூட என்னைக் காறித் துப் புரப்பேன் பண்ணிப்பிட்டாரே" என்று அந்த மாடசாமி அழுத அழுத உணக்குத் தெரியுமா?"

"சித்தப்பா! அதுக்கு இப்போ நான் என்ன செய்யணும்னு சொல்றீங்க? என் கவதையை ஒரேயடியா இழுத்துக் கிட்டுப் போகணும்?" என்று பகாபத் தொடு கேட்டான் ரங்கராஜன்.

"கவதையை நானு இழுக்கிறேன்? என்ன பேசுறே நீ? எவகது அதுதான் வேலையா? நீ அவளுக்கு வீடு குடுக்கப் போறதா வேறே சொல்லியாயே? எந்த வீட்டைக் குடுக்கப் போறே? இதுக்குத்தான் மனிலே வீட்டை விக்கப் படாதுன்னு சொன்னியோ? நீ குடுக்குன்னியா? தெரியாமத்தான் கேட்டுப் பிறன். வீட்டைக் குடுக்கு... அப்ப புறம்? சொக்கே... அப்புறம்?... அதையும் சொல்வேன்... அவளுக்கு... தனக் கூட்டுப் பண்ணிப் போட்டுப் பாரக் கூட போறா என்று கேட்டுறேன்?"

அவருடைய கூச்சலே மீறி. "சித்தப்பா! நிறுத்துங்க. போதும். எனனமோ குபேரப் பட்டனம் கொள்ளு போயிட்டாப்பேன் கூப்பாடு போடு நிற்கலோ! அவன் சொன்னாலும்; இவன் சொன்னாலும். என் விருப்பம்: நான் குடுப்பேன். சொல்லப் போது அலிசைக் கல்யாணம் பண்ணிக்கவும் எனக்குத் ததரியம் உண்டு. தெரியுமா?" என்று சொல்லி வெறிப் பார்வையோடு அவரைப் பார்த்தான்.

நடராஜ முதலியார் எழுந்து கீழே போய் விட்டார்.

"ஏய்! நீ கயவந்தியோடதான் பேசுறாயா என்று கேட்டுறேன். நீ பாடிசலா? நீ ஒரு மனுஷனா? நீ உன் கிட்டே இனி ஒரு மனுஷன் பேசுவான்?" என்று விவாதித்து தெருவினைக் கடக்கிவிட்டு, "சீக்கர், வெளியே தெரிந்தால் வெட்டக்கூடு" என்று சொல்லிக்

கொண்டு அருகாமையே முதலியாரும் துண்டை உதறிப் போட்டுக் கொண்டு கீழே இறங்கி விட்டார். இறங்கி வந்த வேகத்திலேயே மகிஷையையும் மகன்யும் அழைத்தது. "புறப்படுங்கோ, அமக்கு இனிமேல் ஒங்கே வேலைவீலை; மரியாதையும் இல்லை. புறப்படுங்கோ" என்றார்.

எல்லோரும் திகைத்து நின்றார்கள். "என்ன?" என்று பயத்து நடுங்கிக் கொண்டே கேட்டார்கள் கோமதியம்மாள்.

"புறப்படுங்கு புறப்படணும். மறு பேச்சுப் போக்கடாது. தெரிஞ்சுதா?" என்று கண்ணோ உருட்டி விழித்து மகிஷையை எச்சரித்தார் முதலியார். உடனே "தங்கம்!" என்று பலமாகக் கத்தி அவளை அழைத்தார்.

அடுத்த நிமிஷமே அவர் வாசற்படியில் இறங்கி விட்டார். மிதிது நேரத்தில் மகிஷையும் மகளும் தலை குனிந்து கொண்டு அவரைப் பின்பு தொடருவதைத் தவிர வேறு வழி வில்லாமல் போய் விட்டது.

ஜாஸ்கி கம்மலாள் பவத்து போய், "ராஜா?" என்றாள்.

அப்போது நடராஜ முதலியாரும் தம்பியையும் பிஸ்தொடர்ந்து விட்டார்.

"அம்மா! செந்திரியே வீடு செந்து போக்கன்று போனா? சித்தப்பா. அப்படி வீடு செந்திரே போகட்டும்!... அம்மா! அவங்க கொலிக்கக்கிட்டுப் போனதைப் பத்தி நான் கவலைப் படவே வில்லை. கொல்வப் போனது, சந்திராஷம்மாள். முட்டையா இருக்கிற வளையிலேதான் கொழி அடைகாக்கணும். குஞ்சு வெளியே வந்தப் புறமும் அடை காத்தால் குஞ்சு குஞ்சுப் பாரமும் தாங்காமல் செத்துப்போயிடும். நான் சாகத் தயாரா வில்லை..."

"நீ என்னடா சொல்வறே?"

"அம்மா, நீ ஒண்ணும் கவலைப் படாமே. என் கண்ணீர் விட்டு... எவகது பாவம் இப்போ சரியா இல்லை. எவகதா... வந்து உன் கிட்டப் பேசுறேன்" என்று சொல்லி விட்டு அவளும் வெளியே போய்விட்டாள். (தொடரும்)

கல்கி
அக்டோபர் 5 மலர்

சாருலதா

ஓவல்டின்

அறிமுகப்படுத்தும்

WISE

"ஒண்டர் மாய்"

அளவிலா ஆற்றலின்
அதிசய உருவம்

அறிமுகப் பாய்வு

ஆர்வலர்கள், வணிகர்கள், விநியோகிகள்
கூடிய அனைத்து வகையான "ஓவல்டின்" பாய்வு
தொகுப்புகளும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் கிடைக்க
வாய்ப்பு உண்டாகும். உங்கள் கடைகளில் இவை
கிடைக்காவிட்டால், உங்கள் நெருங்கிய நண்பர்
கூட இவைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார். உங்கள்
கடைகளில் இவைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்.
உங்கள் கடைகளில் இவைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்.
உங்கள் கடைகளில் இவைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்.
உங்கள் கடைகளில் இவைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்.
உங்கள் கடைகளில் இவைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்.
உங்கள் கடைகளில் இவைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்.
உங்கள் கடைகளில் இவைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்.

இவைகள் உங்கள் கடைகளில் கிடைக்காவிட்டால், உங்கள் நெருங்கிய நண்பர்
கூட இவைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார். உங்கள் கடைகளில் இவைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்.

உங்கள் கடைகளில் இவைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார். உங்கள் கடைகளில் இவைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்.

உங்கள் கடைகளில் இவைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார். உங்கள் கடைகளில் இவைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்.

உங்கள் கடைகளில் இவைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார். உங்கள் கடைகளில் இவைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்.

இலவசம்!

எதிர்பாராத மகிழ்ச்சி

அனிலகுப்பிள் கனத்தம்

அப்பொழுது தாய்க்கு பதறிவிட்டாள். இறுதிநேரம், தான் ஏழாம் வகுப்பில் படித்தக் கொண்டிருந்தேன். ஒரு தான் தாய்க்கு எப்போது ஆஸிஸ்டர் எவ்வாறு பள்ளி மாணவர்களும் பெருந்த அணிவகுப்பு அன்று தனக்குரியபொருள் சொன்னார். உடனே பதறித் தொடங்கி இருப்பது மூன்று-மாணவர்களும் எவ்வாறு அணிவகுத்தார். தான் குறையிற் பிறரில் ஒத்திருக்க நடத்தினார். அன்று மாணவிகளுக்கும் பிறதரம் தெரு. அங்கு தனக்கு வலிப்பதாக இருந்தது.

அதற்கு அணிவகுப்பு தடைபெற்றிருந்த இடத்துக்கும் போலீசு சேர்த்ததும் தாங்கள் போலீசு மொத்திருந்திருந்த கண்ணோட்டம். அணிவகுப்பிற்கு வருவதற்கு எந்தவகை தடையும் இல்லை.

பம் இங்கிலாந்து என்ற எக்கம் ஏற்பட்டது. “வந்தவர்கள் வந்தோம், நம்ம இடமாயிட்டுப் போகிறது உட்காறாயிட்டு. போகும் போது கெளரவப்பாடல் போடும் பி. ஏ.எம்” என்ற கருத்தினை நுழைக்க மனதில் இருந்த “தாய்” எல் “வெளியே” என்று கூறியது பொருத்தமாயிற்று.

நிகழ்ச்சிகள் ஆரம்பமாகவந்ததற்கு நெ
றியிடங்களை இருத்தல். நிறைவேற்ற உர
தில் எம்மோரும், "தேவஜி, தேவஜி" என்று
கூறி எழுந்திருக்க ஆரம்பித்து விட்டனர்.
அவ்வாறு உரையில் அதுவரையில் உம்" என்று
உட்கார்ந்திருந்த நாங்கள் மூன்று எழுந்த
துறைய விரைவில் போகவிருந்தோம். தேவஜி
வருவது எங்கள் கண்ணில் பட்டு விட்டது.
நிஜமே தேவஜிதான் அவர் நாங்கள் இருக்கும்
இடத்துக்கு வேறு எங்கெங்கும் வந்துவிட்ட
ார். எங்கள் கதறலால் கண்களில் இருந்து
தொடங்கியது. "காசா இரு நீக்காசா" என்று
போனால் எங்கெங்கிருந்து வரவில்லை
யிவது. நாங்கள் எதிர்பார்த்தது போல
தேவஜி எங்கள் பக்கம் வரவில்லை புன்முறுவல்
செய்து கொண்டே கூட அமைந்தார்.
இதுதான் சமயம் என்று உட்கார்ந்து
முன்னால் வந்திருந்த தேவஜி கொண்டு
அவர் முன் கை நீட்டினார். சுற்றும் எதிர்
பாராது கைகளில் புன்முறுவலுடன் கை
கூறுகிவிட்டு வந்தார், மற்றவர்களும்

உடனே எங்கும் பின்பற்றினா. அவரும்
தின்ற எங்கோருடனும் கைதுவாக்கி விட்டு
திரைத்தாரி. அன்று நாங்கள் அமைச்சர்
யமிச்சிக்கு எங்கோயே இங்கே எங்கே கூறலாம்.

தலைவர் பேசினார் எங்களை அணிவகுப்பில் வைத்து கொள்ள அனுமதிக்கவில்லை! சேர்த்துக் கொள்ளவுருக்கால் பிரதமரை -- அநித்யோதனை -- தங்குதல் பார்த்திருக்கக்கூடாது! அதுதான் எங்களை பற்றியிருக்கக்கூடாது! குற்றம் வகுத்ததால் தானும் பிறகு பார்த்ததற்கு வகுத்ததால் மக்களுக்குப் பேரறிவுதான் மிகுந்தது என்பதுதான் நமக்கு தெரியும்.

அவர் பெருந்தன்மை

தூதர் குறுகியிருந்து துன்பாரம்
 லுபாய் கடல் வாய்விட்டுத்தேன். புற்று வறு
 காய்மறவெழும் என்றும் அபிமானத்தைத்
 திறந்திட்டு கொடுக்க ஈழவாழ்கிறேன். அவனா ஒரு
 துறந்திவாழ்கை வந்தே கொடுக்க போனார். போனார்.
 போனார் போனார். போனார் போனார் என்ற
 சொல்லு துறந்தித்துக் கொண்டுதான். இது
 கிடைக்க போகும் மாதிரி கொண்டுபோகும்
 வந்து துறந்தேன். கொடுப்பும் வந்ததும்
 போகும் போவதாகும் வந்ததும் கொடுக்க
 மருதுதான். தான் கொடுக்க வந்ததில்
 உயிர் வாகைத் திறந்து யாது என்று
 அருளுக்கும் வாய் போனும். தானும் வந்தார்.

“விட்டு உன் கடிதம் என் கைக்கு தெரி
ஏன்! வட்டி வேண்டாம்” என்று மட்டையால்
வாங்கிக் கொள்ள மறுத்து விட்டார். பணம்
பணம் என்று பறந்த அளவு இல்லாமல் பெருந்த
தன்மை உடைய தந்தை கொள்வனவாளர் என்று
தான் உணர்ந்தேன். எதிர்பார்த்தேன்.

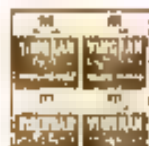
வி. ஏஸ். சிதம்பரமூர்த்தி

**சாதாரண ஜலதோஷம்
சிலரை உடனே பற்றிக்
கொள்ளுகிறது.
மற்றவர்களைப்
பற்றுவதில்லை. ஏன் ?**

[illegible]**விம்க்ரான்®**

மறையின் அட்டியின் பின்புறம்
 செப்பென இருள்

தான் முழுவதும் உங்களை
ஈந்திட-ன் சாவத்திற்குக்
ஒரே ஒரு நிமிஷரான்
மாத்திரை
பொதுமான்து.

[illegible]

2017년 12월 20일

பத்தடிக்கு எட்டடி இத்தகைய இத்த
 .அதன்... இருக்கும்... அதன்...
 சாமான் செட்டு இவ்வ. அதன்...
 ஒத்தி மாத்திரமே இப்பே இருப்பதால்
 இந்த அதன் பெயராகத் தோன்றுகிறது.
 இந்த பம்பாய் பட்டினத்தில் கராகி
 மன்துலுக்கும் கிடைக்கும் இடத்தைக் கணக்
 கில் வைக்கும் கொண்டு பார்த்தால் இது
 பெரிய இடம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

கிடைத்துவிட்டது
 மன்றே சொல்ல
 வேண்டும்.

எனக்கு ஒரு
 உதாரணம் கிடைக்க
 வன் தான். இது
 மன்றே இப்போதே
 1977-ம் ஆண்டு
 8-ம் மார்ச் 1977

தேவி

பத்தடிக்கு எட்டடி அம்மா, அதன்...
 ஒரு குடையில் கருட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கும்
 கிருத்தியான பாய் ஒன்று. மத்திரேகு கருட்
 லில் ஒரு அதுமையியக் தட்டு. எத்தனை பேர்
 எப்போதும் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.
 நகல் நகல் கருப்பாகக் கிட்டுகிறது.
 அதன் பக்கத்தில் ஒரு கிடைச் செட்டி. இது
 கருத்தால் என் உடைகொண்ட... இவற்றைப்
 பார்த்தால் பார்த்த மனதில் என் ஆதரவு
 இத்தனை கோதண்டதையும் தாண்டிச் செட்டி
 தான் எழுமிருது. திருவாரூர்தில் பாரி
 ராவது (பேரல்) உட்கார் உட்கிருத்தியை வாத்தி
 யாவின் கிடைச் செட்டி பார்த்தல் கருத்தின்
 கருத்தியாக இருக்கிறது என்பதும் என் கிடை
 வார்த்தை? சொல்பவர்களைத்தான் கருத்தியை
 என்பார்கள்!

இப்பே வந்த இரண்டு மூன்று நாட்
 களுக்கு கொஞ்சம் மன உளைச்சலாகத்தான்
 இருந்தது. ஆனால் சிக்கிரமே கருத்தியைப் பார்த்துப்
 போய்விட்டது. இப்பே என்னைக் கண்
 காணிக்க என்று இருக்கும் பெண் வாந்திகள்
 என்மீது அன்பாக இருக்கிறார்களா. ஒரு வகை
 எதிர்பார்த்த குடியாத செவ்வியல்மன என்
 வான் எனக்கு கிடைக்கின்றன. மாய்மையும்
 ஆனால் கிடைக்கும் கருத்தியைக்கும் அனை
 யினாலும் இவ்வளவு சமூகத்திற்குப் பிரதி
 பீகிக்கும் பெண் அம்மா தான். அப்பே இத்த
 ...த்தில் நான் அப்படி ஒன்றும் சொல்வது
 ...புலம்பிப்போகத் தோன்றுகிறது... அது
 ...வை நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் மனம்
 கொண்டான் தான்... அப்படி இருது. அப்பன்
 தான் இப்படி இப்பே வந்ததற்கும் அப்பன்
 வக்கும் ஐந்து நிமிஷம்தான் வாழ்க்கை

என் கருத்தியைப் போன்ற என்வகை
 அன் கருத்தியை காட்டிக் கொடுத்து விட்
 டன். அவருக்கு அருளுடைய பெண்மனின்
 திருவு வந்ததோ என்வகை. என்னைப்
 கொள் குத்தும் சென்று விட்டுக் கருத்திக்
 கருத்தும் தீர்வா விட்டாலும் அவருக்கும்
 கிட்டுத்தான். என் வாய் இருக்கையால்
 என்ன நினைக்கிறேன். கிராமிய அரம்ப
 மன்ற அப்பே பார்த்திருக்கிறேன். குதம்
 கொள்வதோ அமைத்தாலே கெட்டிடன்?

“தந்தையே சென்று பெயர் எழுதி
 ...சென்று குதங்கித்தான் உன்மீது குதங்கி
 ...சென்று குதங்கித்தான். இவ்வாறு பார்த்து நீ
 எதாவது கொள்க மிகுந்திருக்கிறா? குத
 தந்தை? குதங்கி கொள்கிறாயா?” என்று
 குதங்கி குதங்கி அந்த மாற்றித்திரட்டு விசா
 ரணைகள் ஆரம்பித்தான். அப்படி நன்றாகப்
 பார்த்திருக்கிறேன், அன் குதங்கி தனிமான் குத
 கருத்தியை என்மீதுதான். “செய்து எனக்கு
 கருத்தியாக இருக்கிறது அம்மா” என்று
 “செய்துதிர்ப்பாய் இருக்கிறது அன் குதங்கி.”

“வருக்கை விசாரிப்பதற்கு முன்னதாக
 என் தந்தையின் கருத்தியைவிடத் தெரிந்து
 கொள்வதானா?” என்று அவரைக்கேட்டிடன்.

“என்மேயேயென்றாலும்கூட கெட்டுத்
 தெரிந்துகொள்வதானா. கருத்தியைப்போல
 மனம் கருத்தியைக்கு வழி சென்று
 ...கொண்ட கிடைத்தல் இது. இது
 இது. வழங்குக்கும் புறம்பானதாக
 இவ்வளவு இருந்தால் என்மேயேயென்றோ
 மனத்தையும் கெட்டிடன்.” என்று.

“மிகக் குதங்கி. வழங்குக்கு குதங்கி
 கிடைத்தல் கருத்தியை ஒன்றாக

அட்டைப்படக்
கதை

வ.சா.நாகராஜன்

தான் நடந்த தெரிந்து கொள்ள
விருப்பமுண்டு. அந்த அருகே நின்ற
கொண்டிருக்கும் அம்மாவின் கழுத்தில்
இருந்த தந்தை எங்கிலை இதை
தந்தும் இவர் பகலத்தையா இறந்தது பந்தத்துக் கொண்டு
ஒத்தும் இறந்தது என்ன தண்டனை கொடுத்தும்? என்ன
கொண்டிருக்க வேண்டும்.

என நான் பார்த்திருக்கும் மிக அழகியவையாகப்
பட்டிருக்கிறேன். "இது எதற்குமே இரத்தம் அல்ல
இதை. இதைக்கூட உருத்தல் எங்கிலைப் பகலத்த
மாய் நடந்த இரத்தம் அழகியக் கொண்டு ஒத்தும்
எல்லாம் இந்த ஒரு மனத்திற்கு எட்டப்பட முடியாத
மனத்திற்கு என்ன தண்டனை கொடுத்தும்?"

"அம்ம, அந்தப் பெண்ணை எப்படிச் சொல்லுவது? இதை
பார்க்கும்படி அழகாக இருக்கிறாள் சொல்லுவது?"

தின்ப நாட்களுக்கும் ஏற்றமளிக்கிறது கோகா-கோலா! இறுவேறுபாடான ஆண் தீவிரகவையவாசத்தைய்பெருக்குகிறது. வீடோ, வீராவாட்டு வெளியே, எங்கிலும் பருகப் பருகத் தெவிட்டாத ஒவ்வொரு கோகா-கோலா! அருகி மலிவுகளை உய்குளிர கோகா-கோலா.

புத்தணர்வுட்டும் அருமை, கோகா கோலாவின் பெருமை!

கோகா-கோலா, கோகா-கோலா கட்டுவதில் தெரிந்த ஒவ்வொரு வர்க்க

மத்தியத்தின்

திருவா.

கோகா-கோலாவின்

வர்க்க!

0202-2444444

அப்பா கிடையாதானும் பிராணிகளெட்டினமும்
யெழு வரும். அந்தையும் வைத்துக் கொண்டு
என்னை இருவர் என்மாளத்தையும் ஏதே
பத்தனிக் குடித்து விட்டு திம்மதியுடன் சிறா
மத்தின் உள்வா வீட்டுக்குப் போய்விட்டார்கள்
என்று அப்பா சொல்லிக் கொண்டுவிட்டார்.

அதற்குள் வேடுவா - தட்டையன் தட்டை
வந்தது. அதுவரை மயக்கம் போயிருந்தும்
குளத்தினதும் மாத்திரமே ஏதேதெ அடைத்
திருத்த அந்த உள்வா, பெரிய சர்க்கரை ஆகி
ஒன்றிருவரும் பெயர் பெற ஆரம்பித்தது.
ஆகி என்னும் கிணைப் பட்டணை திங்கை.
கருக்குத் தென்பே இரண்டு மைலில் பெரிய
இடத்தில் அமைந்த அந்தப் பிஞ்சுமான்
மாள் தொழிலாள்களையே அமைத்துக் கொண்டு
தொழிலாளிகளும் இப்பத்திரங்களும் திரையம்
எனும் வந்தார்கள். அதிலிருந்து இந்த
வரைத் தந்தித் தலைமுறை நடுமுறைமே
தெய்வியே பரிசு செய்து காத்தனார்கள் என்
சொல்லும் கரும்பு பரிசுட் ஆரம்பித்தார்கள்.
அத்தகை கரும்பையும் கிழுகிச் சர்க்கரை
வாக மாற்றிய அந்த ராஜ்ய ஆகி "இன்
னும் எருமைக் கொண்டு வர, கொண்டு
வர" என்றது. அத்தகை கரும்புடன் உயர்
வுக்கும் அந்த மின்னில் வேலை கிடைத்தது.
உயர்வுடன் இன்னும் இரண்டு ரூபி
பெண்டுகளும் அங்கே வேலை செய்தார்கள். அது
வரையில் அவை வேலைக்கு அனுப்பினார்கள்
பத்தி திரைத்துக்கடப் பார்த்திராத்
எனும் அப்பாவும் அந்த குழுவில் சேர்ந்து
விட்டது. ஆனால் உயர் ஒரு மாதம் கிடை
பார்த்து குழுவாக துறந்ததும்பது குழுவை
விட்டது. கொண்டு வந்து கொடுத்தது. அது
அம்மா பூரித்துப் போனும், வந்திடிலாறாய்
அப்பா ஒரு மாதத்துக்கு துறந்ததும்பது
குழுவாய் என்றும் ஒரு கருத்துச் சம்பளம்
என்ற, இப்படி இன்னும் இரண்டு வரு
ஷங்கள் வேலை பார்த்தால் கிடைக்கும்
பொருத்தச் சம்பளத் தொகை எவ்வளவு என்று
வாயாரவேயே கணக்குப் போட்டுப் பார்த்து
அந்தக் கொண்டு உயர்வின் கவனத்தைத்
இன்னும் எவ்வளவு திறப்பாக நடத்தலாம்
என்று கணக்கிட்டுத் தொடங்கிவிட்டது.

அந்த வருஷத்தான் நான் வன், என். என்.
சி. பாக் செய்துவிட்டு விட்டோடு அங்கு வந்து
கிடக்க ஆரம்பித்திருந்தேன்.

வேலை நாளிலும் மறை நாளிலும் உயர்
தலையம் கவலை குடிபுடன் தொழிற
சாலைக்குக் கிளம்பினான். என்னை தெ
வடக்கு விதியுடன் செருமிடத்தில் பஸ்
கிடாய், அங்கே பஸ் ஏறியும் சிறு விதிவை
வும் தெத்து விதியை பாடி தாரததையும்
வடத்த வீதிகு மின்னில் தெத்து தோகிப்
பெயர்க் கடைத் தெருவில் புதிது புதுப்
பட்டு, ஆற்றைக் காத்து, வாய் வெளி
கனில் இரண்டு மைல் போனும் தொழிற்
சாலை வந்துவிட்டது. நின்றும் மாலை துத்தரை
மணிக் குத் சங்கு வந்ததும் சாலைக்கு வந்து
திருளும் உயர் பஸ் அங்கே நிற்றும்.

உயர் வேலைக்குப் போய்க் விட்டதற்குப்
ஒரு வருஷம் ஆகியிருக்கும். அவன் வேலின்
ஆரம்பத் துத்தரை குழுவைக்கு மேல் பாக்விச்
சைக்கு ஏறியிருந்தது.

குறிச் காலமும் வேலைக் காலமும்
ஒரத்தது ஸ்பந்தி வார்த்தனை மயக்குகாமலும்
வந்தது. உயர் திவரும் குடிபு எடுத்துக்
கொண்டு போயும் பாதி தான் அங்கே விட்ட
வேலியில் பெயர் அடிக்கும் மலை மன்றம்
குப் பதிவிச் சொல்ல வரை ஏறியாமல் திவ
பாடும் அந்தக் குடை, கட்டில் பாதிப்
புறவையாக திவக்க ஒரு வறியாக விட்டுக்கு
வந்து செருவான்.

அப்படி ஒரு தான் மாலை நேரம்.
அந்த மணிக் குை 'குப்' என்று இருக்குக்
கொண்டு வந்து விட்டது.

மறைப் குளிக் குடிதமாக அம்மா
வேல்களாய் பக்கோடா செய்து கொள்
டிருந்தான். அப்பா பஸ்விக்கடத்தியிருந்து
வந்ததும் குடான பக்கோடானை குளிக் கு
டிதமாக பார்த்த வீதிகு அம்மாவும் தாழ்
என்மே பங்கு எடுத்துக் கொண்டாம்.
மறைவாகத் தலையாக எடுத்துக் கணத்து
குடிவிட்டுச் சைவியைவரைவாக் காலை செய்து
கொண்டு கடைத்துக்கு வந்தோம். உயர்
வுக்கு வேல்களாய் பக்கோடா என்றும் உயர்.

துத்தரை மணிக் குத் சங்கு வந்ததும் துத்த
தாற்பத்துக்கு பஸ் வர வந்துக்கு வந்து
தந்தித் குக்கையுக்கு வரும் பங்குவிச் சங்கு
குடிதமாக வந்தது. அந்த விதி குளியின்
இருபடி ஒரு இருபத்துக்குள் உயர் விட்டுக்கு
வந்து விடுவான்.

துத்த உயர் உயர்வாக வரவந்ததும்
பார்த்த அப்பா வந்தது போல், "இது என்னை
இது. இப்படி இருபத்துக் கொண்டு வருகிறீர்கள்
தான் வேல்களாய் போல் அவை அமைத்
துக் கொண்டு வரட்டுமா?" என்று கிளம்பி
வந்தது. அம்மா எதுவும் சொல்லவில்லை.
வரவந்ததும் பார்த்துப் பார்த்த அப்பாவும்
பயனாக இருக்கக் கிளம்பினான். திரைவந்து
தெற்றிக் கொடுத்தும் வடக்குத் தெருக்கும்
நுழைவா தோல் பெயர் விவ்வாகத் தோன்றி
மறைவாக் கிளம்பினும் அந்தத் தொடர்ந்து
தேவெத்திரவின் சாலை வரைக் கொட்டும்
இது துத்தமும் என் மறைவாக் திவ
கடைபுத்து.

அப்பா குடைவாய் படுத்துக் கொண்டு
பஸ் வர வந்தது நேரத்தி வந்ததான்.
மணிக் குை துத்தரை வந்தது. துத்தரை
வந்தது. துத்தரை.

உயர் வேலை ஏறு பதிவந்ததற்கு உயர் வந்த
திரை தலையாக வந்தான். அவைப் பார்த்த
பித்தராய் அப்பாவைக் காலை வந்தது. அந்
துக் கவத்தின் அப்பா அவைத் தெருக்
கொண்டு போயிருந்தது கூட அம்மாவைக்
காத்து போய் விட்டது. "இது என்னது இது.
இருபடி தொழிலாள்க் கிளந்து போய் வரு
கிறீர்கள்" என்று வேல் பதிவிய அவை கவலை
கிளந்து குடை வந்ததும் பப்பாபாக்களையும்
காத்துக் கொண்டான். உயர் குடிதமில்
இருபடி வாக் தெருவாக் கிளந்துக் கொண்டு
வந்தது. அப்பா கவத்த துத்தரை எடுத்து
தாழ்க் தலைவாக் குடைவாக் ஆரம்பித்
தான். "துத்தரைக் கூட அப்பாவாகத்
துவட்டிப் கொண்டவனாய். துத்தரைப் பட்
கவ்வாய் மாத்திரத்திலாய்" என்றான் கொடி
யின் கவத்திருந்த புடவையை தான் எடுத்
து கொடுத்தேன். மறை வேல்களாக

கூட்டம்பா, வளர்ச்சியின் உச்சநிலை!
இப்படியொரு மகத்தான மாறுதலை
விளைவிக்கமுடியுமா ஒரு டாக்டர்?

ஆம், வளர்ச்சிக்கான
பசியை வங்கள் குழந்தைக்கு
வளமுடன் வழங்குவது
இன்க்ரிமின்*

இன்க்ரிமின் டாக்டர் பிரத்தியேகமாகப் பரிசுப்பத் தான். வயிதூ உண்ணும் மிகுதியான உணவை ஒவ்விய வளர்ச்சியாக மாற்றி, வாட்டசாட்டமாக வலுவோங்கச் செய்கிறது. சரம்பி-
டம் புகாத சத்து அனைத்தையும் உலர்வு படன்படுத்திக்கொள்ள உதவுகிறது இன்க்ரிமின். சும் உணவில் இல்லாத ஒரு முக்கிய அமினோ அமிலம் செறிந்துள்ள டாக்டர் வளரும் வயதில்தான் (4 வாரம் முதல் 14 வயது வரை) அளவூட்டம் கொடுக்கள். செரிப்ப பழக கலை ததும்பும் இன்க்ரிமின். மறவாதீர்கள்.

இதுவே கன்கனல் வளர்ச்சிப் பருவம். இன்க்ரிமின்* பருவம்

Letarte

சுவை மருத்து கலடாஸியா சிஸ்டம். உலர்வுறும் சாப்பாக்கையாளர் தான் ஒரு பெயராகப் போகப் புகழ்ப்பது துளக்கித். கோபிபுலிவுத், சாப்பாட்டம் இத்திய சிஸ்டம், பி.டி.எம்.எல். 6577, பம்பாய்-16.

*கொடுக்கா எலாட்டி
சுவைப் பருவத்திற்கு உதவுகிறது.

நாதரீக வித்யாபீஷார், உயர்கல்வித்
வித்யாபீஷார், எம்ப்ராய்டரீஸ் மீள் சித்தமந்த
வித்யாபீஷார் மற்றும் சித்தமந்த

வித்யா

Veena
எம்ப்ராய்டரீஸ்

தலைமையகம்:

S. S. பிரதீஸ் (பி) லிட்.

த. பெ. எம். சி. குளம்பேசுப் பாதை, (சென்னை)

பித்தலைக் கடைகிடைப்பு:

அலங்காரத் துறை, 99, கி.டி. ரெட், சென்னை-2

M. S. பழனிப்பிழா மற்றும் **சுந்தரம்**

குளம்பேசுப் பாதை

Model

ராம்தீர்த் பிரஹ்மி ஆயில்

(ஸ்பெஷல் செ. 1)

(சிஸ்டம்)

கந்தல் உதிர்ப்பதையும், பொருளையும் தடுத்த கோத்திரங்கு கரு
நிறத்தையும், பண்பளப்பையும் அளிக்கும் ஓர் ஒப்பற்ற கந்தல்
தேவம். பன உயர்த்த மூலிகைகளைக்கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டது.
ஸ்கிங்குக் குவிர்த்தி யளித்து, ஓர்பன சத்தியை அதிகரித்து, கண்
ளரிக்கெழும், அடிக்கடி ஏற்படும் தலைவலியையும் போக்கி நிம்மதி
வாழ் தித்திரையை அளிக்கிறது.

SHRI RAMTIRTH YOGASHRAM
DADAR - BOMBAY-14

"YOGIC CLASSES"

மெது சென்னை ஆயிலிடு பேரகாசன வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன
மதராஸ் பிராஞ்சு: 25, காளியப்ப நாயக்கர் தெரு, மதராஸ் - 2
போன்: 34266

திராசுகிருஷ்ண பண்டு (பிரைவேட்) லிமிடெட்

491-492, ஒப்பனக்கா வீதி - கோயமுத்தூர்-1

பதிவு அலுவலகம்: கோயமுத்தூர்-1

எமது நீண்ட கால ஏலம் & குலுக்கு மாதாந்திர சீட்டுகள்

மாதர் சுத்தா ரூ. 50	மாதங்கள் ரூ. 110	சீட்டுத் தொகை ரூ. 5,500
(முதல் குறுக்கம் தேதி 8-9-80)		
ரூ. 150	ரூ. 40	ரூ. 8,000

(முதல் ஏலத் தேதி 11-9-80)

எமது இதர கிராமம் :

S. B. மிஷன், கோயமுத்தூர்-11, பொன்னாச்சி, இருச்சி
பாலக்காடு & பெங்களூர்

விவங்களுக்கு அருகிலுள்ள ஏமது காரியாலயத்தை அணுகவும்

A. S. கிருஷ்ண அய்யர்

10-11-80

10/8

கலியாண கால விசேஷ விற்பனை !

நல்லி சீல்சீஸ் பனாஸ் ஹால்

82, ராயப்பேட்டை ஹைவாட், லண், மயிலாப்பூர், சென்னை-4

(போன்: 78444)

- ❖ பனாஸ் கலியாண சேலைகள் எமது விசேஷமாக
- ❖ ஜூனிக பார்டர் கால்கிரி தூல் சேலைகள்
- ❖ ஜூனிக பார்டர் வெங்கடலி தூல் சேலைகள்
- ❖ கலாசேஷர் & கலாசேஷியம் தூல் சேலைகள்
- ❖ ஹக்கோபா எம்ப்ராய்ட் சேலைகள் மற்றும் சேலிகள்

எல்லா சேலைகளுக்கும் ஏற்ற மாடசிங் ரோலிக் கிடைக்கும்

வேண்டியது அவசியம் என்று தாம் கருதியதாகவும், இங்ஙனம் மக்களிடத்தில் ஏதாவது விடக்கும் பணம் ஏதாவது மக்களின் நலனுக்குப் பயன்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் தாம் இந்த நடவடிக்கையை மேற்கொண்டதாகவும் பிரதமர் தம் உரையில் கூறினார்.

இதற்கு வெளிநாட்டுத் துணுதல் காரணமாக இருக்கலாம் என்ற ஒரு பதி இரண்டாம் செய்திகள் அவர் திட்டவாதி மாக மறுத்தார்.

மக்களிடம் நெடுநாள் மலமாய்க்கப்பட்டதன் எதிரொலியாகத் தாரும் மற்றுப் பல சமஸ்திரிகளும் காப்பீடு அருத்துவதை விடுத்து உ அருத்துவதைப் பரக்கத்துக்குக் கொண்டு வர முடிவு செய்துள்ளதாக, பத்த தா கொடுத்திருக்கிறதில் பிரதமர் வெளிவிட்டார்.

அடுத்த திருப்தி கூட்டத்தில் அவர் பேசுவார்.

"இனி அரசாங்க மக்களிடமே (உ) பரும் வேண்டியிருக்கையில் "தாய்" அகம் தாரும் பிரதமரின் வகுப்பினராகக் கருதி அவர்களுக்கு அதிக வேண்டியிருக்கிறது.

வேண்டும் என்று மக்கள் உரிமைக் கருவியைப் பிரதமர் திரு தமிழன்பன் விடுத்துள்ள வேண்டுகோளை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்கும்" என்று.

"உ" என்ற சொல் அத்திய மொழிச் சொல்லாததால் அதன் திணி. அரசாங்க துணுதலுடனும் அது "சாய்" என்ற வழங்கியது வேண்டும்" என்ற ஒரு வட்ட நாட்டு அவியம் பிரதமர் கருத்தை அவர் பிரகடனத்து விட்டார்.

"உ" என்பது அத்திய வேண்டியது இருப்பினும் விதிவாதி மறுத்தது, அதாவது தமிழ்நாடு முதலிய காப்பீடு அருத்துவோர் அதிகமான மாதிரியானதுமேலாம் அதைச் "சாய்" என்ற அழைக்க விட்டார்கள் வரை உ என்பதை அரசாங்கம் வெவ்வேறு இருக்கும். உட்பட 72 கருவிகள் மக்கள் அமைதி "சாய்" என்ற அழைப்பதால் இப்போது விட்ட காலத்துக்குப் பிறகு, இந்த "பெயர்" திருத்த மோதல்" என்று அதன் வேலை "சாய்" என்று மறுத்தும் இம். "சாய்" என்பது இந்தச் சொல் என்பதால் தென்னிந்தியாவிலிருந்து பவத்த எதிர்ந்து ஏற்படலாம் என்று கருதியே தான் இங்ஙனம் செய்திருப்பதாக அவர் கூறினார்.

வாணிமுக்கில வா!

மலையம் செழித்திட வேண்டுமெனில்—
—மளம்

வவத்து வறுக்கிட வேண்டும்
செய்யும் அறங்கள் சீர்பெறுவே—உன்
சித்ததை இரங்கிட வேண்டும்

காணி விளைந்திட வேண்டுமெனில்—
எழில்

கண்மறை சித்திட வேண்டும்
பூணும் வறுமை தொலைத்திடவே—உன்
பூமுகம் காட்டிட வேண்டும்!

தோதனை செய்தது போதுமே—நீ
சேவெனப் பெய்திட வேண்டும்
வேதனை தீர்த்திட வேண்டியது—இங்
கெற்றித் தமிழகம் வந்தது!

இவ. வாசுதேவன்

காஸ்கெட் மூலம், வாய்- நாற்றத்தைத் தடுத்தி நாள்முழுதும் பற்சிதைவை எதிர்த்துக் கொள்ளுங்கள் !

ஏனெனில்:

ஒரு நேரத்தில் காஸ்கெட், வெட்டட் பீம் வாய்க்காற்றத்தையும் பற்சிதைவை விளைவிக்கும் நெகிழ்ச்சியும் 85 சதவீதம் வரை குறைக்கிறது.

காஸ்கெட் 10 டி 7 மெயின் வாய்க்காற்றத்தை உடனடியாக அகற்றுகிறதும்தம், உணவு உட் கொண்டு உடனடியாக வாயில் குவியும் பற்களைத் துக்கிவிடும் திறமை பற்பல வாய்க்காற்றத்தை வாய்க்காற்ற மோனியை மாற்றுவதற்கு உற் சிதைவு தடுக்கப்படுகிறது மற்றும் கிருமிகளால் நோய்களைத் தடுக்கிறதும்தம். இது நெகிழ்ச்சியைத் குறைக்கிறது வாய்க்கெட் கிருமிக்.

அதன் விளைவாக வெப்பமில்லாத உணவு தனி வாய்க்கெட் உடனடியாக வாயில் குவியும் திறமை மிகுந்தது மிகுந்த திறமை மிகுந்தது மிகுந்தது !

தற்போதைய இது மிகவும் வெப்பமாத பற்களைப் பெறவே, உற்சரிதற்பு பற்பலமாத யுக்கிட உணவிலே அதிக மிகுந்த வாய்க்கெட் பற்பலமாதமே வாய்க்கெட்டும்தம்.

தற்போது பற்பலமாதமே கிருமிகளால், குவியும் அகற்றுவதும் வாய்க்கெட், வெட்டட் பீம் வாய்க்காற்றம், ஒட்டுமொத்தம் வாய்க்கெட்டும்தம்.

கவியை குடி கொண்டது. அங்கு இருந்த அகிலமும் மாப்பிள்ளைமீடும் ஏதாவது மாற்றத்தைக் கவனித்த தவறவில்லை. அவ்வாறு உள்ளே நுழைந்த பின்னர் அங்கு கவியைப் பிடித்து, தன்பயத்து செய்தி போட்டுக் கவலையுடன் வந்து அங்கிருந்தவர்களுக்குப் புரிவித்தார். விஷயம் மெதுவாக அங்கிருந்த அவ்வது தன்பாக்கிடமும் பரவியது. அவர்கள் வந்து மூத்ததிலும் பரபரப்பும் கவலையும் தென்பட்டன. எவ்வளவு நேரமாகச் சித்தி, கடைபட்டா செய்து கொண்டிருந்த அவர்கள் ஏதோ ஆழ்ந்து சித்திப்பவர்கள் போல் காணப்பட்டார்கள். சித்தி நேரத்தில் அங்கு ஸ்டீர் "கூக்குடி" என்று மாப்பிள்ளைமீடும் தன்பர்கள் ஏதோ மூன்று மூன்று தாரர்கள். இவற்றையெல்லாம் கடை சாஸ்திரிகள் மத்தியம் கொள்வனாகத் திருத்தியிருக்கும்படி சித்தி உட்கார்த்து விட்டாள். தூதன்மையாக காரிகரோ காரியோதிகளைக் காத்திருப்பதற்கு விட்டுத் தாளம் போடும் ஸ்பைன் விஷயம் அதிர்ந்துவா உட்கார அவரப்போர்கள்.

இத்தப் பரபரப்பு வந்திருந்த உறவினர்க ளிடமும் பரவ ஆரம்பித்தது. விஷயம் என்ன வென்பதே தெரியாமல் அவர்கள் ஒருவர் காணத் தருவர் கடிக்க ஆரம்பித்தார்கள். பெண்கள் கூட்டத்தில் ஒரு பெண்மணி "எவ்வுரு அப்பொழுது தெரியுமா? தெரியுமா? அமைச்சர் செய்து போருகிறோம். இதைச் செய்து போருகிறோம் எங்கிறது. கவலையில் ஒன்றுதான் செய்வாய் ஏமாற்றிக் கவலா மைக்கை மறுத்துவிட்டு மார்த்திருது" என்று பெரிதாகக் கத்தும் போட்டாள்.

அங்கு நடக்கும் காட்சிகளையும், மாப்பிள்ளை விட்டார்கள் கடை மயங்குதல் போகப் போகக்கூடியும் போட்டுக் கொண் டிருந்த பெண்ணின் தத்தை சாப்பிடுவதற்குக் கவலையில் புலியைக் களைத்தது போலிருந்தது. அவளுக்கு ஏதேனோ என் னைக்கம். "போன காலத்தில் தன் பெண் ளுக்கு அசட்டுப் பிசட்டுவது காதல் கடி தம் மறுத்திட்டு களாரி கையில் செம்மை யாக களையப்பட்டுக் கொண்டாடவே பக்கத்து வீட்டு ஸ்பைன்; அவன் ஏதாவது விஷயத் துணமாக வேடி கையத்திருப்பதோ" இப்படிப் பயமாக அவர் மனம் என்னி என்னித் தவித்தது.

மனம் கொண்டு இதிராவின் நினைவோடு நினைவுப் பரிதாபமாக இருந்தது. போகவி லும் அருமைகளையும், விவாகமும் அடக்க முடியாமல் பட்டணத் துன்பமாய் வாளை மடிக்க கொண்டாள். அவள் கவலைக்கு ஓய்வு ஒன்று எதுவும், எவ் மருத்து சித்தியும் விவாபாரிகளும் தோன்றின.

இவ்வளவு கவாட்டானதும் விஷயம் என்னவென்று மாப்பிள்ளைமீடமோ அவ்வது அவ்வது தன்பாக்கிடமோ ஒருவர் கூடக் கேட்கவில்லை! கேட்கவும் துணிவின்றி. நடக் கக்கடாத விஷயம் ஏதாவது நடந்திருக்கும். எதற்கு தாம் அமைக்கேட்டுப் போவதாய் அடைய வேண்டும் என்று என்னவோ என் னவோ அங்கு உழைத்த உறவினர்கள் அனை வரும் தங்களுக்குள் எதை எதையோ கற்பனை பண்ணிக் கொண்டு அதை மந்தவர்களிடம் பிளித்து கொண்டனர்.

கலீகி
அக்டோபர் 5 மகரீம்

சாருலதா

அவ்வளவு நேரமும் செயலற்றுப் போய் அமைத்திருந்த மாப்பிள்ளைமீடும் தகப்பனார் மெய்வத் தன் மகளை அழைவி, "என்னடா கத்தறம், என்ன விஷயம்?" என்று பட்டப் பட்டம் விளையினார். "ஒன்றுமில்லைப்பா! நேர்ந்தியாத் திருக்கு கிரிக்கெட் விளையாடத் சென்றிருந்த நம் இத்தியக் கொடித்த தன் வடிக்கு மண்ணைவீசி அடிப்பட்டு ஆபத்தான நிலைமையில் ஆய்ந்திருக்கிற எஞ்சுதுச் சென் திருக்கிறுக்களாம். அவர் நிலைமை எப்படியோ என்னவோ என்று கவலைப்பட்டோக் கொண் டிருக்கிறீயோம்" என்றும் மாப்பிள்ளை கத் தரம். "ஆனால் சாமி நல்ல ஆட்டக்காரர்! அவருக்குப் போல் இத்த விபத்து வந்து விட்டதே" என்று விசயத்துடன் ஆமோ தித்தார்கள் அமைத்து தன்பர்கள்.

இதைக் கேட்டதும் கவலையில் பாங் காந்தது போலிருந்தது பெண்ணின் தத் தைக்கு. பெண்கள் கூட்டத்தில் யார்க்கு ஒன்று குறைய சொன்ன பெண்மணிகள் மூத்த திம் விளக்கெண்ணெய் வழிந்தது. இத்திரா யுக்கோ மாப்பிள்ளை உதிர யார்த்தைகள் அமிரித்ததைக் கவையப்பது போலிருந்தது. நீண்ட நிம்மதிய் பெருமூச்சு ஒன்றும் அவளிட மிருந்து வெளிப்பட்டது. வந்திருந்த உற வினர்களிடமிருந்து மீண்டும் கவையப்பு ஏற் பட்டது. கெட்டி மேனம்... கெட்டி மேனம்! என்று மூர்க் ஒலிக்கக் கவலையான வீடு பழைய படி கடை கட்டத் தொடங்கியது.

9. மகாத்மாவும் முத்துரங்க முதலியாரும்

முதல் சந்திப்பு

காந்திஜிக்கு மிகப் பிடித்தமான பாடல் "எவன்எவன் ஐயதோ" என்பதற்கு நன்றி மேதாவிகள் கிரீத்தியை. அதில் உண்மை எவன்எவன் யார் என்பது விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி, காந்திஜி வந்தவர் முதலியார்.

1931ஆம் ஆண்டு ஏன், ஸ்ரீதிவாசம்வங்கார் வீட்டில் காந்திஜியை முதல் முதலாகச் சந்தித்தார். "பெரும் ஆரார சீமை, ஜெனல் தின் டாமை ஒழிப்பில் இவர் உங்கன் கருத்தைப்போ கொண்டவர்" என்று ஸ்ரீதிவாசம்வங்கார் காந்திஜிக்கு முதலியாரை அறிமுகம்

படுத்தி வைத்தார். "நாங்களும் எவன்எவன் தாம்; காய் இருவரும் ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்" (Birds of the same feather) என்று காந்திஜி முதலியாரைக் கட்டித் தழுவினர். (தமிழ்நாட்டில் ஆவணி பிரமோத்தின்போது முன் எனியில் இருந்தவர் முதலியார்தான். அவர்

திருமதிசை, திருமீர்மீய முதலிய கோவில் களீர் பரம்பலரை தரிசுகிறார். அவரே முன் கரும் தின்று தாரிமுன் ஆவணிப் பிரமோத்தை இக்கோவில்களில் நடத்தி வைத்தார்.)

முத்துரங்க முதலியாரோடும் திரு பக்த வந்தவலத்தில் மாறாமல், கோவல்காரி முதலியாரும் காந்திஜியைத் தரிசிக்கச் சென்றிருந்தார். கோவல்காரி முதலியார் முடிவாகக் கதரித் துலியாவில் தலைப்பாலை அணிவது வழக்கம். அதைப் பார்த்த காந்திஜி, "இவ்வளவு கைத்தை எப்படிச் சாத்தித் தார்?" என்று கேட்டார். மேல் அவரே மிதித் தோல் கழித்து, "நான் அடிமையே நாட்டியத்தானே இருக்கிறேன்; இந்தக் கைத்தைச் சாப்பிட்டு அவ்வளவு கட்டினா?" என்று பதிலும் கூறினார்.

10. காந்திஜியும் சேலம் தாத்தாவும்

சேலம் விஜயநாகலாச்சாரியாரோடும் காந்திஜிக்குத் தெய்வப்பிரிக்காவிலிருந்து போதே கடிதம் ஏறான் தொடர்பு இருந்து வந்தது. 1915ல் மகாத்மா சேலம் வந்த போது விஜயநாகலாச்சாரியார் சேலத்தில் இருந்தார். ஆகவே, முதல் சந்திப்பு நிகிது

ஆகிரியர் கன்தாரி ரங்க அய்யங்கார் வீட்டில் தடைபெற்றது. அப்பொழுதே ஆச்சாரியாருக்கு அன்பு வந்து பூத்தியாமி யிருந்தது.

காய்கிரஸ் எதாபனத்தை ஆரம்பித்ததில் பெரும் பங்கு ஏற்றதுடன் அதன் விதிகளைவும் அமைத்தவர் ஆச்சாரியார். ரெனையிட்டத்தை எதிர்த்த தமக்குக் கணையில் சத்தியாக்ரிகை யோசனை ஏற்பட்டதைத்

குறித்து காந்திஜி முதல் முதலாக ஆச்சாரியாரைத் தான் சந்தித்து ஆயோசனை செய்தார்.

"இந்த ஆழமான இயக்கம் என்று ஆரம்பிப்பதாயில் ஒரு குழிப்பிட்ட கொள்ளைகளைக் கவரப்படுதல் ஏன் இருக்க வேண்டும்? கவராதவர்கள் இவ்வளவு இருப்பதே மாபெரும் குறை. அதைக் கோரி இந்த இயக்கத்தை ஆரம்பிக்கலாமே?" என்று விஜயநாகலாச்சாரியார் ஆயோசனை கூறினார். காந்திஜி அதை ஏற்றுக் கொண்டார். தமிழகத்தில் தலைத்த தலைவரும் வயதில் முதிர்ந்த பெரிய வகுப்பின் விஜயநாகலாச்சாரியார் ஆகியுடன் அவரே தலைவராக வந்தார் (1920) நாடாபிரகாரியரின் மகாசனாக் கட்டத்தில் இந்த ஆழமான இயக்கம் திரிமகமாக நிறையேறி அங்குராப்பாலைமும் செயல்பட்டது.

சேலம் பெரியவர் மலையு குறித்து குறிப்பிடுகையில், "அவரே ஒரு கைப்பாணாக விளங்கினார். இத்தியைப் போராட்டத்தை நடத்திய தலைவருக்கு வீரர். அகலிம்சைவில் அளவுக்கு அளவுக்கு முடிவாக தரிசிக்கை. முதல் சந்திப்பின்போது அவரிடம் என்னை இழந்தது இந்தக் காதல் சக்திதான். அவர் நகிரு தாய்தில் எவன்கு எப்போதும் ஒரு தனி இடம் இருந்ததைத் தான் அறிவேன்" என்று கூறினார் காந்திஜி.

- "எனல்"

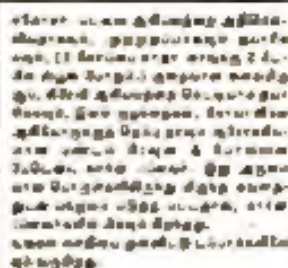

பிரஷன் & போஸ்ஸன்

பேடென்ட் கார்ன்:ப்ளவர்

உபயோகித்து வெஜிபிள் பட்டைஸ் செய்து பார்த்திருக்கிறீர்களா ?

ஸ்ரீராம உணவுக்கு நாடாளு இச்சாக்கிடமிட சிற்றூண்து !

[illegible]

- [illegible]

1. சிறைக்குள் வர உத்தேசித்தவன் இவ்வாறு: தந்தை சிறைக்குள் போவதற்குமுன் தனது தாயை தனது தந்தைக்கு முன்பாக கொன்றான்.
2. உயர்வு வந்த தனது தந்தை தந்தைக்குள் வர வந்தான். அவருக்கு தந்தை, தந்தைக்குள் வந்தான். தந்தைக்குள் வந்தான். தந்தைக்குள் வந்தான். தந்தைக்குள் வந்தான்.
3. சிறைக்குள் வந்தவன் தந்தைக்குள் வந்தான். தந்தைக்குள் வந்தான். தந்தைக்குள் வந்தான். தந்தைக்குள் வந்தான். தந்தைக்குள் வந்தான்.
4. தந்தைக்குள் வந்தவன் தந்தைக்குள் வந்தான். தந்தைக்குள் வந்தான். தந்தைக்குள் வந்தான். தந்தைக்குள் வந்தான். தந்தைக்குள் வந்தான்.
5. தந்தைக்குள் வந்தவன் தந்தைக்குள் வந்தான். தந்தைக்குள் வந்தான். தந்தைக்குள் வந்தான். தந்தைக்குள் வந்தான். தந்தைக்குள் வந்தான்.
6. தந்தைக்குள் வந்தவன் தந்தைக்குள் வந்தான். தந்தைக்குள் வந்தான். தந்தைக்குள் வந்தான். தந்தைக்குள் வந்தான். தந்தைக்குள் வந்தான்.
7. தந்தைக்குள் வந்தவன் தந்தைக்குள் வந்தான். தந்தைக்குள் வந்தான். தந்தைக்குள் வந்தான். தந்தைக்குள் வந்தான். தந்தைக்குள் வந்தான்.

தமிழ் தேசிய மன்றம் ஒரு பன்முக அமைப்பாக இருக்க வேண்டும். இதை 'மன்றம்' என்ற பெயர் கொடுப்பது மிகவும் சிறப்பாக இருக்கும். (மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்)

[illegible]

உங்கள் சமையல் உணவுகளை சிறந்த உயிர் சமூகங்களிலே உபயோகிப்புகள்!

இது போல் இன்றும் பரமசக்தை திருவடிகளில் தாள் செய்து உயர் குறிப்பத்தினால் வதிக்கிறார். இவ் வரம் இறங்கில்லை என்கிறது வாய்மையே.

சுற்றுலா துறை அமைச்சர் (தமிழகம்) அவர்கள் வீ.
யு. வினாயகம் என்பவர், ஸா.பி.சி.ஏ.எம்., மதுரை-1, (தமிழ்)

சுதேசியர்களிடமிருந்து வந்திருக்கிறார்கள். பாரதி கை கட்டுப்பாட்டில், சேட்டை எழுப்பும், மகாசபை-1 கட்டப்படும். அப்போதுதான் விடுதலை.

ENGINEERS' CUTTING TOOLS

WHATEVER THE NATURE OF THE OPERATION—
 turning, drilling, boring, turning, reaming, chamfering, tapping, milling.
WHATEVER THE MATERIAL TO BE MACHINED—
 alloy steels, mild steels, cast iron, non-ferrous metals...

ADDISONS OFFER YOU THE LARGEST AND FINEST RANGE OF ENGINEERS' CUTTING TOOLS

Cylindrical Cutters, Side & Face Cutters, Slotting
 Cutters, Keyway Milling Cutters, Angle Cutters, Form
 Relieved Cutters, Single Corner Rounding Cutters,
 End Mills, Shell End Mills, Face Cutters, Hollow
 Mills, Slot Drills, Keyseating Cutters.

Machine Reamers, Hand Reamers, Chucking
 Reamers, Shell Reamers, Shell Drills, Taper Pin
 Reamers, Machine Bridge Reamers, Counterbores,
 Counter Sinks.

Ground Thread Taps, Carbide Tipped Tools, Taper
 Shank Core Drills, Taper Shank Twist Drills and
 Forge-Farm Straight Shank Drills.

ADDISON & COMPANY LIMITED, MADRAS-2

(A Member of the Gauge & Tool Makers'
 Association U. K.)

DISTRIBUTORS: J.N. Marshall & Co., Bombay
 —for Maharashtra & Gujarat and Part of
 Madhya Pradesh, Macnall & Barry Ltd.,
 Kilburn Division —for West Bengal, Bihar,
 Assam, Orissa, Uttar Pradesh, Mysore,
 Punjab, Delhi, Himachal Pradesh, Jammu
 & Kashmir, Rajasthan and Part of Madhya
 Pradesh, Addison & Co. Ltd., Madras —
 for Tamil Nadu and Coastal Andhra, Addison
 & Co. Ltd., Bangalore —for Mysore State,
 Bellary & Co. Private Ltd., Secunderabad
 —for Hyderabad area, Bellary & Co.
 Private Ltd., Ernakulam —for Kerala State.

**OVERSEAS DISTRIBUTORS IN U.S.A., Canada,
 U.K., Holland, Belgium, Denmark, Germany,
 Italy, Greece, Iran, Singapore, Malaysia,
 Thailand, Hongkong, Philippines**

